

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 123
14 de juliol de 2011

Comissió d'Ensenyament i Universitats

Presidència de l'H. Sr. Joaquim Llena i Cortina

Sessions núm. 9 i 10

SUMARI

Compareixença

del rector de la Universitat Politècnica de Catalunya per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00019/09) p. 5

Compareixença

del rector de la Universitat de Vic per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00025/09) p. 9

Compareixença

del rector de la Universitat Internacional de Catalunya per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00027/09) p. 11

Compareixença

de la rectora de la Universitat Oberta de Catalunya per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00024/09) p. 22

Compareixença

de la rectora de la Universitat Ramon Llull per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00026/09) p. 25

Compareixença

del rector de la Universitat Abat Oliba per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00028/09) p. 28

Solicituds de compareixença

d'Antoni Argent Ballús, president de l'Associació Educativa i Formativa Tbcass, perquè informi sobre el projecte educatiu «Millorem» (tram. 356-00111/09) i del president i de la direcció del Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya perquè informin sobre el projecte de la Biblioteca Digital de Catalunya (tram. 356-00125/09) p. 37

Solicitud de sessió informativa

amb la consellera d'Educació sobre el compliment de la Moció 30/IX del Parlament de Catalunya, sobre la sisena hora en l'educació primària i l'elaboració d'un pla contra el fracàs escolar (tram. 354-00045/09) p. 37

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Els Pins de Moja, a Olèrdola (Alt Penedès) (tram. 250-00244/09) p. 38

→

Proposta de resolució

sobre la supressió del criteri de tenir familiars exalumnes del centre per a resoldre situacions d'empat en el procés de matriculació per al curs 2011-2012 (tram. 250-00083/09) (retirada) p. 42

Proposta de resolució

sobre l'execució de les obres de l'Escola Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00194/09) p. 42

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Escola Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00295/09) p. 43

Proposta de resolució

sobre l'execució de les obres de l'Institut Pere IV, de Barcelona (tram. 250-00195/09) p. 44

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Institut Pere IV, de Barcelona (tram. 250-00296/09) p. 44

Proposta de resolució

sobre l'execució de les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona (tram. 250-00196/09) p. 45

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona (tram. 250-00297/09) p. 45

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona (tram. 250-00197/09) p. 46

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona (tram. 250-00291/09) p. 47

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona (tram. 250-00198/09) p. 47

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona (tram. 250-00299/09) p. 47

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona (tram. 250-000199/09) p. 48

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona (tram. 250-00298/09) p. 48

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola dels Encants, de Barcelona (tram. 250-00200/09) p. 49

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola dels Encants, de Barcelona (tram. 250-00292/09) p. 49

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona (tram. 250-00201/09) p. 50

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona (tram. 250-00300/09) p. 50

Proposta de resolució

sobre el projecte de construcció de l'Escola Univers, al barri de Gràcia de Barcelona (tram. 250-00202/09) p. 51

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Univers, de Barcelona (tram. 250-00289/09) p. 51

Proposta de resolució

sobre el projecte de construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona (tram. 250-00203/09) p. 52

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona (tram. 250-00290/09) p. 52

Proposta de resolució

sobre el projecte de construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona (tram. 250-00204/09) p. 53

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona (tram. 250-00288/09) p. 53

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres de l'Escola Agnès, a Sitges (Garraf) (tram. 250-00208/09) p. 53

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Agnès, de Sitges (Garraf) (tram. 250-00302/09) p. 54

Proposta de resolució

sobre diverses actuacions en centres educatius públics de Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00214/09) p. 55

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 9

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i dos minuts. Presideix Joaquim Llena i Cortina, acompanyat de la vicepresidenta, Milagros Fernández i López, i del secretari, Antoni Balasch i Parisi. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Ramona Barrufet i Santacana, Dolors Batalla i Nogués, Francesc Bragulat i Bosom, Mireia Canals i Botines, Joan Morell i Comas i Neus Munté i Fernández, pel G. P. de Convergència i Unió; Daniel Font i Cardona i Marina Geli i Fàbrega, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla i Rafael López i Rueda, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Laia Ortiz Castellví, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Anna Simó i Castelló, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el rector de la Universitat Politècnica de Catalunya, Antoni Giró Roca; el rector de la Universitat de Vic, Jordi Montaña i Matos; el rector de la Universitat Internacional de Catalunya, Pere Alavedra i Ribot; la rectora de la Universitat Oberta de Catalunya, Imma Tubella Casadevall; la rectora de la Universitat Ramon Llull, Esther Giménez-Salinas, i el rector de la Universitat Abat Oliba, Carlos Pérez del Valle.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del rector de la Universitat Politècnica de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00019/09). Comissió d'Ensenyament i Universitats. Compareixença.
2. Compareixença del rector de la Universitat de Vic davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00025/09). Comissió d'Ensenyament i Universitats. Compareixença.
3. Compareixença del rector de la Universitat Internacional de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00027/09). Comissió d'Ensenyament i Universitats. Compareixença.
4. Compareixença de la rectora de la Universitat Oberta de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00024/09). Comissió d'Ensenyament i Universitats. Compareixença.
5. Compareixença de la rectora de la Universitat Ramon Llull davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00026/09). Comissió d'Ensenyament i Universitats. Compareixença.
6. Compareixença del rector de la Universitat Abat Oliba davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00028/09). Comissió d'Ensenyament i Universitats. Compareixença.

El president

Bé, molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Gairebé podríem dir que reprenem la sessió d'ahir amb la compareixença dels rectors. I aprofito, en primer lloc, per donar la benvinguda al doctor Antoni Giró Roca, rector magnífic de la Universitat Politècnica de Catalunya; al doctor Jordi Montaña i Matos, rector magnífic de la Universitat de Vic; al doctor Pere Alavedra i Ribot, rector magnífic de la Universitat Internacional de Catalunya; a tots els seus acompanyants. Benvinguts a la Comissió d'Ensenyament i Universitats. Els agraim profundament la seva predisposició a comparèixer, i en ares de poder ordenar el debat els explicaré que farem una primera intervenció dels rectors, com ahir, de vint minuts aproximadament de duració –si no els esgoten no passa res–; un únic torn de preguntes dels grups parlamentaris amb un màxim de cinc minuts per grup, i un segon torn o un torn de resposta per part seva també d'uns cinc minuts.

Avui hem començat amb una mica de retard, això fa que encara sigui més complicat administrar les dues comissions que tenim, la del matí i la de la tarda, i sí que hauríem de procurar aquesta primera sessió acabar-la com a molt tard –com a molt tard– a un quart d'una. Ho dic en deferència als tres altres rectors que encara els toca comparèixer, i en ares que durant el dia d'avui pugem dur amb normalitat les dues sessions.

Avui no passarà el d'ahir, amb la mateixa intensitat. Ahir els vam explicar als rectors que ens van acompanyar que hi havia simultàniament la Comissió de Presupostos, cosa que implicava una entrada i sortida de diputats i diputades de la comissió, perquè havien de comparèixer en una altra comissió. Avui no serà amb aquesta intensitat, però sí que es dona simultàniament alguna altra comissió del Parlament, i no s'estranyin si hi han entrades i sortides.

Compareixença

del rector de la Universitat Politècnica de Catalunya per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00019/09)

Sense més preàmbuls, doctor Antoni Giró, té la paraula.

El rector de la Universitat Politècnica de Catalunya (Antoni Giró Roca)

Diputats, diputades, moltes gràcies per donar-nos l'oportunitat de presentar les nostres activitats de la Universitat Politècnica de Catalunya, en aquest cas. Com que sé que hi ha per anar presentant el sistema i les altres universitats, em centraré en aquesta primera intervenció a presentar-los una mica la UPC avui.

Els hem donat una documentació en la qual hi ha un duplicat de la presentació reduïda. Hi ha unes dades, una presentació més àmplia, en el *pen drive* que hi ha també a la carpeta; allí hi ha més detall de noms, perquè he pensat que, a l'hora de reduir el temps i ajustar-me, miraré de centrar-me aquí més en les principals dades. I després hi ha un altre fullotó amb la relació de totes les empreses amb les quals nosaltres

tenim convenis en aquest moment, ja sigui a través de la fundació, ja sigui de cooperació educativa, o ja siguin convenis de transferència i valorització del coneixement. I, per últim, l'edició que tenim, que en diem el «prestige», que és una edició en català, castellà i anglès, en la qual hi ha també les dades de la memòria de la nostra universitat.

I sense més preàmbuls –miraré d'ajustar-me al màxim al temps– comença la presentació que els he lliurat amb quin és el posicionament de la universitat, la Universitat Politècnica de Catalunya, com a institució pública de recerca en educació superior, amb un text altament creatiu. Després també parlem del rigor intel·lectual, l'esperit crític, i sobretot la interdisciplinarietat en la innovació a l'emprenedoria, que nosaltres desenvolupem l'activitat en uns campus en els quals estem molt centrats en els àmbits de l'enginyeria i l'arquitectura, i també que és una institució oberta al món. La part d'internacionalització és un element important de la nostra universitat.

Evidentment, començaré presentant una mica l'àmbit educatiu, l'àmbit docent, que és un dels elements fonamentals de la nostra institució, i l'àmbit de recerca.

Voldria destacar que la nostra universitat és una universitat que està distribuïda també territorialment dintre la província de Barcelona en nou diferents campus. Per tant, no és una universitat que tingui un únic campus, participem també en l'equilibri territorial de Catalunya de manera molt important, i, a més a més, mirem que en cada un d'aquests campus la universitat desplegui totes i cada una de les seves actuacions. Aquí veuen la ubicació dels centres propis i també dels centres adscrits que tenim en aquests moments.

Estem parlant de 17 centres docents propis, 42 departaments, 4 instituts universitaris de recerca, 183 grups de recerca consolidats i acreditats, i 2.700 o 2.800 personal docent investigador, dels quals quasi 2.000 estan a temps complet i 817 a temps parcial. També de personal d'administració i serveis, 1.600. Per tant, és una universitat amb una mida, com vostès veuran, semblant a la de la Universitat Autònoma de Barcelona, i una mica per sota de la Universitat de Barcelona.

Dintre dels centres docents, una característica diferenciadora de la nostra universitat és el Centre de Formació Interdisciplinària Superior. Aquest centre és un centre d'excel·lència, en el qual tenim actualment cada any entre vint i vint-i-cinc estudiants que la seva característica és que faran dues carreres alhora, dues titulacions alhora. Fan, per exemple, camins i matemàtiques, informàtica i telecomunicacions, industrials i matemàtiques, o sigui, dues carreres amb un pla d'estudis adaptat a ells amb un any més. Nosaltres busquem els millors estudiants d'arreu, bàsicament de tot Espanya a través de les Olimpíades de Matemàtiques i Física. Per als que són de fora tenim un finançament especial becal, i també ara hem posat un nou programa de beques préstec. I aquí estem formant, tenim normalment cent estudiants a l'àmbit d'excel·lència, que són, jo crec, del millor que hi ha. Fer dues carreres alhora i no perdre el curs, i treure bones notes. Els puc ben assegurar que són estudiants molt bons.

Quant a recursos econòmics del nostre pressupost, aquest és el pressupost que teníem aprovat per al 2011, abans de la retallada, i estem parlant d'uns 343 milions d'euros, dels quals un 61 per cent seria l'aportació de la Generalitat, que ara, amb la retallada, baixaria el tant per cent, però jo voldria destacar aquí que un 40 per cent és pràcticament de recursos propis. Aquí s'ha de destacar la part del centre de transferència de tecnologia i matrícules, més la part competitiva de l'Estat en projectes dels plans nacionals i de la Unió Europea. Tot això suma, com poden veure, més de 110 milions d'euros, que són aportacions de recursos propis que aconsegueix, amb la seva activitat, la universitat. Això és molt important de destacar, perquè quan estem parlant d'uns 80 milions d'euros en convenis amb empreses, convenis de recerca, vol dir que hem de tindre de personal contractat, a través d'aquests convenis, un nombre molt elevat. Això fa que, clar, si un només mira les dades des del punt de vista docent, doncs, les coses queden una mica diferenciades respecte a altres universitats.

Això és el nucli dur, el nucli de la nostra universitat. Però la universitat és molt més que tot això. En la universitat nosaltres fem docència, també generem coneixement a través de la recerca, però el compromís de la nostra universitat com a motor socioeconòmic també és fer una valorització de la recerca i ajudar a aquest desenvolupament econòmic del país. I això ho estem treballant en tots i cada un dels nostres campus, com els podré explicar a continuació.

Per fer tot això, nosaltres, a més a més d'aquest nucli dur que teníem allà, tenim el que en diem el Grup UPC. El Grup UPC són institucions que pertanyen completament a la Universitat Politècnica de Catalunya, com és la Fundació UPC per temes de formació contínua, el Parc UPC, o també UPCnet, l'empresa de serveis informàtics que ens dona serveis informàtics a nosaltres i també a altres institucions, que d'alguna forma és una empresa creada i propietat totalment de la UPC. Però, a més a més –a més a més i això és molt important–, tenim aquests dinou centres d'entitats vinculades de recerca. Entitats vinculades de recerca que són aquests centres que tenim ubicats i vinculats a la nostra universitat, algun d'ells prou conegut i reconegut. Són centres d'excel·lència, com és l'ICFO, com és l'IBEC –com és el l'IBEC.

La majoria d'aquests centres són fundacions en les quals participa la UPC amb la Generalitat, però n'hi ha alguns que és amb més d'una universitat, com seria l'IBEC, que coneix molt bé la senyora Geli, que és UB, UPC i també la Generalitat de Catalunya, en aquest cas amb més d'un departament.

Exemples d'aquests són prou coneguts: l'Institut de Fotònica, el Centre de Telecomunicacions de Catalunya, el Barcelona Centre de Supercomputació, el Centre Internacional de Mètodes Numèrics, etcètera. Aquests dinou centres, nosaltres creiem que són molt importants, són elements de recerca que existeixen gràcies a la recerca de la universitat –no hem d'oblidar que la recerca de les universitats produïm el 70 per cent de la recerca que es fa a Catalunya. I, gràcies a aquesta vinculació i participació de les nostres universitats, hem

generat recentment, aquests últims anys, aquests centres de recerca, però que no podrien existir sense el suport i la vinculació..., i nosaltres pretenem cada vegada més mantenir i fer lligams i convenis amb ells, ja que tenim contractes programa, vincular-los cada un d'ells a les universitats més properes que estan als campus.

Els àmbits d'estudi de la UPC. La UPC no és una universitat generalista; per tant, nosaltres estem focalitzats en aquests àmbits: àmbits de l'enginyeria, àmbits de les ciències aplicades, àmbits de l'enginyeria civil, tots els elements de l'enginyeria com poden veure aquí. Però no entrem en altres àmbits d'humanitats, de ciències socials ni de l'àmbit de la salut.

En els estudis tenim, actualment estem introduint l'espai europeu d'educació superior, amb un nombre molt elevat ja de titulacions de grau que estan avançant d'any en any, però encara mantenim els programes de primer i segon cicle, perquè anem tancant les titulacions velles de primer i segon cicle a mesura que anem obrint les noves. I també hi ha alguns màsters ja oficials, corresponents a les titulacions de l'espai europeu d'educació superior.

Jo voldria destacar que, d'aquests cinquanta-set màsters oficials que tenim a la UPC, en aquests moments vint-i-quatre d'ells els impartim totalment en anglès. Nosaltres pensem que aquest element d'atraure talent de tot arreu i d'estar oberts..., hem introduït l'anglès com un element per impartir, i això també ajuda els nostres estudiants a incorporar-s'hi també, a tindre una major preparació que ens demana tot el sistema empresarial.

També els voldria destacar aquí que tenim noranta-sis dobles titulacions amb universitats europees. Això vol dir que estudiants nostres dels últims cursos hi van; hi ha un conveni de col·laboració amb Munic, amb Grenoble, amb Lió, i l'estudiant té el títol d'enginyer oficial a l'Estat espanyol i el títol d'enginyer oficial a Alemanya, a França, a Anglaterra. Són noranta-sis centres amb els quals mantenim dobles titulacions, amb la qual cosa hi ha una mobilitat, que no és Erasmus, els Erasmus van a part.

Després tenim els programes de formació contínua i dobles titulacions pròpies lligades, com he explicat ja abans, al programa del CFIS.

Quant a l'estudiantat, estem parlant d'uns trenta mil estudiants, tres mil de màsters d'aquests, però hem de comptar que d'aquests estudiants n'hi ha de primer i segon cicle; per tant, això va augmentant. Els que són de grau i màster van disminuint al primer i segon cicle. Això trigarem encara tres o quatre anys a tindre-ho tot en marxa. Tres mil estudiants de doctorat. I, quant als estudiants que té la nostra universitat, un 89 per cent dels nous estudiants van demanar en primera preferència la nostra universitat.

En el nombre d'estudiants que han fet Erasmus d'intercanvi estem al voltant d'uns dos mil.

A més a més, tenim, com he dit, dintre del Grup UPC, la formació permanent. Formació permanent en la qual nosaltres estem fent tots els estudis de màs-

ters propis i en col·laboració. Els hem integrat també dintre de l'espai europeu perquè compleixin tots els requisits.

Quant a recerca, que és un dels elements importants, tenim els àmbits de recerca, que són els que ja... Voldria destacar aquí que actualment tenim més de 1.800 convenis i projectes de recerca en execució a través del Centre de Transferència de Tecnologia, que estem publicant 2.400 articles de revistes indexades.

Dels ingressos, ja els n'he parlat abans, competitius, són 82 milions d'euros cada any, i que tenim col·laboracions a través d'aquests convenis –això són convenis nous– amb unes tres mil empreses, amb les quals mantenim convenis de col·laboració, ja sigui a través de la Fundació Politècnica, ja sigui a través de convenis de cooperació educativa, ja sigui a través dels convenis del Centre de Transferència de Tecnologia.

Tenim 215 grups entre centres i instituts de recerca. I una altra dada important és que produïm quasi 260 tesis doctorals cada any, la qual cosa és un reflex que és una universitat que fem docència de grau màster, i, per tant, és una universitat de recerca des del punt de vista que tenim quasi 260 tesis doctorals anuals.

L'altre element important de la nostra universitat, i allò característic, és que contribuïm molt al desenvolupament científic tecnològic a través dels nostres programes d'innovació, a través del nostre programa Innova. Nosaltres tenim el patrocini i relació amb el programa UPC 21 a través de càtedres d'empresa i el suport amb moltes entitats. Aquí hi ha un exemple de totes les càtedres d'empresa que utilitzen aquestes grans empreses per, amb una aportació, facilitar la relació amb els nostres grups de recerca. (*Pausa.*) En fi, aquí hi ha tota la relació.

Aquí hi ha un resum de les empreses amb les quals mantenim..., són les que tenen tots vostès relacionades en aquell document que els he donat al principi. Vaig molt de pressa perquè tota aquesta informació és donar unes pinzellades.

Altres indicadors importants d'innovació. Nosaltres estem en aquests moments enregistrant 479 patents, setanta estan llicenciades, i hem creat en els últims deu anys 240 empreses, que han generat més de 1.700 llocs de treball. Per tant, aquests són elements que de vegades són poc coneguts com a activitat que també fa la universitat, i en aquest cas la Universitat Politècnica de Catalunya.

Aquest any hem generat seixanta-quatre patents. Això com ho hem aconseguit? Ho hem aconseguit a través dels últims anys, que hem creat una unitat de valorització del coneixement. És clar, nosaltres teníem el Centre de Transferència de Tecnologia. Hem creat, a través del programa Innova, una unitat de valorització del coneixement, on hi ha una oficina de patents. Hem de facilitar als professors fer les patents, perquè, si no, això no funciona. Hi ha un programa Innova, que una vegada hi ha una patent, si un vol crear una empresa ho pugui fer. I llavors hem creat i hem augmentat el nombre d'empreses, empreses participades, a través d'aquestes empreses *spin-off* o *start-up*.

Per tot això tenim també..., per facilitar tot això i fer aquesta valorització del coneixement, hem creat recentment, l'últim any, el Centre d'Innovació Tecnològica. El Centre d'Innovació Tecnològica a partir de tots els centres reconeguts per la Generalitat de la xarxa IT, d'innovació tecnològica; els hem apropiat a tots i hem creat el Centre de Transferència, un centre de transferència propi de la UPC, que ens ajudarà a fer, ampliar i reforçar l'activitat de transferència de tecnologia amb totes les empreses. Aquest centre tecnològic no consta com un dels centres tecnològics avançats de la Generalitat de Catalunya perquè no està presidit per una empresa, però, en canvi, l'activitat amb les empreses de l'any passat va ser del voltant de 23 milions d'euros.

Al Parc UPC, aquestes empreses... Haig d'acabar ja, quasi, no? (*Veus de fons.*) Cinc minuts, molt bé, Al Parc UPC nosaltres tenim patents, es creen *spin-offs*, tenim espais per ubicar aquestes empreses. Tenim espais del Parc UPC –ara els donaré unes dades–, en el qual tenim un 41 per cent dels espais amb empreses, un altre 31 per cent en grups de recerca, altres fundacions o càtedres i universitats, o grups de recerca.

Aquest Parc UPC és un parc que està distribuït territorialment també. Nosaltres en cada un dels campus hem intentat tindre grups de recerca, però tindre també els espais de valorització del coneixement; per tant, espais on es pugin posar aquestes empreses. Estic parlant que a Barcelona tenim el K2M, tenim el Nexus I i el Nexus II, però també tenim a Terrassa el Gaia 1 i el Gaia 2, a l'IPCT. Tenim a Vilanova el Neàpolis, tenim a Castelldefels el Creàpolis, i ara estem a punt d'inaugurar uns deu mil metres quadrats més del Redit. Això són espais per ubicar les nostres empreses, els nostres grups de recerca, o bé *spin-offs* que vénen de fora i empreses que vulguin treballar amb nosaltres. Aquí hi ha una relació de tots ells que vos-tès poden consultar.

Però jo els podria explicar una de les peces clau i noves que vam crear fa dos anys, que és un dels edificis, el Knowledge to Market. El Knowledge to Market és un espai en el qual es posen grups de recerca, centres d'una patent. El grup en els dos o tres anys, mentre aquesta empresa comença a créixer; l'ajudem a créixer i després, quan es fa gran, passa a altres llocs del parc. Per tant, són llocs on es creen sinergies entre diferents *spin-offs* i *start-ups*. Aquí treballen més de dues-centes persones, els quals són becaris i tal. I això està integrat, en aquest cas, en el Campus Nord, que és un campus específic de l'àmbit de les TIC, i enginyeria civil, informàtica, telecomunicacions, i enginyeria civil i tot el tema de camins.

Aquí hi ha un exemple de metres quadrats d'incubació i metres quadrats de viver d'empreses; per tant, aquí no són parcs científics només de grups de recerca, no, no, són parcs científics tecnològics en els quals ja tenim empreses que vénen aquí, algunes creades per nosaltres i unes altres que han vingut a ubicar-se aquí. Quan són empreses nostres també paguen lloguer, i això és un element important, els grups de recerca també, perquè aquests espais s'han de retornar fets en crèdit. Per tant, són grups que són suficient-

ment actius i que accepten que ells han de pagar un lloguer per tal de disposar d'aquests espais; altrament no els... Aquí tenen uns quants exemples d'aquestes empreses que s'han creat, i dels projectes assessorats a través del programa Innova; és a dir, nosaltres assessorem molts projectes, alguns d'ells quallen com a empresa i altres no.

Un altre element important, i amb això quasi que acaba, és la projecció internacional de la UPC. La UPC al món. Nosaltres som una universitat en què el procés d'internacionalització és molt important. Les xarxes a les quals pertanyem també. Estem parlant, ja ho he dit, de set Erasmus Mundus, set programes Erasmus Mundus. Som de les universitats europees amb més programes Erasmus Mundus. D'aquests vint-i-quatre màsters impartits en anglès, set d'ells són Erasmus Mundus; per tant, màsters impartits conjuntament per dos o tres universitats a nivell europeu.

Hem parlat aquí de les dobles titulacions; de projectes europeus actius, en tenim 160, i els intercanvis. Recentment, nosaltres hem creat col·laboracions amb importants xarxes de relació, no solament amb universitats europees a través de la xarxa CLUSTER, sinó també amb la xarxa CINDA. CINDA és una xarxa iberoamericana –trenta-set universitats europees i llatinoamericanes–, amb la qual la UPC ha estat molt implicada, i que, si no hi ha canvis, està en un procés d'elecció del seu president, i hi ha com a candidatura presentada la UPC, com a candidatura única; per tant, suposo que a partir del mes d'octubre a la UPC li tocarà presidir la xarxa CINDA per als propers dos anys.

També aquí hi ha un exemple de la xarxa CLUSTER, de quines són les universitats. N'hi ha una de cada país, només, de les tecnològiques, que formen aquesta xarxa, i també hi ha aquí membres associats americans, de Xinhua, de la Xina –estic acabant.

I no voldria acabar aquesta presentació sense unes pinzellades del nou campus que estem dissenyant a Diagonal-Besòs. Aquest campus és un campus en el qual nosaltres estem concentrant un nou concepte de campus, que tingui ja d'antuvi la triple hèlix molt present: la implicació d'universitat, empresa i Administració. És la sinergia de dues escoles d'enginyeria a Barcelona: l'Escola Industrial i l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials. Hem fet un disseny d'una voluntat de buscar sinergies entre totes aquestes escoles de l'enginyeria, per tal d'agrupar els edificis que es configuraran en aquest campus, que ja estan, com saben vostès, les obres en marxa, que són uns edificis temàtics, buscant la permeabilitat, la flexibilitat i la interdisciplinarietat dintre de tots els àmbits de l'enginyeria. Aquest seria un esquema del campus, la ubicació; aquests en lletra groga serien els nous edificis. Aquí hi ha el Parc de l'Energia, que seria la hac; aquí hi ha també prevista la ubicació de l'IREC, i també de l'ITER.

I acabo això dient-los que nosaltres volem que sigui un campus modern, atractiu, ben ubicat i comunicat, amb la voluntat d'esdevenir un dels pols industrials d'Europa, com tenen els campus que hi ha a l'INP,

de Grenoble, o al politècnic de Milà, o a Chalmers o bé a l'Escola Politècnica Federal de Lausana, que serien campus amb un nombre d'estudiants semblant al que nosaltres muntaríem aquí, al campus Diagonal-Besòs, com un dels campus referent.

A aquest campus també aniria el node Iberia del KIC InnoEnergy, aquesta comunitat que s'ha creat a Europa, amb sis nodes, el qual un d'ells està liderat o gestionat, liderat per la UPC, el que és l'Iberia, en el qual participa la UPC, hi participa l'IST de Portugal, ESA-DE, com a *partners*, i després hi ha *partners* associats que els tenen aquí. Aquest node Iberia del KIC InnoEnergy és la primera comunitat creada i està també en mans de la UPC. És un campus on tractarem temes al voltant de l'energia.

Per tant, tot això configura que se'ns reconegué a nosaltres com a campus d'excel·lència internacional, el Barcelona Knowledge Campus, i el Campus de l'Energia. Tenim reconeguts en aquests moments, de la UPC, a la convocatòria campus d'excel·lència, que ja els he ensenyat, dos campus. I, a més a més, aquí tenim unes dades del sisè programa marc, que vam ser capdavanters com la primera universitat espanyola en captació de fons; la primera universitat europea de totes les europees amb fons en l'àmbit de les TIC. I ara el setè programa marc, això, com que està en marxa, va canviant, érem els primers, ara sembla que la Politècnica ens guanya per una mica, veurem al final com queda. Sé que hi ha altres universitats que també estarem als primers llocs; quan es tanqui el setè programa marc veurem com quedem.

El KIC InnoEnergy ja els l'he explicat. I amb això, escolteu, moltes gràcies, diputats. Sento que he anat molt de pressa, per això els ho he donat per escrit. Però voler fer una pinzellada en vint minuts de tota l'activitat de la UPC, com poden veure, no és fàcil, però he intentat fer-ho de la millor manera possible. Després estic a la seva disposició per respondre a totes les seves preguntes.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, rector.

Compareixença

del rector de la Universitat de Vic per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00025/09)

Passaríem la paraula al doctor Jordi Montaña, rector magnífic de la Universitat de Vic.

Jordi Montaña i Matosas
(rector de la Universitat de Vic)

Moltes gràcies, president. President, vicepresidents, companys rectors, diputades, diputats, vicerectors, amics i amigues, agrair molt aquesta oportunitat que ens donen de poder explicar què és la nostra universi-

tat, tot i que durant aquest curs hem anat cridant diferents parlamentaris a Vic per explicar-los el que era el nostre projecte.

Després de sentir el doctor Giró, tinc dues coses: una, em sento molt satisfet de ser un exalumne de la UPC, i, després, la segona és que no tenim res a veure, vull dir, són dues dimensions absolutament diferents.

Jo els he preparat una informació per a vostès, per a cada un de vostès, que és una presentació del que és la Universitat de Vic, i un fulletó de la universitat, suposo que ara els ho donaran.

A veure, la Universitat de Vic és una universitat molt jove, es va crear el 1997, tot i que té arrels molt antigues; vull dir, ve de la Universitat Literària de Vic, que es va fundar el 1599, i va ser l'última universitat tancada a Catalunya per Felip V.

És una universitat molt singular, diríem, i, a més, crec que avui està molt bé que estiguem centrats així. És una universitat que té una vocació pública i un funcionament absolutament públic, però al mateix temps és una universitat de gestió privada. És a dir, per un cantó, dins del sistema universitari català tindríem les universitats cent per cent públiques, com podria ser la Universitat Politècnica de Catalunya; universitats cent per cent privades com podria ser la UIC, i tenim la Universitat de Vic, que té un model de gestió privada, però que està al servei públic, està dins del sistema de preinscripció, el sistema públic de preinscripció universitària i està en els programes públics de beques, i que té un contracte programa amb la Generalitat de Catalunya.

La Universitat de Vic té una fundació, que és la Fundació Universitària Balmes, en què estan representats..., el president és l'alcalde de Vic, el vicepresident és el secretari d'Universitats i Recerca de la universitat, i els vocals de la fundació són fonamentalment alcaldes; tenim els alcaldes de Puigcerdà, Berga, Ripoll, Manlleu, Prats i Olot –em sembla que no me'n deixo cap–, i també tenim representants del món empresarial del territori. Per tant, és un patronat bastant de representants públics, però també representades empreses i institucions del territori.

Jo diria que el model és propi, el model de gestió és propi, molt original. Té un sistema de governança, diria, molt proper a la universitat privada, on, per exemple, el rector és designat, d'alguna forma, pel patronat. El rector designa els degans i directors d'escola, i tot el personal és personal contractat.

Jo destacaria alguns punts importants. Un és la implicació de l'equip, i simplement perquè..., i no és solament una frase dita, un concepte, eh? Estem acabant ara un pla estratègic, que, per cert, ens ajuda en la coordinació la Càtedra UNESCO de Direcció Universitària de la Universitat Politècnica de Catalunya. I en aquest pla estratègic han participat, entre la comissió que porta el pla estratègic més els diferents tallers que hem organitzat, al voltant de dues-centes persones, que representarien pràcticament el 40 per cent del personal de la universitat. Vull dir que, quan dic que l'equip està implicat, és de veritat. Vull dir, la gent s'ho pren molt seriosament.

És una universitat jove i de dimensió humana. De fet, el nostre eslògan és: «Qualitat acadèmica, qualitat humana.» Té unes àrees de coneixement molt coherents i de prestigi que després els explicaré, i després jo diria, el que destacaria més és aquesta dimensió territorial i implicació amb la societat civil i empresarial. Per dir-los un..., aquest any hem signat com cent vint convenis –després veuran la dimensió de la nostra universitat– amb institucions de tot tipus: empreses, jo què sé, la direcció del Festival de Cantonigròs i el Patronat d'Estudis Solsonencs, per dir alguna cosa, l'Ateneu, el Casino, no? Hi han moltíssimes empreses.

Una altra cosa que és remarcable, jo tenia aquí..., vostès tenen unes dades que és: el 88,2 per cent dels estudiants estan ocupats abans dels sis mesos d'haver-se titulat. Això eren dades del 08-09, però ara tenim dades que ha donat l'AQU fa un parell de setmanes, en un estudi que s'ha fet el 2011, i no surt aquest interval de sis mesos, però aproximadament el 80 per cent dels nostres alumnes es col·loquen dins dels primers tres mesos d'haver acabat la carrera, i el 100 per cent dins del període d'un any d'haver acabat la carrera. Per tant, això crec que simplement...

Quant a la dimensió territorial, m'agradaria simplement llegir –això no ho tenen, però m'ho he portat aquí– la missió que es va definir en aquest pla estratègic que estem treballant, i que és això: «La missió de la Universitat de Vic és ser un motor de coneixement i d'innovació al servei del territori, i amb vocació internacional. Se centra en l'atenció a l'estudiant i en la seva formació global. A partir de l'arrelament i de la proximitat al territori, estableix vincles amb l'entorn i es compromet amb el progrés cultural, social i econòmic del país.» És a dir, estem molt compromesos i jo crec que això..., molt compromesos i directament compromesos amb tot el país.

En aquest punt que he comentat d'atenció a l'estudiant, també aquest mateix estudi de l'AQU ens diu que el 90 per cent dels alumnes enquestats estan satisfets amb els estudis que han rebut, el 95 per cent repetiria els estudis i el 95 per cent repetiria els estudis a la Universitat de Vic. Per tant, el nivell de satisfacció de l'estudiant és molt important.

En aquests moments tenim –dades del curs 09-10– 5.112 estudiants de títols oficials, graus i màsters, i en tenim 5.265, és a dir, pràcticament el mateix nombre, de formació continuada. Aquest percentatge, és a dir, que sigui pràcticament igual és també un tret característic nostre, i que també, d'alguna forma, mostra la vinculació amb el territori, perquè la formació continuada normalment es fa al voltant de tots aquests nuclis que estava dient.

Tenim 536 professors i 156 personal d'administració i serveis. Comparant-ho amb les dades oficials de la universitat pública, tenim exactament –exactament– la meitat de personal d'administració i serveis per alumne que té la universitat pública. En total, reunim una comunitat d'onze mil persones, entre estudiants i professors. Perquè se'n faci una idea, Vic té quaranta mil habitants, i el nostre territori té, diríem, al voltant de 150-160.000 habitants. Per tant, és important.

La dimensió de la universitat s'ha mantingut estable, amb uns lleugers creixements, i la nostra voluntat és que es mantingui així. No volem ser una universitat més gran, volem ser una universitat reduïda, però amb una massa crítica que ens permeti desenvolupar els nostres estudis.

Les àrees de coneixement que tenim són: salut, educació, arts i humanitats, comunicació, tecnologies, biociències i empresa. Tot això ho fem en quatre centres de la universitat i dos centres adscrits. Els centres són la Facultat de Salut i Benestar, la Facultat d'Ensenyament, l'Escola Politècnica Superior i la Facultat d'Empresa i Comunicació.

Tenim dos centres adscrits, que són l'EADA Business School i Bau, que és una escola de disseny que està en el 22@, una escola molt moderna i molt interessant.

Una característica dels nostres graus i dels nostres estudis és la transversalitat, és a dir, tenim molts graus que es fan entre centres diferents i que barregen, d'alguna forma, àrees de coneixement diferents. Jo crec que això enriqueix molt tot el nostre sistema. Evidentment, fem formació de grau, formació de màsters, formació de doctorat, recerca i transferència de coneixement, també integrant els diferents centres. En aquests moments, per tenir una idea, tenim vint-i-sis graus en funcionament.

Hi ha hagut un impuls molt fort en els darrers anys en l'àmbit de la recerca. Això ha sigut un gran esforç que estem fent, però el nombre d'articles publicats ha anat creixent exponencialment, les tesis doctorals inscrites també –com veuran en les presentacions aquestes– i també els ingressos per recerca i transferència de coneixement. Això ha suposat un gran esforç i una gran inversió.

Com els deia, un dels focus de la Universitat de Vic és, mantenint-se fidel i molt arrelada al territori, apostar decididament per la internacionalització. En aquests moments tenim convenis amb més de trenta països, i el patronat aquesta tarda precisament aprovarà la posada en marxa el curs vinent del campus internacional de la Universitat de Vic, que serà un centre autònom, dedicat a internacionalitzar la universitat, incrementant la mobilitat d'alumnes i professors *in i out*, crear i desenvolupar estudis específics per a estudiants internacionals, fomentar la cooperació, perquè creiem que per als nostres alumnes pot ser un element de formació molt important, i també, més endavant, per la internacionalització de la recerca.

Tenim, com hem dit, una forta vocació de servei públic, i això, clar..., com us he dit abans, tenim un contracte programa amb la Generalitat que ens cobreix aproximadament el 25-26 per cent del nostre pressupost. La resta del pressupost es cobreix amb les taxes dels alumnes, eh? Vull dir, diríem les nostres taxes estarien en la mitjana aritmètica de les taxes de la pública i les taxes de la privada, més o menys, eh? Ens mouríem en aquest daixò.

Malgrat això, vull dir que els nostres alumnes han de pagar unes taxes més elevades, tenim un sistema de beques molt potent, amb què jo diria que avui en

dia un terç dels alumnes estan becats, i d'aquest terç dels alumnes becats un 27 per cent, quasi un terç, són beques donades per la mateixa universitat, bé sigui d'ajuts a la matrícula, o bé beques salari a becaris que compleixen diferents funcions. Alguns es dediquen a l'assistència d'alumnes amb minusvalidesa, uns altres presten alguns serveis d'aquest tipus, i com a contra-prestació els donem nosaltres una beca.

Per a aquest any ja hem signat amb les caixes del territori, que són Unnim, CaixaBank i Catalunya Caixa, un sistema de crèdits a l'honor, de forma que podrem becar estudiants que l'entitat financera els donarà un préstec pels quatre anys de titulació, i tornaran els crèdits aquests un cop acabats els estudis i ja inserits en el món laboral. Fins i tot alguna d'aquestes entitats donarà, com a premi a les bones qualificacions, als bons expedients, condonarà tot l'interès del capital, amb la qual cosa hauran de tornar poc d'això.

Com els he dit, si féssim una comparació amb la pública, que això ho tenen a les pàgines 14 i 15, el nombre d'estudiants per PDI és molt similar a la pública. L'únic que diria que nosaltres no tenim cap titulació en la qual hi hagi tres o quatre alumnes inscrits, vull dir que les nostres titulacions omplen; i, en canvi, tindríem que a les universitats públiques el nombre d'estudiants per PAS és del 17 per cent, i a la Universitat de Vic és del 34 per cent. Dit això, els convido que ens visitin, i veuran que són unes instal·lacions dignes, ben cuidades, ben mantingudes i que fan goig. Bé, vull dir que són molt eficients.

Amb aquesta idea d'eficiència, els estudis a Catalunya..., la durada teòrica per a uns estudis de durada teòrica de quatre anys, a les universitats públiques catalanes la durada és de sis anys, vol dir que segurament hi han alumnes que se n'hi passen deu. A la Universitat de Vic és de cinc. Tenint en compte que nosaltres tenim estudis tecnològics, vull dir que són els que tenen tendència a allargar-se més, crec que és una bona ràtio d'eficiència.

Igualment, en aquest full 15 veuran que, per exemple, les universitats públiques catalanes –això són dades del 2008– van tenir una inversió en espais i equipaments públics de quasi 100 milions d'euros, i la Universitat de Vic va tenir 1 milió d'euros de finançament. La subvenció per estudiant, mitjana a temps complet, és de 8.600 i escaig per a les universitats públiques, i de 2.146 per a la Universitat de Vic. Fent el càlcul amb el que paguen, vol dir que els estudis que la universitat pública –parlo en general– ofereix per mil, a nosaltres ens consten set-cents. Vull dir que és un grau d'eficiència important, no solament l'esforç que fa el personal d'administració i serveis, sinó també l'esforç que fan els nostres professors.

La voluntat de la gestió. Clar, nosaltres ens gestionem de forma molt similar a qualsevol entitat privada, tenim una voluntat i una necessitat, si m'apuren, de mantenir equilibri pressupostari. Per això, atesa la nostra dimensió, qualsevol element que toqui una mica aquest equilibri pressupostari, doncs, ens fa anar molt malament, tenim molt poc marge de maniobra, perquè jo crec que ja estem al límit de la nostra efici-

ència i al límit de la nostra eficàcia, és a dir, crec que fem el que hem de fer i ho fem bastant eficaçment.

Jo la veritat és que de moment ja no afegiria res més, donar-los moltes gràcies per la seva atenció, i convidar-los que vinguin a la Universitat de Vic.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Gràcies també per convidar-nos, de segur que hi anirem.

Compareixença

del rector de la Universitat Internacional de Catalunya per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00027/09)

Seguidament, passem la paraula al doctor Pere Alavedra i Ribot, rector magnífic de la Universitat Internacional de Catalunya. Quan vostè vulgui.

Pere Alavedra i Ribot (rector de la Universitat Internacional de Catalunya)

Presidents, secretaris, vicepresident, secretari, diputats, diputades, rectors, persones, senyors, senyores, en primer lloc, moltes gràcies per tindre aquesta oportunitat d'estar amb vostès aquí. Comentar elements d'incidència anecdòtics, però que sempre és bo conèixer. L'any passat, per aquestes dates, era professor de la Universitat Politècnica de Catalunya; per tant, a les ordres del meu rector, i continuo estant a les ordres del meu rector. (*Veus de fons.*) No, no, però daixò... I, a més a més, company de promoció del rector Jordi Matosas. Per tant, el món és molt petit i tots estem aquí.

Jo, com que em vaig preparar aquesta presentació i sabia l'ordre que hi havia –i perdonin-me–, vaig pensar a fer quelcom que pogués ser interessant per a vostès i diferent, i potser m'he equivocat, i d'entrada ja demano disculpes per si he fet aquest element d'aquesta equivocació en el moment de fer la presentació. Per tant, farem una presentació que, en un primer lloc, intentarem que sigui breu, intentarem que els doni una focalització clara de quins són els ítems de la Universitat Internacional de Catalunya, i també coses que nosaltres, vistes des de la perspectiva de la Universitat Internacional, però vistes des d'un professor..., pensant: «Home, això potser podria ser interessant per als diputats en un moment com estan actualment.» També traurem algunes coses que potser són una mica més punyents, però que poden donar joc a més debat.

En primer lloc, home, nosaltres, com a universitat, en què ens diferenciem fonamentalment? Primer, som una universitat privada, i després, dintre del marc de les estratègies 2015 del Ministeri d'Educació del Govern d'Espanya, que fonamenta que la missió fonamental de la universitat ha de consistir a generar, difondre i transmetre coneixement científic i facilitar la formació integral ancorada en uns valors hu-

manístics i ètics de tipus universal, nosaltres aquest element..., jo crec que aquest és l'entorn bàsic, és que nosaltres aquests elements humanístics i ètics de tipus universals els hem centrat i els hem concretat en els valors de l'humanisme cristià. Per tant, aquí hi ha un element de concreció, dintre del qual s'enfoca tota la visió de la Universitat Internacional de Catalunya. Una universitat projectada al món, una universitat catalana, però que, a més a més, irradia aquests valors propis de la cultura de casa nostra de l'humanisme cristià.

Nosaltres, fent un marc global dintre del sistema universitari català, i després del que ha dit el rector Giró, nosaltres som la dècima part de la UPC. Allò, en grans números, eh?, som el 3 per cent del sistema universitari català; per tant, una universitat petita, en la qual tenim que la inversió pública és zero, i, per tant, tot el finançament és privat. Privat amb base de dos grans grups: un entorn és la gent del patronat, que majoritàriament fa les aportacions per al finançament de béns immobles, i que té garantia de solidesa per fer front a una època de crisi, i una part que són les aportacions que fan els alumnes amb les seves matrícules, que té com a finalitat el funcionament del dia a dia de la universitat.

Veiem que l'alumnat són 4.000 de l'any passat, 4.479 alumnes matriculats, dels quals 3.414 són de grau; després, de postgrau, són 1.065; en tenim 153 que són de doctorat; 439 de màster. I, on posa «diplomatura», nosaltres teníem antigues diplomatures que no podien accedir al màster directament, sinó que el que feien era que són programes de postgrau en general que majoritàriament estan cursats per gent que ha fet les diplomatures, ja sigui en magisteri, ja sigui en infermeria, en fisioteràpia, etcètera.

Bé, quina és una mica la breu història de la Universitat Internacional? La Universitat Internacional comença el curs 97-98; per tant, és una universitat que aquest any complirem catorze anys –molt jove–, sense tindre la sort, com el company de Vic, de reminiscències de fa molts anys. Nosaltres som pràcticament, comencem de bell nou, amb tot el que això comporta, impartint dret, arquitectura, gestió i administració pública, infermeria, humanitats, periodisme, odontologia i administració i direcció d'empreses.

L'any següent es feia fisioteràpia, i es fa una aventura –i ho dic així, una aventura– de l'enginyeria tècnica agrícola en un campus de Tortosa, que com veurem després no va reeixir.

L'any 99-2000 s'inicia magisteri d'educació infantil i primària; l'any 2002-2003 ciències del treball, comunicació audiovisual. I en aquest mateix any es reconeixen els estudis d'enginyeria tècnica en informàtica i de gestió de sistemes, però que, per raons que en aquell moment en el mercat sobren moltíssims entorns en aquests mateixos estudis, no s'arriben mai a impartir.

L'any 2003-2004 és una de les primeres universitats que, per la seva vocació internacional, fa una doble titulació internacional amb el Politecnico di Torino, que en aquest moment encara continuem fent, en què

fem administració i direcció d'empreses, que ho fem, i el que és el *laurea*, o sigui, l'enginyeria tècnica industrial, que es fa a Torino, en el politècnic.

El curs 2007-2008, com s'ha dit abans, es tanca el campus de Tortosa. I, després, des de l'any 2008-2009 s'imparteix medicina, i des del 2009 i 2010 humanitats i estudis culturals, publicitat i relacions públiques i ciència política i gestió pública.

Això és el conjunt del que diríem facultats, juntament amb l'Escola d'Arquitectura.

Paral·lelament, s'han creat tres instituts d'estudis superiors l'any 98, proper a l'any següent, més el Centre d'Estudis de Bioètica, fonamentats en el tema que dèiem de l'humanisme cristià, i que l'any 2010 es transforma en l'Institut d'Estudis Superiors de Bioètica, fonamentalment per crear estudis en l'àmbit de la bioètica, antropologia, odontologia, dret, socioecologia, etcètera, vinculats al que és el fenomen de la persona humana.

L'any 2004 neix l'Institut d'Estudis Superiors de la Família, que és el primer institut espanyol de rang universitari que treballa sobre polítiques familiars. I aquest mateix any neix el Centre d'Estudis Socials Avançats, el CESA, dissenyat especialment per a professionals procedents del sector de l'Administració pública i de les forces de seguretat. És allò que en aquest moment, quan et trobes en els actes oficials amb les cúpules dels cossos de seguretat, tant dels Mossos com de l'Estat, que et diuen que són exalumnes de la UIC. Doncs, tots majoritàriament han passat a través d'aquests cursos.

Bé, quina és la missió...? Tenim les tres missions clares de la universitat. Quina és la missió docent i què és el que fem? Que potser a vegades pot ser molt similar al que fem a la universitat pública: formació universitària personalitzada, amb una clara vocació professional; tractament individualitzat dels estudiants, grups màxims de vuitanta alumnes per aula. Onze, és un tema que nosaltres reconeixem, són onze més que no pas la gent de la pública, ho hem constatat amb la secretaria d'universitats, però aquesta és la nostra ràtio. Professorat amb la mateixa exigència d'acreditacions que a les universitats públiques. Nosaltres en aquest moment hem de dir que els salaris són pràcticament iguals, en aquest moment una mica més per culpa que no hem aplicat la retallada del 5 per cent; s'ha de dir clarament. I les acreditacions les mateixes que s'exigeixen a la universitat pública. El 50 per cent del professorat procedeix de l'àmbit professional. El 40 per cent de les classes són pràctiques, hi ha una estreta relació entre universitat i empresa.

Jo diria que la diferència que jo m'he trobat amb la Politècnica –i ara poso així temes...– és que, per exemple, les pràctiques en empreses es fan en el penúltim curs. O sigui, en el primer semestre del penúltim curs es fan les pràctiques en empresa, amb la qual cosa els alumnes, quan tornen a la universitat, després d'estar mig any en el món de l'empresa, vénen amb una altra..., han canviat completament la manera de veure la relació –i aquest és un aspecte que jo crec que és important de la universitat.

I també després unes coses que semblen anecdòtiques, però que al final ho acabes veient en què es detecta, no? En general, agafes un document d'experiència, de què són les competències, el document que jo tradicionalment havia vist era competència és igual a coneixements, més habilitats, més actituds. Quin és el canvi que he trobat a la UIC? Doncs, que competències és igual a coneixements més habilitats multiplicat per actituds. Aquest canvi de paradigma fa que tota la focalització de la docència, o una part important de la focalització de la docència, es concentri en el tema d'actituds. I això és una cosa que és altament valorada per l'element contractador de persones. I en aquest moment en aquesta enquesta que abans ha comentat el rector de la Universitat de Vic, elaborada per l'AQU, resulta que la nostra universitat és la que té la millor inserció professional, i suposo que no deu ser perquè els estudiants siguin millors ni pitjors, ni que els professors siguin millors ni pitjors, sinó senzillament per petits matisos d'aquest estil.

Què tenim? Volem tindre una atenció personalitzada, uns itineraris formatius pensant en l'empresa, assessorament i *coaching* per tal de facilitar la inserció laboral. O sigui, en l'últim curs s'orienta la gent en com ha d'encarrilar la seva vocació professional en funció de les seves aptituds. Internacionalització, convenis amb universitats estrangeres, pràctiques a l'estranger, bé, és un tema que és des del naixement de la universitat. Nosaltres aquí ara, com quan el doctor Giró ha dit el seu, nosaltres tenim tres programes..., tan petits com som i tenim tres programes Erasmus Mundus, per la petita dimensió que té la universitat, eh? Per tant, ara estaria marcant només un 10 per cent de l'alumnat que és estranger dintre de la universitat. I te n'adones, que tenim àmbits d'actuació que són curiosos; per exemple, tenim gent que ens ve a fer odontologia. Per què ve la gent a fer odontologia a la UIC? Doncs, senzillament perquè a molts països de l'entorn proper els estudiants no poden tocar un malalt, no poden tocar un pacient. En canvi, aquí, a casa nostra, a Catalunya, es valora molt, i totes les universitats..., la Universitat de Barcelona té la clínica universitària de la Universitat de Barcelona, nosaltres tenim la nostra clínica universitària d'odontologia. I això es valora, i això fa que tinguem estudiants.

Pel mateix tema, per exemple, tenim estudiants francesos que fan fisioteràpia, i també vénen perquè la fisioteràpia catalana està reconeguda com una de les millors fisioteràpies d'Europa. Bé, aquests són elements que t'aporten i que et donen relació.

Tenir això ens crea problemes, com a totes les universitats, i necessitem tindre un bon sistema de relació amb els consolats, i en molts casos amb el subgovern, la delegació de govern de l'Estat central, per tots els temes de permisos d'estrangeria i temes administratius similars.

Recerca. Nosaltres som una universitat petita; per tant, com que som una universitat petita no podem tindre uns grans àmbits de recerca. Nosaltres el que tenim són línies concretes i sobre aquestes línies la gent treballa. Dintre d'aquest entorn hem de dir que hem anat evolucionant també en el mateix sentit de tota la uni-

versitat espanyola, amb un creixement important de les publicacions internacionals d'impacte, i quan deia el rector de la Politècnica..., estem en el 10 per cent exacte del que és la Universitat Politècnica.

Però nosaltres estem centrats en molt poques línies. Quina és? Primera línia –i crec que és la línia en aquest moment a casa nostra important–, millora de les metodologies docents en educació infantil, primària i secundària. Sabem que tenim un problema aquí; per tant, la universitat ha fet un esforç a fer recerca en aquest tema. En col·laboració amb el món del Politècnic de Torí tenim una línia important, i la Universitat de Girona, en la millora de la gestió dels processos productius. Tenim línies de millora en nous materials en l'arquitectura, concretament en l'arquitectura, nou material ceràmic, que és aquest.

En odontologia, dos temes que són estrella en aquest moment. Un és obtenció de cèl·lules mare a partir de la polpa dental; en això som pioners. Resulta que la polpa dental és l'únic lloc del cos que s'està regenerant constantment, i, per tant, les cèl·lules mare de la polpa dental poden ser utilitzades per a regeneració i permeten la regeneració d'un ampli ventall de teixit, i aquest és un element important.

Un altre element important és tot el tema en el món de l'odontologia dels sistemes de materials de fixació, el problema de la fixació de peces en el món de l'odontologia. Doncs, aquests són els dos àmbits.

I en l'àmbit de la medicina, l'àmbit del pacient fràgil, o sigui, el pacient fràgil en qualsevol entorn, el que diríem normalment el treball a l'entorn de la clínica de cures palliatives. Aquests són els entorns.

En el coneixement lingüístic, de forma específica a Catalunya, tant en la vessant humanística com la de comunicació. I després pel que havien dit, pel tema del món, de la vinculació amb l'Administració pública, la seguretat i les garanties del consumidor. Aquests són els elements sobre els quals treballem, només treballem sobre aquests perquè no podem tindre més coses, i sobre aquests estem tenint al voltant d'uns cent deu articles anuals en revistes indexades.

Pregunta..., i aquí ve potser la part més provocativa, però ja ho he tingut en aquest aspecte ben clar, en la transferència del coneixement. I la pregunta que ens surt a nosaltres des de la UIC és: per què països com Bèlgica o Àustria tenen balanços comercials positius i nosaltres els tenim deficitaris? Per què nosaltres estem en crisi i quan surts fora veus que als altres països la crisi ja els ha passat? Per què som la novena potència mundial en recerca i som la trenta-quatre en innovació? Evidentment, si som la novena potència mundial en recerca hauríem de ser la novena en innovació. Si nosaltres fóssim la novena potència en innovació tindríem resoltes les tres anteriors preguntes. Per què les grans empreses tenen un impost de societat nominal del 30 per cent i el tipus real està entre el 17 i el 19? I les pimes, que és el teixit típic de l'empresa de casa nostra, té un impost de societat del tipus nominal del 25 per cent i el real està al 24,9. He posat 24,9 perquè, home, si hagués hagut de posar l'arrodoniment

m'hauria donat el 25 igual, perquè pràcticament no hi ha desgravació per la recerca en el món de la pime.

Per què l'import d'ingressos per transferència ha estat de 19.000 euros per professor a temps complet en les universitats catalanes, 12.900 a la Xarxa Vives, i 9.800 a la universitat espanyola? Per què els ingressos del sector privat han representat el 19,7 per cent tant a Espanya com a Catalunya? És a dir, d'aquests diners, d'aquests recursos, que ens poden semblar grans o petits, resulta que només el 20 per cent ve de l'empresa privada; l'altre 80 per cent procedeix de fons de l'Administració. Per què ens passa això? Què és el que hem reflexionat nosaltres?

I nosaltres hem reflexionat en dos aspectes. En un país com el nostre, de petites i mitjanes empreses, el futur passa per incentivar les pimes a la utilització dels centres de recerca i universitats com a sistema externalitzat de la recerca i de la innovació. Les pimes no poden tindre sistemes de recerca propis, han d'utilitzar el sistema universitari, tant públic com privat, com a element de recerca. Però, què passa? Que, com diuen –jo sóc de cultura francesa, vaig fer una part del meu doctorat a França– els francesos: «La justícia és igual per a tots, però els esglaons de la justícia són molt alts per als pobres.» Doncs, aquí passa una mica el mateix. Hi ha exemples. És molt difícil tindre amb les empreses contractes, convenis. Com s'acredita? Aquest és l'element important. Cal impulsar l'empresa, i això jo crec que és una feina que vostès..., no estic ara..., m'estic referint a vostès, diputats. Vostès en aquests moments tenen cinc o quatre lleis òmnibus per aprovar –un minut, ja estic, ja estic–, aquests són elements que vostès tenen referència.

Igualment, què passa amb el professorat universitari? El professorat universitari és el personal més dòcil que hi ha hagut a l'Administració. Ha seguit exactament el que se li ha dit des de l'Administració, ha seguit els incentius, però els incentius del professorat universitari no han anat per a la transferència a l'empresa, sinó que han anat per a la recerca.

I, per acabar, el que demana l'ANECA –he posat l'ANECA per no posar l'AQU, expressament. Què demana l'ANECA per acreditar un professorat universitari? Majoritàriament publicacions enllloc, activitats professionals enllloc, transferència a les empreses.

Res més.

El president

Moltes gràcies, rectors. Per tal de preguntar pels grups parlamentaris, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyora Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Gràcies, president. Gràcies, rectors. Em permeten una ironia, eh, rector Giró? És un monopoli de la Politècnica, avui.

El nostre grup parlamentari creu que aquestes sessions monogràfiques són l'inici del que vam proposar al conseller Mas-Colell, que és un pacte de l'educa-

ció superior, construït al llarg del 2012. Però abans els dic que nosaltres creiem que hem de fer un reconeixement públic del que ha suposat el sistema universitari de Catalunya al llarg dels últims trenta anys. Precisament allà on hi ha menys universitat és on hi ha més problemes. Ens trobaran, eh?, ens trobaran en qualsevol moment. Ja parteixo d'una idea clara, que parlarem de tot el sistema universitari, amb independència de la seva titularitat i amb independència de si són generalistes o especialitzades o cooperatives, per entendre'ns, eh? Aquest ja el debatrem, però voldria fer-los algunes qüestions molt concretes, perquè vostès no són, en general, molt generalistes, i són molt específiques, i crec que en aquestes compareixences hem d'aprofitar al màxim.

Rector Giró, nosaltres podem ser Maastricht, Grenoble i Harvard, l'MIT? Els sectors diuen que sortirem de la crisi si som alemanys, per simplificar. Clar, els sectors que hem de potenciar són els sectors fonamentalment vinculats al coneixement, polítènic o tecnològic, també. Almenys en els sectors industrials, ara; després parlaré d'altres aspectes.

D'automoció, n'ha parlat vostè, hem vist les càtedres, hem vist els convenis, biotecnologia, TIC, energia. D'aeronàutica, no n'ha parlat, com ho veu? Com ho veu? Què hem de fer per convertir Catalunya...? I jo crec que ho som ja molt més del que pensem, vostè ens ha explicat els àmbits. Quines són les relacions de la Politècnica amb aquests grans, diríem, espais en el món on els sectors industrials i les enginyeries, les polítècniques...? Ara els alemanys busquen enginyers i vénen a Espanya i Catalunya a buscar-los. Per tant, no tenim un problema de formació, tenim un problema de transferència, encara que som un país industrial.

La segona qüestió, rector Giró: educació i formació professional. Ens podria explicar millor el futur? Perquè aquest és un dels grans debats, sobretot la formació professional vinculada als àmbits de la politècnica.

Rector de Vic, és sostenible la Universitat de Vic amb les retallades? Quines retallades tenim? Nosaltres hem presentat que les retallades, en el debat pressupostari que tenim, no siguin superiors aquest any al 10 per cent, i fer un pacte de sostenibilitat del finançament, revisant-ho tot a fons, de la governança també, etcètera, de com paguem, quin contracte programa, què hi posem, l'estatut del docent, les beques, les taxes, etcètera. Però ara parlo específicament de Vic, perquè és el 25 per cent del pressupost, i, per tant, com ho farem viable?

I una altra qüestió específica, rector. Ha sortit aquí: «Els nostres estudiants són molt més ocupables.» Home, fan una petita trampa, rectors, vostès es mouen en àrees molt més ocupables, fins ara, i per això la meua pregunta. Atès el pes de l'educació, de la salut i de la comunicació a la Universitat de Vic, estan preocupats per si s'ocuparan aquest any les infermeres, els fisioterapeutes, els mestres? Dic això perquè aquest és un element de preocupació important, perquè hem generat moltíssima ocupació durant els últims anys a les àrees que vostès estan fent, especialment ara parlo de la Universitat de Vic, que conec molt bé.

Campus territorial. Quin és el campus territorial, rector, que hem d'imaginar amb les noves comunicacions? Que té Bracons. Escoltava aquest matí l'alcalde d'Olot, que deia: «Em tracta millor la Universitat de Vic que la Universitat de Girona.» Ho he sentit aquest matí venint cap aquí. En fi, és que, és clar, Bracons ha fet que Osona i Garrotxa, Ripollès... Quines àrees...? Perquè jo crec que amb aquest model territorial... I quina part ha de ser de títols compartits, tots al futur? A la ciutat de Vic estic parlant.

I, rector de la UIC, des del «carinyo», eh?, em permet, però les actituds han de ser substancials, són substancials, ensenyar actituds a les universitats, amb independència de la base cristiana o no. És com dir que el sistema sanitari només fa públic tecnologia i aportació del coneixement sense humanisme. És mentida. Ho dic amb «carinyo», eh?, però em sembla que es pot arribar al mateix lloc per diferents camins, des de la laïcitat. I, a més, dono per descomptat que el model universitari ha de garantir la llibertat de càtedra, però m'ha semblat...

I dues preguntes i acabo molt telegràficament. Per què ha dit ANECA i no AQU? O AQU i ANECA? De fet, el debat que tenim és quina avaluació a nivell europeu... Que hem de canviar la llei de l'AQU. Sap que nosaltres teníem una llei, l'anterior govern, que la vam presentar, però la vam retirar per fer evolucionar, perquè hi creiem, perquè el model futur, almenys des del nostre punt de vista, és garantir la qualitat universitària –docència, recerca i transferència, i transferència. Però, en fi, crec que l'AQU és un instrument en xarxa amb Espanya, en xarxa amb Europa i amb el món.

Un últim comentari del model econòmic que vostè ens ha provocat, i em sembla molt bé, per això les universitats ens han de provocar. La gran diferència entre Bèlgica i Àustria és l'excessiu pes del sector especulador immobiliari en el nostre sector, senyor rector. Precisament, per què no fem també del sector de la construcció i d'altres sectors que tenim més universitaris? Els sectors que han caigut, en el diferencial d'atur que tenim, són sectors que han precisament recollit poc el que vostès fan de talent, de creació de talent, o de transferència. I per això la meua pregunta, rector, és: com fem això?, com ho fem? A part dels crèdits, en fi, que obriríem uns altres debats, que no goso perquè no tinc cap coneixement en relació..., però com ho fem perquè creem un canvi, perquè ha d'haver-hi un canvi en el model empresarial –empresarial– del país. I precisament com recollim molt més el coneixement i la capacitat de transferència que tenen les universitats, però, pel que sigui, hi ha una certa desconfiança entre encara una part de pimes –hi estic totalment d'acord– i no tant les grans empreses; pimes i el nostre teixit empresarial, l'actual, el que hem de tenir, i les universitats.

Moltes gràcies per haver...

El president

Gràcies, senyora Geli. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Moltes gràcies, president. Dono la benvinguda als rectors de la Universitat Politècnica, de la Universitat de Vic i de la Universitat Internacional de Catalunya. Els agraeixo la seva presència i faré uns comentaris que no aniran dirigits específicament a cap de vostès, però després podrà respondre qui els vulgui agafar. Si volen.

M'agrada molt veure, m'ha agradat molt en aquesta compareixença que cadascuna de les universitats ha trobat el seu camí o la seva especificitat o, diguem-ne, especialització dintre del món universitari. Suposo que això forma part de l'autonomia universitària que tenen, sigui quin sigui el percentatge de fons públics que reben o de què depenen. Llavors, està molt bé. Una part tècnica, una part territorial i una part, diguem-ne –com ha explicat el rector de la Universitat Internacional–, fonamentada en uns determinats valors. Llavors, això contribueix, tots els models, a tenir uns universitaris a Catalunya que tirin endavant el país.

Jo el que he vist és que han tingut vostès uns comentaris bastant descriptius de les seves universitats, i com a diputat del Partit Popular i a la Generalitat m'agradaria també conèixer més quins són els reptes en els quals nosaltres podríem recolzar-los. Una mica el professor Alavedra ho ha dit al final, quins són els reptes, quins són els problemes.

De fet, hi ha una cosa molt important per a vostès, que és tant la Llei orgànica universitària a nivell estatal com la Llei universitària catalana. La senyora Geli ho ha manifestat, tenim una agència de qualitat, tenim uns projectes on els polítics podem fer coses. Llavors, sí que m'agradaria que aquesta reunió vostès l'aprofitessin per dir-nos alguna cosa en què realment podem –i per això penso que els hem convocat– ajudar.

Més qüestions, no sé si hi hauria més qüestions puntuals, una sí, que ja ha sortit per part de la representant del Partit Socialista, que és el tema de la formació professional. Sentia fa poc, no sé on, que la proporció d'estudiants universitaris i de formació professional de cicle superior a Alemanya és un 60 per cent a 40, i aquí és al revés, 40-60, més aquí universitaris que de formació professional. Llavors, no sé si això influeix molt o no en els problemes que tenim també a nivell econòmic i de llocs de treball, de feina. M'agradaria que em diguessin vostès què en pensen. I en aquest sentit si tenen o necessiten algun tipus d'ajuda en la coordinació amb l'ensenyament universitari, el de la formació professional i el del batxillerat, perquè al final això s'ha d'integrar d'alguna manera.

Sí que m'agradaria, en aquest sentit, saber la seva opinió respecte a com arriben de formats els estudiants de batxillerat, i si hauríem..., perquè aquí, en aquest Parlament, també tenim una comissió d'ensenyament primari i secundari, i llavors aquí podríem parlar-ne també, de les necessitats que es poden millorar. Molt bé.

Doncs, penso que amb tot això que he dit quedarien molts temes per encetar, no sé si voldrien parlar tam-

bé alguna cosa sobre la governança de les universitats, però... Del que vostès vulguin.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, president. En primer lloc, donar-los a tots tres la benvinguda també a casa seva. Faré tot un seguit de reflexions i de preguntes.

Evidentment, la tipologia de les tres universitats és diversa, i, per tant, alguns se sentiran més interpel·lats i altres no. A mi m'agradaria concretar una mica en aquelles coses més on els diputats i el Govern, diguéssim, podem tenir un paper, no? Parlar de política universitària, d'aquelles coses que fa temps –i podríem parlar d'anys– que n'estem parlant, de quin ha de ser el model de la universitat catalana o de les universitats catalanes, i d'aquelles coses que són objecte de debat. Entraré pel que és més urgent, i després entraré en altres qüestions.

Un, evidentment això, l'impacte en cadascuna de les universitats és diferent, però caldria parlar de l'impacte de les retallades. Quin és l'impacte que té, no només en clau d'universitat amb les dificultats més diàries, sinó l'impacte que pot tenir en el futur, en els propers anys, l'impacte que pot tenir en la gent jove i la no tan jove per a l'accessibilitat que tindran a les universitats. I després la capacitat d'hipotecar el futur al fer aquesta aturada, perquè no és només el que ara es pugui deixar d'invertir en universitats, sinó la distància que podem tenir amb la resta d'universitats amb què també competim.

I una qüestió que és important. Una vegada, diguéssim, apartat una mica el debat de Bolonya, si Bolonya sí o si Bolonya no, aquesta dicotomia, ja estem amb Bolonya, però una de les reflexions que sempre s'havien posat damunt la taula és que Bolonya seria un èxit o no en tant que hi hagués un bon finançament de les universitats, especialment de la docència. Perquè Bolonya el que implicava és que si volíem tenir unes universitats que estiguessin també al servei de tothom, on tothom que volgués i tingués capacitat per estudiar hi pogués accedir, implicava una certa inversió amb una altra concepció també pedagògica, fins i tot de les universitats, de volum, de volum a les aules, però també de fer un seguiment més de proximitat. I, per tant, això necessitava recursos i sempre, no anava acompanyat, Bolonya sí, però cal un finançament adequat per fer aquesta docència de proximitat, de fer seguiment d'aquells alumnes que necessiten comptabilitzar estudis i feina, fer vies lentes; aquestes qüestions ara, en el context actual, com s'abordan.

I aquí sí que m'agradaria que parlessin una mica més de la part –algú n'ha parlat més–, de la funció fonamental cap a les universitats, que és la docent. Evi-

dentment, la recerca, no?, però l'origen de les universitats és també la docent, i van lligades molt una cosa amb l'altra, és a dir, que no podem parlar d'una bona docència si tampoc no tenim una bona recerca que l'acompanyi, i precisament per això ho lligava. És a dir, el nivell de recerca que s'estigui fent, el nivell d'excel·lència també del professorat depèn d'aquesta correlació entre els resultats o no de la recerca amb el que es pugui estar explicant.

Però també ens agradaria saber una mica la tipologia de l'alumnat que tenen –algú n'ha parlat. Algú parlava de, bé, la mitjana d'estudiants a la nostra universitat és de cinc, o la mitjana a les públiques és de sis, o..., depenent, no? Però, clar, això..., hi ha moltíssims factors que s'explicarien i hi ha molts estudis que en parlen, no?, des de l'origen social de l'alumnat que accedeix a les universitats, el grau d'estudi dels pares, fins i tot, en l'èxit escolar, i les facilitats que se li dona o no, o les obligacions que tingui aquell alumne afegides a les d'anar a la universitat.

M'agradaria, doncs, també saber la tipologia, el nivell d'abandonament que hi ha a les seves universitats, i, bé, quines respostes també hi han donat.

Un segon element és parlar del mapa del sistema universitari català. Crec que aquest també és un dels debats, diguéssim, que fa molt que s'està parlant i que és fonamental abordar-lo. Som un país petit, tenim dotze universitats –Déu n'hi do–, i, a més a més, amb un nivell no sempre repartit segurament amb el millor criteri, és a dir, tenim un mapa prou fragmentat, amb duplicitats. I ens agradaria saber la seva opinió de quin ha de ser en el futur el mapa universitari, és a dir, quin és l'equilibri entre la fonamental presència territorial, però com, diguéssim, el territori, d'això, en fa una oportunitat i una especialització, i, per tant, aquella universitat es fa referent, i com també trobem els espais de relació entre les universitats i com poden cooperar en un context internacional.

M'agradaria fer unes pinzellades sobre governança...

El president

Poques, poques, senyora Ortiz, perquè se li ha acabat el temps, eh?

Laia Ortiz Castellví

Sí, sí, sí. Com compatibilitzem el rendiment de comptes, la participació. No és el mateix govern que gestió. I, per tant, això, quan parlem de governança, ho hem de posar damunt la taula.

Jo crec que era molt il·lustratiu el mapa de la UPC, de tot el món UPC, què és el que representa, i aquell també entrat de centres. Jo crec que això és un exemple que no passa només a la UPC, passa a moltíssims llocs. Com compatibilitzem, diguéssim, aquest rendiment de comptes amb aquesta expansió també que hi ha de les universitats cap a fora. Però diguéssim que aquesta governança també, amb aquest minifundisme, diguéssim, que s'està creant, que pot ser positiu, pot ser negatiu, com hi ha contribuït.

I, finalment, sobre el tema de la qüestió de la recerca, tenim un pacte nacional per a la recerca, un pla de recerca de Catalunya. Ens agradaria que ens diguessin alguna qüestió sobre aquest tema. I, res, el senyor Alavedra parlava ja de temes que ens donarien per a una altra sessió de fiscalitat, de públic, privat, i, bé, ja no tenim temps.

El president

Gràcies, senyora Ortiz. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Una salutació al doctor Giró, doctor Montaña, doctor Alavedra, per ser aquí amb la gent dels seus equips que avui els acompanyen. Tenim molt poc temps, però, en primer lloc, jo voldria agrair-los l'esforç de síntesi que han fet per explicar-nos, diguem-ne, quines són les potencialitats i allò més fort dels seus respectius centres universitaris, i crec que té un especial interès la diversitat que s'ha vist en tots i cadascun de vostès respecte dels altres.

Jo voldria aprofundir una mica més en algunes qüestions formulant-los algunes preguntes genèriques i alguna que m'ha quedat pendent d'aprofundir-hi a partir de les seves intervencions de manera molt més concreta. Jo també voldria abordar la qüestió de la governança i del finançament de les universitats, entenent, doncs, que la situació és diversa en aquelles que hi ha un contracte programa i aquella que no, no? Però pel que fa a governança, si el que hem de tenir, aspirem que hi hagi un model millor i adaptat a la nova realitat, doncs, que garanteixi, com s'ha dit, una millor eficàcia en la gestió i la representativitat del conjunt de la comunitat universitària, quines bases creuen que hauria de tenir aquest nou model de governança, eh?

I, pel que fa al finançament, el nostre grup també, com d'altres grups, ha presentat esmenes al pressupost que s'aprovarà en el Ple de la setmana vinent per reduir la retallada, en comptes del 16 el 10, és a dir, el nivell de la mitjana del pressupost. Però, a banda d'això, el que ens agradaria és saber dues coses, una d'una qüestió molt recent. Com veuen, el decret de preus i el nou sistema de beques, diguem-ne, català o aquest nou sistema..., aquest incipient nou sistema de beques català basat, doncs, en una aportació del 25 per cent de l'increment de les taxes universitàries, com el veuen, i si creuen que cal més autonomia universitària, pel que fa a aquest finançament, a l'hora d'establir les taxes, etcètera.

I dues qüestions, una per al doctor Giró i una altra per al doctor Montaña. Nosaltres pensem que seria necessari a nivell de país elaborar i impulsar un pla de mesures de valorització i transferència del coneixement. I, sabent que vostès disposen d'una unitat, precisament, de valorització del coneixement, poder saber ja quina avaluació en fan, però no tant en termes quantitatius, sinó més aviat qualitius. I si creuen que seria imprescindible o necessari aquest pla de mesures més

genèric a nivell de totes les universitats, i no només universitats catalanes, per facilitar, diguem-ne, la comercialització de la producció científica.

Deixin-me també felicitar-los per aquesta més que segura futura presidència de la xarxa CINDA. Crec que és bo posar en valor els esforços que s'han fet des de la UPC en això, i és un orgull per a aquesta diputada que puguin accedir a aquesta futura presidència.

I per al rector de la Universitat de Vic. Diuen que estan acabant el pla estratègic; per tant, ja deuen tenir molt treballades i molt clares, diguem-ne, les eines principals del diagnòstic, especialment dels punts forts i dels aspectes de millora de la Universitat de Vic, eh?, en aquesta situació estratègica. Ens agradaria tenir alguna pinzellada, alguna, tampoc no volem abusar d'això; en tot cas, ja en tindríem ocasió en una visita *in situ*, però una pinzellada.

I una altra cosa també relacionada amb la situació en què ens trobem de crisi econòmica, i una de les qüestions que ha apuntat també el doctor Alavedra sobre la petita i mitjana empresa. En aquest entorn d'influència que vostè situava entre els 150.000-160.000 habitants de la UVic, hi ha molta petita i mitjana empresa, que és un format molt diferent al de l'entorn en el qual treballa la Politècnica, per raons òbvies i evidents, eh? Com estan treballant en aquest pla estratègic, o fins al moment, la transferència de coneixement amb aquestes empreses d'aquest entorn o el treball de col·laboració, i si han fet, si tenen l'anàlisi de l'evolució de l'ocupabilitat del 2008 cap enrere i del 2008 en endavant, doctor Montaña, doncs, amb motiu d'aquesta crisi econòmica i de la destrucció d'ocupació i la dificultat d'ocupabilitat, com han notat aquest impacte comparativament.

Entendré perfectament que no em responguin a tot el que els he plantejat per la falta de temps. I, en tot cas, intentant, doncs, facilitar que puguin tenir més temps, jo acabaria aquí la meua intervenció sense haver esgotat el temps. Tornar-los a agrair les seves intervencions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Simó. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Dolors Batalla.

Dolors Batalla i Nogués

Moltes gràcies, president. En primer lloc, voldria agrair, donar les gràcies, als tres rectors que avui ens acompanyen –al senyor Antoni Giró, de la Universitat Politècnica; al senyor Jordi Montaña, de la Universitat de Vic, i al senyor Pere Alavedra, de la Universitat Internacional de Catalunya–, per les seves explicacions que han fet sobre cadascuna de les seves universitats.

També voldria agrair, doncs, com s'ha fet, més que res com ha constatat, l'aportació i el que signifiquen i aporten les universitats al nostre país i el que ha estat pel que fa també no només a les tres missions, que

sempre s'ha parlat d'elles –de recerca, de docència i de transferència–, sinó també a la funció social, per dir-ho així, no?, perquè és evident que el país no seria el que és sense les universitats, i també, deixi'm-ho dir, sense algunes universitats, ben o mal dites territorials, és igual, però que tots sabem, suposo, de què estic parlant, no?

També vull expressar, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la nostra comprensió. És a dir, s'ha parlat, si bé no cadascun d'ells, de forma extensa, sobre com pot afectar el tema de l'austeritat i l'aplicació dels pressupostos actuals. Els volem dir que entenem aquesta situació, que entenem les dificultats i que, a més de comprendre-ho, compartim la preocupació que tenen els rectors i que esperem que estiguem davant d'un element conjuntural del 2011 –aviat parlarem dels pressupostos del 2012– i, que, per tant, això sigui una cosa que es pugui compensar.

És més, s'ha parlat aquí també que es vol abordar, i nosaltres ho compartim i valorem la bona predisposició, un pacte nacional per l'educació superior, que seria oportú. Doncs, seria el moment, precisament, d'aprofitar aquesta situació de crisi, en aquest cas econòmic, i, que, per tant, de tot això, en poguéssim sortir reforçats, no?, i que la situació d'aquest moment pogués tenir com a compensació aquest canvi i aquesta amplitud de mires i de mirar tot el sistema en general i que, per tant, això serveixi com a oportunitat per sortir-ne reforçats, eh? És el que esperem i és el que tenim intenció de fer.

Dit això, aniré a intentar fer algunes preguntes concretes, si bé algunes coses s'han mencionat, no?, i que tenen relació..., com deia, no va a cada una de les universitats, que algunes també veuran que les afecta més o menys, sinó que són en general. Però, a banda, els voldria preguntar sobre el mapa de les titulacions, que no és el mateix que mapa de les universitats. Per tant, estic parlant de mapa de titulacions en el sentit de si consideren..., en el seu cas està clar que hi ha una diversificació i, per tant, una especificitat de cada una d'elles molt diferenciada i molt clara, si bé això no és així en el conjunt de totes les universitats, de tot el sistema universitari a Catalunya. Per tant, si creuen que hi ha d'haver una major especialització en la qual, doncs, bé, fomentar més encara els graus interuniversitaris, etcètera, com es fa, hi han molts màsters, etcètera. De fet, ahir es parlava aquí que una de les apostes estratègiques com a país era apostar pels màsters d'excel·lència internacional i per ser com un pol d'atracció en aquest sector, cosa que ja s'està aplicant en part, però es deia, doncs, que podia ser una aposta de país. Si ho comparteixen o no, i, per tant, una mica sobre el mapa de titulacions en general.

També, deixant a banda el tema dels diners, els voldria preguntar, si haguéssim de fer una anàlisi DAFO de tot el sistema nostre, sistema universitari, eh? –parlo de totes les universitats; per tant, públiques, privades...–, què és el que destacarien, o sigui, quines serien les nostres amenaces, les nostres oportunitats...? Sé que això potser no dóna temps, però sí amb pinzellades, si hi ha algun element que no hem preguntat els

aquí presents i que, per tant, consideren que és prou rellevant, doncs, m'agradaria que ens l'aportessin.

Després, ens trobem davant d'un sistema, no només el nostre, en què es valoren molt els resultats de recerca: publicacions, revistes indexades, etcètera. No estic qüestionant això, ni molt menys, però sí que penso que de vegades potser la docència se'n pot ressentir. De fet, això és una constatació en alguns casos, perquè sabem que la pressió que tenen els professors per tenir els resultats en la recerca esperats, per complir amb les dates, amb tot, perquè saben que és de la manera que es valora, que es puntua i que això també afecta la universitat, fa que treballin sota aquesta pressió, i, per tant, jo penso que se'n pot ressentir la docència.

Per tant, una pregunta: creuen que les universitats tenen suficients instruments per poder reconèixer, promoure i incentivar la qualitat docent? Si bé això està molt clar en el cas de la recerca, pregunto: creuen que hi ha suficients instruments? Després, també, realment no hauríem de trobar un equilibri entre alguns, entre els que volen fer sobretot investigació i els que poden tenir una funció més docent? Fins i tot, ahir, per exemple, es va comentar que de vegades això també va lligat al mateix cicle i evolució de la carrera professional. No és el mateix quan un es troba amb una certa edat i ha fet molta recerca o no. Per tant, no hi hauria d'haver personal investigador docent i personal docent investigador i que això es pogués decidir de manera autònoma a la mateixa universitat i que no fos tan homogeni?

I vaig acabant. Després, abans també, això està relacionat amb el que ha apuntat abans el rector de la Universitat Internacional. Diu: «Enlloc es parla de transferència i enlloc es parla d'activitat docent quan es fan criteris de selecció.» Bé, jo voldria treure aquest tema, ja ho vaig preguntar ahir, no?, si consideren que els criteris que es fan de qualificació, d'acreditació són correctes o es podrien ampliar o es podria mirar de ponderar amb altres elements més qualitius també i que tinguin a veure amb la docència, perquè, en definitiva, és el que permet l'entrada al sistema.

I un altre element molt important que té a veure, també s'ha apuntat..., tenim altres universitats que tenen, en altres països, un model dual, no?, amb universitats completes que fan recerca, fan docència, fan..., i d'altres que són pròpiament universitats, no sé si se'n diuen aplicades o escoles superiors, en les quals, bàsicament, el que es fa és docència, i que això pot permetre ocupar-se de part de l'educació secundària no obligatòria, com són els cicles formatius o formació professional. Per tant, voldríem conèixer també, perquè creiem que si hem d'abordar un pacte aquest tema no el podem deixar de banda i ens l'hem de plantejar. I tot això, com veuen, està relacionat amb la diferència entre el tema de recerca i docència, perquè entenem que no sempre s'ha de fer de tot.

El president

Senyora Batalla, vagi acabant.

Dolors Batalla i Nogués

I, per últim, doncs, si tenen algun element més que considerin sobre el tema de la governança i tenen temps d'apuntar-ho, doncs, ho agrairíem.

Moltes gràcies. Sé que són moltes les preguntes; per tant, moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, diputada. Senyors rectors, tenen cinc minuts cada un de vostès –som conscients de la limitació, però és difícil...–, cinc minuts cada un per contestar, eh? Començarem per ordre, pel mateix que hem començat abans; començarà el doctor Antoni Giró, rector de la Politècnica.

El rector de la Universitat Politècnica de Catalunya

Tenim capacitat de síntesi, però no sé si serà possible. Gràcies per tot el suport i comentaris de tots vostès. Bé, jo entraria dient que s'ha parlat aquí sobre el model d'universitat, el Pacte nacional de l'educació superior. Endavant! Fem un pacte d'educació superior. Però, sobretot, el que necessitem és tenir clar on volem anar, és a dir, quin tipus d'universitat volem. Volem una universitat només docent? Volem universitat de veritat, com la que hi ha als països, l'MIT..., però no és el mateix. Clar, si volem universitats llavors també hem de fer, en el pacte, que el finançament no sigui per nombre d'estudiants, que les comparacions no vagin: nombre de professors per nombre d'estudiants. Per què? No té sentit.

Nosaltres ara tenim 350 persones contractades només per fer la recerca; si aquest PAS me'l computen com a número d'estudiants no té cap sentit. I això és el que ens estan fent, també la Sindicatura de Comptes; tot i el model de distribució, el model de finançament que tenim ara és només des del punt de vista docent: nombre d'estudiants. No té sentit. Tenim molts problemes per poder fer una universitat capdavantera, internacionalment reconeguda, amb innovació, empreses, tot el que estem fent; si només se'ns finança pel nombre d'estudiants, això no té sentit. Per tant, si us plau, pacte nacional, sí, però que, en tot cas, aquest pacte inclogui quin model d'universitat i, en funció del model d'universitat, demanar responsabilitats i finançament, finançament clarament, no addicionant una mica, que és el que ens hem trobat, perquè els que tenim més problemes és per això, perquè fem unes activitats que costa molt que siguin rendibles. Per tant, això que quedi molt clar, i endavant!

No he parlat de tots els àmbits, ho sento. No he parlat tampoc d'agricultura, no he parlat... Ara, nosaltres sí que apostem dintre l'aeronàutica pel tema de l'aeronavegació i espai, que aquí també som molt potents i reconeguts, i que és una mica la indústria de l'ESA, que tenim aquí, del Baie, tota una sèrie d'empreses que estan treballant en això, i anem per aquí.

S'ha parlat aquí també de cicles formatius. Nosaltres sempre hem pensat d'imbricar al màxim els cicles formatius de grau superior i la universitat, facilitar...

La UPC va ser pionera a fer el reconeixement de crèdits de cicles formatius; ara, això no vol dir que s'hagi de donar una prioritat o una altra. Nosaltres pensàvem que en la preinscripció que hi havia posar una quota era bo, aquest any ara s'ha fet via examen. Llavors, no sé què passarà, perquè suposo que baixarà el nombre... Però nosaltres pensem que aquesta cooperació separada ha d'existir, però via unívoca, és a dir, que de la mateixa manera que des de la universitat reconeixem crèdits dels cicles formatius de grau superior, dels cicles formatius de grau superior reconeguim també crèdits universitaris que han anat després d'això i que tenen una formació i que reconduïxen i vagin a la universitat. Això és el que és positiu. Ara, no els hem d'integrar, han d'estar relacionats i endavant.

El tema de la governança. No, de l'AQU. L'AQU. Si us plau, tenim una agència de qualitat, vam ser pioners, estem paralyzats per una llei que tenen vostès sobre..., i estàvem tots d'acord que aquesta llei vagi endavant. Si us plau, endavant com més aviat millor, desembuscarem i potenciarem el sistema universitari a través d'aquesta agència de qualitat.

El tema de política territorial. Home, jo ja ho he reivindicat una mica; quan se parla de política territorial crec que nosaltres també som una universitat territorial, i no se'ns ha reconegut mai, no se'ns ha finançat mai com a territorial. I, en canvi, com vostès poden veure, ho estem aplicant, i la part aquesta l'estem aplicant amb tots els elements de valorització, a tots els punts i tots els campus. Per tant, endavant.

I el mapa, mapes, és un altre tema. El mapa de titulacions, endavant!, fem un mapa, però el que no pot ser és que jo tanqui una titulació i després se m'obri a un altre costat. Aquí tenim un problema molt gruixut, i és que el sistema públic en un moment determinat vam fer una mica d'equilibri d'un mapa i llavors resulta que la titulació que tu poses fora de Barcelona i que només està en aquell lloc de fora de Barcelona després ve una universitat privada i te la posa a Barcelona, perquè és on hi ha la població.

Nosaltres no estem aquí acostumats a fer una distribució amb mobilitat dels estudiants, sinó que si necessitem..., que l'estudiant no s'ha de bellugar, cosa que no sé si és bo o és dolent, necessitem que a tot arreu hi hagi això. No hi ha alcalde que no demani un centre universitari, ara ho estem veient: nou alcalde d'Olot, centre universitari. Per cert, ara ja no eren centres universitaris, ara eren centres tecnològics. Ens estem equivocant –ens estem equivocant. Fem el mapa, però fem-lo de veritat, i que cada u assumeixi això, i, llavors, col·laboracions. Tot això és molt important, però sobretot les decisions no es poden deixar en mans de les universitats, tot i que jo, per exemple, l'any passat vaig tancar enginyeria química, perquè la tinc repetida en sis llocs i la vaig tancar en un centre, amb molts problemes –molts problemes–, com poden comprendre, internament.

El tema pla de recerca, retallada..., decret de preus i beques. Per nosaltres endavant; sempre hem dit que l'aportació dels estudiants pot augmentar sempre que hi hagi... Ara no és equitatiu; per tant, podem aug-

mentar els preus sempre que augmentem el sistema de beques. I nosaltres estem d'acord que hi hagi aquesta intenció que..., un 25 per cent de l'increment que han fet, al punt alt. Però estem encara a nivells molt baixos. I quan dic nivells baixos també hem de ser sincers: no és un 10 per cent, l'aportació dels estudiants, perquè ara també ho fem malament. A la UPC diuen: «Pressupost total, nombre d'estudiants: l'estudiant aporta un 10 per cent.» No és veritat, perquè el pressupost total inclou la recerca, i això no ho pots carregar a l'estudiant. Per tant, el cost de l'estudiant que aporta ara és un 20 per cent –és un 20 per cent. Que hauria d'aportar més? D'acord. I llavors que uns puguin més i uns altres potser menys, però que, en tot cas, hi hagi un sistema de beques potent que no tenim, i que és difícil de posar i que no el podem posar des de les universitats, sinó que s'ha de posar centralitzat des de Catalunya.

L'altre tema de... S'ha parlat també, el Pacte nacional de la recerca, endavant! Però, compte –compte– quan plantegeu pactes nacionals de la recerca, perquè és molt fàcil tots estar-hi d'acord si ho poses tot, però després a l'hora de la realitat la materialització no es compleix. I nosaltres vam ser reticents en el Pacte nacional de la recerca per la part del finançament, i ho lligo amb el finançament. Nosaltres el que necessitem és un model d'universitat que se'ns digui quin és i un finançament d'acord amb això, i després que es mantingui. La universitat és un gran transatlàntic, no se'ns pot fer un pacte de finançament 2006-2010, tu treballa en una línia i que cada any quan ja acabes el pressupost te treguin els diners, perquè llavors fas dèficit, i és impossible de... Llavors, el problema de la retallada que tenim ara és també de com avui per demà podem daixò.

Nosaltres estem fent grans esforços per ser més eficients, no podem ser *infinitament* més eficients. I el doctor Grau jo crec que ahir ho va explicar aquí, que som universitats *molt* eficients, comparades amb les altres, amb les que ens hem de comparar; el finançament que tenen les universitats europees que voleu, per altra banda, que ens siguin referents, i és molt difícil estar a la Champions amb finançament de no saps què. Home, no pot ser! Necessitem, sobretot, model, finançament *estable*, i que es mantingui. Per això un pacte és molt important, perquè el model que es decideixi després es mantingui, perquè, si no, és impossible –impossible– tirar endavant. I això és una mica el problema.

No sé si m'he passat dels cinc minuts. Jo podria estar parlant, com poden comprendre..., m'animo molt i tal, i podria contestar a cada una de les coses, però em sembla que m'he passat de temps, i, per tant, si hi hagués alguna cosa... Ara, els convido a vindre a la universitat, a trepitjar-la, veure-la, perquè el problema que tenim –i amb això parlo també de la LUC–: la LUC s'ha d'actualitzar i, sobretot –sobretot–, el que necessitem també és que, si hi ha uns consells socials, a aquests consells socials se'ls dona per llei tota una sèrie de competències, però a l'hora de mirar com es nomenen els consells socials és impossible que ho puguin fer. Els consells socials ne-

cessiten poder fer equips, el mateix consell social; el que no podem fer és un consell social en què es trobin persones que no es coneixen de res, que no són dallò, que cada un va per un costat, i que això..., és impossible de funcionar. És a dir, el consell social, en tot cas, s'han de..., que té moltes competències, moltes atribucions, i això depèn només de Catalunya, es facin de manera que després puguin fer la seva feina, que ara és molt difícil que ho puguin fer. El mateix president no pot fer ni el seu equip, eh?, són tot persones que es troba allà. I així és molt difícil de funcionar.

La universitat és molt complexa, ells també ho veuen. I, per tant, jo crec que fa falta aquí una reflexió important de com organitzem també aquest punt de vista de governança que ja només depèn de nosaltres i no ho fem. L'altra tipus de governança és molt més complicada sense canviar les lleis i sense donar-nos realment *autonomia* a les universitats per no patir. I el tema de governança va lligat a la legislació. I amb això acabo. El que no pot ser és que Madrid reguli unes coses que la Generalitat hauria de pagar, però, com que no ho ha decidit ella, no ho assumeix, i ho hagi d'assumir la universitat. Això ens ha passat: per exemple, haver de transformar mes de dos-cents professors TEU a TU per fer el doctorat, i això no ho ha finançat ningú.

I l'espai europeu d'educació superior. Nosaltres ja tenim el model i anem endavant, però és impossible tirar endavant aquest espai europeu sense més recursos, per a la UPC d'una manera especial. Penseu que l'espai europeu d'educació superior representa que totes les titulacions augmenten un any, cosa que no passa a les altres universitats. Totes les de tècniques han passat a grau i totes les de cicle han passat a sis anys; totes han augmentat –totes han augmentat– per mantenir les atribucions un any. I això només passa a la UPC, i això... No, no, perquè les altres no tenen el quatre més dos obligatori per tindre les atribucions professionals en tots els dallò. (*Veus de fons.*) No, però no tenen... Sí que han passat de tres a quatre, però no de cinc a sis, que aquí passa en totes, són els trenta mil estudiants. I això amb recursos fora i competint sí que és un fet diferencial que tampoc se'ns ha tingut en compte des del punt de vista del finançament.

Moltes gràcies. Perdonin.

El president

Gràcies, rector. L'he vist amb tanta autoritat afirmant el que afirmava i amb tan convenciment que no m'he atrevit a dir-li que s'havia passat.

Té la paraula el doctor Jordi Montaña.

Jordi Montaña i Matosas

Moltes gràcies, president. Espero que no em tregui els cinc minuts que... (*L'orador riu.*)

El rector de la Universitat Politècnica de Catalunya

No serà de la mida de la universitat...

Jordi Montaña i Matosas

Exacte, sí, senyor, així ho he interpretat i ho respecto. Molt breument, la idea aquesta que ha sortit del pacte d'estabilitat pressupostària, doncs, evidentment que sí que hi estem d'acord; aleshores, podeu comptar amb tots nosaltres. De quina manera ens afecta a nosaltres? Doncs, molt. Nosaltres teníem un contracte programa del 2009 al 2012 que preveia, a més, uns certs increments, vull dir, per això que dèiem, els graus que han anat pujant, que s'estan incorporant ara, etcètera, i que sobre aquest contracte programa aquest any 2010-2011 hi hem tingut un descompte del 18 per cent i per l'11-12 es preveu un descompte del 25 per cent. Clar, això per nosaltres és molt, molt, molt difícil, eh?, és molt difícil, i, honestament, és la nostra màxima preocupació.

Com intentarem, això, salvar-ho? Doncs, fent més activitats d'excellència i coneixement, potenciar la formació continuada..., bé, i començar un sistema de captació de recursos via mecenatge i patrocini. Però, bé, això d'un dia per l'altre tampoc es fa. Jo estic totalment d'acord amb el doctor Giró, que si volem tenir una universitat bona i de primera i que jugui a la Champions s'han de posar molts més recursos, eh? Aleshores, si comparem els recursos que s'han posat a França, a *les pôles d'excellence*, i ho comparem amb la història aquesta d'aquí, és que és ridícul quasi, és ridícul. Per tant, jo crec que és una funció del Govern, realment, finançar molt més les universitats.

I, en el que toca a la Universitat de Vic, jo vaig començar ja a fer una sèrie de reunions amb parlamentaris que estan més relacionats amb el tema d'universitats, que han vingut a Vic, els hem ensenyat la universitat, els hem explicat tot això, i amb un objectiu, que és relativament clar, que fos que el contracte programa que tenim, que hem de signar de nou l'any que ve, doncs, que es pogués incorporar a la Llei d'acompanyament dels pressupostos del 2012 i que fos, d'alguna forma, estigués dins de la Llei d'acompanyament de pressupostos. Això creiem que ens podria donar una mica més d'estabilitat. Per tant, aquesta és una demanda que us faig a vosaltres, diputats i diputades, perquè ens ajudeu.

Temes variis. Em centraré una mica en el tema del territori. A veure, el territori d'alguna forma ens el defineix bastant la constitució del patronat. Aleshores nosaltres amb els alcaldes hem mantingut reunions; haurem de tornar a repetir aquestes reunions perquè molts d'ells han canviat, però les reunions aquestes han estat molt centrades a dir: «Escolta, quines necessitats teniu en el territori i de quina manera podem ajudar la Universitat de Vic.» Amb aquells territoris amb els quals hi ha influència d'altres universitats hem intentat fer pactes i acords amb aquestes universitats. Concretament, amb la Universitat de Girona ja treballem junts en el tema d'Innovac, i, a més a més, acabem de signar un conveni, de forma que formarem part d'aquesta segona convocatòria que ens presenten ara com a centre d'excellència internacional, juntament amb la Universitat de les Illes Balears. Per tant, voluntat total de cooperació i fer aliances en això.

El tema del mapa. I tant que sí! –I tant que sí! A veure, perquè en el tema del mapa precisament vostès han vist que el nostre creixement ha sigut relativament petit, perquè, és a dir, a nosaltres el creixement no..., el nostre creixement no va lligat al pressupost. És a dir, aquí hi ha hagut un vici que era de dir: «Home, com més creixem més pressupost tindrem.» Per tant, vull dir, si allí hi ha una cosa, pum!, hi anem i ja està. A nosaltres ens ha passat precisament el contrari del que deia el professor Giró, és a dir, a nosaltres ens ha passat que hem creat titulacions, pum!, i aleshores se'ns ha posat una pública al costat i ens hem quedat a dos veles. Vull dir que això a nosaltres sí que ens afecta extraordinàriament. Per tant, seria molt positiu que hi hagués un mapa, tot i que el veig bastant complicat.

Un altre tema referent al territori, més coses que farem, i està relacionat també amb una altra pregunta. Ens hem adonat que al territori hi ha molta manca i molta necessitat de formació professional superior. Jo crec que no l'hem de fer des de dins de la universitat, però crec que la universitat pot donar molt recolzament, i amb això ja tenim una experiència que és amb Ripoll i el centre de la Fundació Soler, eh?, de mecatrònica. I després un projecte que ja el tenim definit, s'aprova aquesta tarda en patronat, que és el centre d'emprenedors, que seria un centre destinat a crear empresa en el territori i que ja comptem amb bastantes forces que ens donarien suport econòmic per fer això.

Em deixo moltes coses, però és igual.

El president

Moltes gràcies, doctor Montaña. Ara té la paraula el doctor Pere Alavedra, rector de la Universitat Internacional de Catalunya.

Pere Alavedra i Ribot

Moltes gràcies, senyor president. Bé, jo intentaré fer un recull intentant respondre a tothom. Per què he citat el tema d'actituds? Perquè és que el tema de coneixements i el tema d'habilitats, sobretot aquest tema de coneixements, i més si mirem l'última enquesta de l'AQU..., veurem que no hi ha cap universitat, ni cap titulació en què els alumnes es queixin de manca de coneixements. Els alumnes es queixen de manca de competències transversals i de manca d'actituds, i per això he fet aquest esment, perquè els coneixements... O sigui, han quedat molt bé totes les universitats catalanes, cosa de la qual ens en felicitem tots. Per què he posat una transparència de l'ANECA i no de l'AQU? Perquè m'agrada criticar els que no són de casa, així de clar, vull dir, no per altra cosa; si no, podria haver-la posat, però m'agrada criticar els que no són de casa.

Per què he posat aquí una referència a Bèlgica i a Àustria? A veure, quan jo era més jove, des de l'any 78 fins al 84, vaig treballar d'assessor amb el ministre de comunitats econòmiques europees a Madrid, i en aquell moment parlàvem del tema de la societat del coneixement –veureu que hi ha diversos llibres en

aquella època. Clar, si continuem comentant, podem fer molts llibres, podem fer moltes coses, però si no ens hi posem..., eh? Quin ha sigut el gran èxit en el tema de la recerca? Doncs, la LRU i les universitats s'han posat seriosament amb el tema de la recerca, ens l'hem cregut, i estem on estem. Us puc dir que en aquests anys de principis dels vuitanta Espanya estava entre els vint-i-cinc països, em sembla que era el vint-i-quatre, ara ho dic de memòria, el vint-i-quatre o vint-i-cinc país en recerca; ara estem al novè. Vàrem anar avançant a poc a poc, i jo sé que vàrem avançar molt ràpid al principi i després ens ha costat passar d'un a un, però ara som el novè. Doncs, clar, en el tema aquest, si ara no ens posem amb el tema de la transferència del coneixement i el tema de la innovació no ho fem ara, pensem que això, com a màxim, si ens hi posem ara començarem a tindre resultats dintre de deu anys, no abans, eh? Bé, aquest era un tema.

Jo crec, personalment, que la universitat ha de ser el motor del teixit empresarial de Catalunya. I, a més a més, en aquest moment una anècdota vinculada al tsunami del Japó. Arran del tsunami del Japó algunes empreses catalanes varen tindre problemes, m'ho han comentat quan vaig a visitar alguna persona del patronat o per fer convenis d'empreses, m'han comentat que han tingut problemes de subministrament i s'han trobat que aquestes empreses catalanes compraven a petites empreses i mitjanes empreses japoneses coses molt específiques. Aquest teixit de petites i mitjanes empreses també és molt típic d'Alemanya.

No ens hem de mirar només amb la gran empresa, hi ha un teixit de pimes molt important i molt internacionalitzat. Nosaltres hem d'aconseguir que les nostres pimes siguin també molt efectives, molt internacionalitzades. I en aquest moment a casa nostra les pimes internacionalitzades totes van bé; l'empresa que no funciona és l'empresa que viu vinculada al mercat espanyol, però l'empresa que està internacionalitzada... I nosaltres acabem de signar ara dos convenis amb dues empreses mitjanes, i totes dues m'han dit que anaven molt bé, i totes, evidentment, exporten més del 60 per cent de la seva producció a fora.

Tipologia de l'alumnat. Doncs, mira, el 65 per cent dels nostres alumnes vénen d'IES, un 35 per cent ve de l'escola concertada i els nostres alumnes majoritàriament de la regió primera. En contra del que es podia dir no som universitat de Pedralbes, no som universitat de Sant Cugat, per posar exemples així, eh?, o sigui, tenim gent de pràcticament... Jo tinc situat per districte postal d'on vénen tots els alumnes, i és un panorama plural, majoritàriament de tota la regió metropolitana de Barcelona.

I res més. Jo crec que he intentat respondre al que m'heu demanat.

El president

Gràcies, rectors, pels seus aclariments. Jo crec que aquesta sessió una mica intensa i on no els hem donat tot el temps que vostès requerien i que als diputats tampoc, necessitaven molt més, jo crec que marcarà un abans i un després. Ens han explicat moltes coses,

han fet, encara que no els ho sembli, molta pedagogia i ens han ajudat a tots plegats a situar-nos. El nostre agraïment de part de tots els grups parlamentaris i de la Mesa de la comissió, el nostre agraïment i que sempre seran benvinguts en aquesta casa.

Gràcies.

Interrompríem la sessió per un període de deu, quinze minuts.

La sessió se suspèn a les dotze del migdia i onze minuts i es reprèn a dos quarts d'una i tres minuts.

El president

Si els sembla, senyors portaveus, reprendríem la comissió.

I, en primer lloc, com no podria ser d'una altra manera, per donar la benvinguda a les rectores i el rector. En primer lloc, a la doctora Imma Tubella Casadevall, rectora magnífica de la Universitat Oberta de Catalunya; a la doctora Esther Giménez-Salinas, rectora magnífica de la Universitat Ramon Llull, i al doctor Carlos Pérez del Valle, rector magnífic de la Universitat Abat Oliva. Els he explicat quina seria la mecànica de la comissió; tindran una primera exposició de divuit minuts, eh?, preguntaran els grups, i tindran una darrera intervenció de cinc minuts. L'ideal seria que acabéssim al voltant de les dues, un quart de tres. Això dependrà molt de vostès.

Compareixença

de la rectora de la Universitat Oberta de Catalunya per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00024/09)

Doctora Tubella, té la paraula.

Imma Tubella Casadevall

(rectora de la Universitat Oberta de Catalunya)

Moltes gràcies, president. President, vicepresidenta, diputades, diputats, rectora, rector, molt bon dia i moltes gràcies per donar-nos aquesta oportunitat d'explicar-nos, d'explicar les nostres universitats.

Quan vaig agafar el rectorat de la UOC vaig dir que volia transformar un gran projecte, que era la UOC, en una gran universitat. I com? Fent-la sostenible, primer, a nivell econòmic; donant-li qualitat docent, qualitat en la recerca, qualitat en la tecnologia, qualitat en la transferència i qualitat en la governança.

Com? Què hem fet durant tot aquest temps? Primer, assegurar la sostenibilitat. Hem doblat els ingressos, l'any 2005 teníem uns ingressos de 54 milions d'euros, i ara tenim 91 milions d'euros. El que és més important és que hem anat rebaixant la subvenció pública: l'any, evidentment, l'any 95 teníem un 100 per cent de subvenció pública perquè era el naixement,

però el 98 ja en teníem un 71 per cent; el 2001 teníem un 56 per cent; el 2005, quan jo vaig agafar la universitat, teníem un 48 per cent de subvenció pública, i en aquest moment estem al 30 per cent.

Recordo que som una fundació, que som una universitat diferent en el sistema, que som una fundació on tenim una..., en aquest moment encara tenim una majoria pública, de patrons públics, i la resta privats. En la constitució, en la nova constitució del patronat les majories canvien.

Quan vaig agafar la UOC era una universitat endeutada, tenia 12 milions i mig de deute, no era una gran barbaritat, però..., a causa de l'operació Planeta, a causa d'aquella aventura de la UOC amb Planeta per anar en castellà al món, que va anar malament. I hem reduït, en aquests anys, a la meitat el deute, hem passat de 12 milions i mig a 6 milions i mig. Quan vaig agafar la universitat estava en pèrdues i l'hem fet sostenible, en aquest moment no tenim pèrdues, equilibrem el pressupost. Les auditories, quan la vaig agafar les auditories del 2005 tenien excepcions, perquè era una universitat amb fallida tècnica, i des del 2005 totes les auditories són netes, o sigui, no hi ha cap excepció. I hem doblat el nombre d'estudiants, pràcticament, perquè quan vaig agafar la universitat en tenia pocs més de trenta mil i en aquest moment ratllem els seixanta mil estudiants, i, per tant, ens situem en la segona universitat de Catalunya. No compto els estudiants de projectes com el SOC, per exemple, el que vam fer per al SOC, que vam tenir quinze mil estudiants de cop fent cursos del Servei d'Ocupació de Catalunya, que ara tornarem a fer.

Com hem fet això? Bé, permetin-me posar dos focus. El focus en la recerca, on tenim uns ingressos de 10 milions d'euros –ho dic perquè es facin una idea també del que representa la recerca a casa nostra– i cent deu investigadors. I també tenim un petit grup d'empreses, on la situació era molt dolenta: el 2005 hi havia un endeutament de 25 milions d'euros, i hem reduït l'endeutament a 1,7 milions d'euros. No hem volgut créixer en ingressos sinó que en resultats, i, per tant, aquesta ha sigut la nostra estratègia: hem eliminat una empresa, totes les altres continuen. Estic parlant de l'editorial, estic parlant d'aquest tipus de coses; hem eliminat una consultoria, que ens semblava que no era la feina de la nostra universitat. Aquest grup empresarial, aquest grup d'empreses té uns ingressos de 28 milions d'euros i té dues-centes persones que hi treballen.

Quan parlava de qualitat docent, garantir la qualitat docent, com ho hem fet? Doncs, ho hem fet canviant el perfil dels nostres professors. Quan vaig agafar la universitat, el 20 per cent de professors propis... Saben que tenim professors propis i professors a temps parcial; tenim 247, em sembla que és exactament el número, professors i professores pròpies. En aquest moment tenim 3.200 professors a temps parcial; d'aquests professors una mica més del 35 per cent ve del sistema, ve de les universitats del sistema, que paguem, paguem els rectors, no als professors directament. Els rectors, en tot cas, es queden un *overhead* i després paguen els seus professors. I la resta són pro-

fessionals, són l'esquema típic de professor associat. I tenim cinc-cents gestors.

Vam canviar el perfil d'aquests 250 professors propis, que són els nostres, que podíem fer... Quan vaig arribar no arribava al 20 per cent de professors doctors; en aquest moment és el 70 per cent de professors doctors, i d'aquest 70 per cent de professors doctors el que és més important és que el 67 per cent estan acreditats i estan en procés d'acreditació; saben que si volen ser professors d'universitat han de ser doctors. O sigui, quan dic «qualitat docent» vull dir això, quan dic «qualitat de la recerca» vull dir que hem focalitzat, sent una universitat petita amb un nombre tan reduït de professors propis, molt la recerca en dos instituts: l'IN3, que és l'institut dirigit pel professor Manuel Castells, i l'eLearn Center, dirigit per la professora Begoña Gros. Un focalitzat en la recerca interdisciplinària sobre la societat de la informació, amb moltes publicacions i punts de referència al món, entre altres coses per la personalitat del director, no? I l'altre, l'eLearn, especialitzat en recerca sobre qüestions d'*e-learning*, també punt de referència al món. Els professors poden fer la recerca que vulguin, però nosaltres posem els nostres esforços en aquests dos instituts.

En tema de qualitat tecnològica hem canviat absolutament tota l'arquitectura tecnològica del campus, perquè la internet del 94 era molt diferent que la internet –no hi havia la World Wide Web el 94– multimèdia, multiplataforma, etcètera, que tenim ara, en aquest moment. La tecnologia l'hem canviat, hem estat dos anys amb els dos campus perquè no ens podíem permetre el luxe que caigués res, perquè és com caure tot un campus sencer tradicional. Bé, ens n'hem sortit.

També volíem millorar la qualitat de la transferència, orientant-la més a servei, no a negoci; també a negoci, perquè, evidentment, necessitem sistemes de finançament, però molt de servei. I la qualitat de la governança, perquè, tot i que tenim una governança molt diferent a la resta del sistema, hi havien coses fosques, coses, punts conflictius que es van veure en el moment en què jo vaig accedir al rectorat.

I, bé, entre altres coses, doncs, hem millorat la representació d'estudiants, professors i gestors en els organismes de govern de la universitat, que no hi eren. Em vaig limitar el mandat, que no estava limitat, a set anys –vam fer un estudi del que estava passant al món–, set anys sense possibilitat de tenir-ne un de nou; la limitació de mandat. I també hem establert una mecànica d'elecció de rector seguint universitats internacionals; és a través d'un *search committee*, independent, etcètera, que escoltarà els organismes de govern de la universitat i, bé, triarà una *short list* que portarà tres noms, que portarà al patronat, i el patronat escollirà.

Bé, què més volia dir? Els dos grans objectius ara de la UOC. La UOC, com he dit, doncs, té pràcticament seixanta mil estudiants. Una cosa que vull dir també, que és molt important, que és l'indicador clau; en les universitats a distància és el nombre de graduats, les universitats a distància acostumen a tenir molts estudiants però pocs graduats. Amb això nosaltres estem contents perquè en

aquest moment, o sigui, ara, el mes de juliol, o sigui a finals en la convocatòria de juny tenim 37.000 graduats, que està molt bé atès el perfil dels nostres estudiants, que el 90 per cent treballa; per tant, són gent que no fa la carrera en quatre anys. Però tenim 37.000 graduats. I això m'ho sé de memòria perquè vaig anar l'altre dia a una reunió d'Alumni. D'aquests 37.000 graduats s'ha fet una enquesta de satisfacció, i això jo crec que és important: el 90,2 per cent està content o molt content, el 8,2 per cent està content en algunes coses i descontent en unes altres, i l'1,6 per cent està descontent. Però, vaja, a mi em sembla que és una molt bona –una molt bona...

Quins són els tres objectius per al curs vinent? La reforma de l'organització. Estic en plena reforma organitzativa en aquest moment, per fer-la molt més transversal i col·laborativa. La millora de l'atenció a l'estudiant, que és un punt fosc nostre en aquest moment, perquè el creixement de dos-cents estudiants, de seixanta mil en setze anys, és un creixement molt important i que potser no ens n'hem adonat..., o sigui, continuem fent l'atenció igual, intentant personalitzar, però, és clar, personalitzar amb dos-cents és molt fàcil, personalitzar amb disset mil és molt difícil. Hem posat en funcionament Twitters d'atenció a l'estudiant; hem posat en funcionament un Quora, o sigui, un espai on els estudiants responen ells mateixos a preguntes a un cert nivell de funcionament, etcètera. I després el tercer punt, i el més important, és el de la internacionalització. O sigui, jo vull acabar el meu mandat amb una estructura d'internacionalització, internacionalització seguint la cultura d'internet en xarxa, mai enviant coses des d'aquí cap al món, sinó sempre en col·laboració amb universitats, amb institucions educatives internacionals, ajudant a construir universitats virtuals per després intercanviar coneixement, intercanviar estudiants, intercanviar professors i intercanviar continguts.

Per tant, jo diria que fins ara el que hem fet és: tenim una institució sostenible, reduint el deute, com ja he dit, moltíssim, o sigui, ens queda 1 milió i poc de deute. Tenim un dossier competitiu amb vint-i-set titulacions homologades en català i vint-i-set en castellà, i una oferta de postgrau de 470 títols, entre màsters, postgraus, cursos d'adequació, etcètera. Aquí deixo a fora el que és la formació a mida, que és la formació que fem amb les nostres empreses associades, que en tenim unes dues-centes; o coses, accions com les del Servei d'Ocupació de Catalunya. Tenim, no fem, la tecnologia sabem que no la podem fer sols, o sigui, que hem d'anar amb partenariat perquè el món va avançant i treballem molt amb l'MIT, amb el Massachusetts Institute of Technology, amb Berkeley, i Gartner ara ens acaba de fer un cas que és molt important. Això, en el món tecnològic, que Gartner faci un cas sobre la tecnologia de la UOC com un punt de referència a nivell internacional és important. Tenim un bon posicionament en aquests dos focus de recerca que he dit. També tenim recerca important en temes de tecnologia. I el que hem creat fins ara, i que m'agradaria explicar-los molt breument perquè va molt bé, és: hem fet l'Institut Internacional de Postgrau, que simplement és embolicar tots els cursos que teníem dispersos de postgrau i donar-li més força.

Vaig crear un vicerectorat d'innovació perquè em donava la sensació que no podíem ser uns innovadors adormits, que havíem de continuar. Estem en un món, que és internet, que ha d'anar avançant a cada moment, cada moment anem avançant. Tenim un laboratori d'innovació, que és un punt de referència a Europa, que tenim molts visitants que ens el vénen a veure. Bé, tenim una associació d'Alumni important en xarxa. Estem construint el campus global, tenim ja oferta en anglès i tenim oferta en francès. Acabem d'entrar a l'Associació d'Universitats de la Francofonia. I el curs vinent tirem endavant una escola de negocis, però hi ha magnífiques escoles de negocis a Catalunya, una d'elles ESADE. No et preocupis, rectora, no farem la competència a ESADE, perquè anem directament al tema... Seria un suïcidi intentar fer la competència a ESADE o IESE. Però, en canvi, agafem una franja que està molt poc cuidada des d'aquest punt de vista a Catalunya, i que és el 88 per cent del nostre teixit empresarial, que és la microempresa i la petita empresa, que té molts problemes de formació, molts problemes per adequar-se a la societat del segle XXI, i ens dirigim a ells, purament i exclusivament, o sigui, no pretenem fer res més.

I després, simplement, dues paraules sobre el Campus per la Pau, que és la nostra organització solidària, que no fa res, sinó que el que fa és allotjar grans ONG o petites ONG per facilitar-los que facin els seus cursos o les seves formacions. Tenim la Creu Roja, amb un parell de màsters importants; tenim UNITAR, l'organització de formació de les Nacions Unides; Grenepeace, Gaia International, Amnistia Internacional, Metges Sense Fronteres, Enginyers Sense Fronteres... En aquest campus tenim més de 3.000 estudiants, més de 200 professors i més de 100 matèries, totes dintre d'aquest món de plataforma de les ONG.

I, finalment... No sé com vaig de temps. Vaig bé? Dos minuts?

El president

Tres minuts.

Imma Tubella Casadevall

Tres minuts. Sobre el sistema, que el president em demanava que parlés sobre com veiem el sistema i com veiem la nostra posició en el sistema. Jo crec que el sistema necessita –i això és una opinió personal meva– un canvi radical o, com a mínim, necessita repensar-se molt. Tenim un bon sistema, primer –tenim un bon sistema–, però si volem... Tots els sistemes a nivell internacional s'estan repensant, s'estan repensant per moltes coses i no només per qüestions econòmiques, també s'estan repensant perquè les institucions educatives –això ho he escrit mil vegades i com que jo ho sé em dona la sensació que em repeteixo, però no tenen per què haver-me llegit necessàriament– hem perdut, les institucions educatives primàries, secundària i universitària, hem perdut el monopoli del coneixement, l'hem perdut. No passa res, però l'hem perdut, o sigui, el coneixement està obert i a la xarxa, i això requereix canvis fonamentals

en les nostres institucions: requereix canvis en el perfil de professorat, requereix canvis en els continguts, requereix canvis en les metodologies...

I els sistemes universitaris a nivell internacional estan canviant per temes econòmics, però també estan canviant per temes culturals, i en això no podem mirar cap a una altra banda, perquè si mirem cap a una altra banda quedarem enrere. Contextos com el francès, que és el més tradicional del món, que conec bé, està canviant –està canviant–, estan fent *pôles* d'universitats, que no vol dir que estiguin unificant universitats, sinó que estan obligant les universitats a coordinar-se, a fer economies d'escala, a col·laborar, etcètera.

Per tant, el sistema sap, perquè l'he ofert cinquanta mil vegades, que a nosaltres no ens importaria en absolut ser la universitat virtual del sistema, en absolut, i que a dintre les necessàries economies d'escala que hem de fer aquesta n'és una. I el sistema, a més a més, jo crec que ha de començar a reflexionar sobre una cosa que ja vaig dir aquí en la meua compareixença de l'any passat i que torno a dir, i que a vegades la gent de la meua universitat em diu: «No ho diguis més, perquè aleshores els rectors s'enfaden.» Però jo ho dic, ells no s'enfaden. Comencem a tenir –ho vaig dir a la compareixença meua– mostra de tot això que el món està canviant i que no podem mirar cap a una altra banda; és que comencem a tenir perfils d'estudiants molt joves, que vénen directament de la selectivitat, i això no és possible. O sigui, nosaltres no els volem, aquests estudiants, però el món va cap a la hibridació; o sigui, el món va cap a ofertes virtuals i presencials. I nosaltres només volem ser la universitat virtual.

Per tant, jo crec que el sistema ha de col·laborar, que tenir un bon sistema d'educació és fonamental; estem parlant ara de la universitària, però també a primària i secundària és fonamental per canviar el model de país i per tenir un model de país competitiu al segle XXI.

El president

Gràcies, rectora.

Compareixença

de la rectora de la Universitat Ramon Llull per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00026/09)

Té la paraula ara la doctora Esther Giménez-Salinas, rectora de la Universitat Ramon Llull.

Esther Giménez-Salinas (rectora de la Universitat Ramon Llull)

Moltes gràcies, president. Vicepresident, diputats..., un segon que ho tinc aquí. Moltes gràcies per tenir l'oportunitat de venir aquí i parlar d'un tema que ens interessa a tots. Ens acompanyen, o m'han volgut acompanyar, el vicerector de Recerca i el president del Consell d'Estudiants. El president del Consell d'Estudiants, jo ho vaig comentar a la darrera junta de go-

vern i em va preguntar si hi podia assistir, i crec que tenir el president del Consell d'Estudiants a mi m'ha fet una especial il·lusió, però sobretot perquè va ser iniciativa d'ell, que no em vull atribuir una iniciativa que no va ser en absolut meua.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Jo els començaria presentant la nostra universitat, intentaré també fer una presentació de la universitat en un temps i després parlar una mica de la relació amb el sistema. Nosaltres som una universitat d'iniciativa social, des del punt de vista del seu origen. Des del punt de vista jurídic és una universitat privada, o sigui, la primera universitat privada de l'Estat, que va ser aprovada precisament aquí, per això portava aquesta transparència, per unanimitat pel Parlament de Catalunya, fa exactament vint anys.

De tota manera, no es pot parlar que la Universitat Ramon Llull tingui només vint anys, perquè, com veuen, doncs, té una estructura molt especial. Avui parlaré d'una relació estratègica; els asseguro que quan fa vint anys es va crear ningú parlava de relació estratègica, es feien servir altres paraules, però té un dels centres fundadors molt importants, com l'IQS, Blanquerna, la Salle o ESADE. I la resta, doncs, no és que no siguin tan importants, sinó que són menys coneguts, però, en tot cas, parlo de l'IQS, que és més que centenari. Per tant, ja ha celebrat el seu centenari; per tant, no podem parlar exactament que té només vint anys. De fet, vam sumar i teòricament totes les institucions sumades tenien al voltant de vuit-cents anys. Per tant, doncs, prové d'una llarga tradició, quan alguns dels estudis, com, per exemple, el de direcció d'empreses d'ESADE o el mateix de química, l'IQS, que no eren ni oficials, que no estaven reconeguts, i malgrat això, doncs, tenien un prestigi que els estudiants venien en un temps on la titulació no era tan important com el centre on es formaven.

Aquesta tradició en la docència és una tradició que l'hem traslladat i que la compartim amb tots els centres. I, per tant, ser rector d'una universitat com aquesta no és fàcil; jo crec que no és fàcil ser rector de cap universitat, però tampoc és fàcil ser parlamentari, tampoc és fàcil res a la vida. Per tant, té una complexitat, perquè és indiscutible que una agregació, o quan l'Imma Tubella parlava ara d'anar cap als *pôles*..., i les agregacions des del punt de vista de governança són difícils, però té una riquesa com la multiculturalitat. I, per tant... Sé que no he de parlar de multiculturalitat, no?, però per a mi aprofitar les bones pràctiques a Blanquerna, l'experiència d'ESADE i la recerca de l'IQS, si ho poso sobre la balança, és molt més positiu que no pas negatiu.

Això ha comportat que ens definim sempre com una universitat singular i amb identitat pròpia, doncs, pel seu origen, per la manera molt flexible en el sistema de governança, perquè els estudis, doncs, la qualitat en la docència és un dels àmbits fonamentals en què s'insisteix la formació integral, la formació en valors i té una visió molt pròxima al mercat laboral.

És de les poquíssimes universitats privades que fa recerca, però no que fa recerca ara, que sembla que si no pots fer recerca no ets universitat, sinó que té una història de recerca de més de cent anys. Això, després, quan parli específicament sobre la recerca, els explicaré algunes de les dificultats. Però potser –potser– la característica per a mi més important és la darrera, que és l'enfocament d'una gestió sistèmica, és a dir, intentar integrar, no compensar, les tres missions: recerca, docència i transferència.

Moltes vegades, quan fem la radiografia d'una universitat, surt docència, o surt recerca i no surt mai transferència. Això és una..., si han seguit totes les universitats... Nosaltres intentem –no dic que sempre ho aconseguim– que això sigui una funció sistèmica equilibrada. I, per tant, doncs, per això ens atrevim a dir que té aquest caràcter singular.

Creixement: tres mil estudiants quan es va crear; divuit mil estudiants en l'actualitat. No volem créixer més, això potser ho fa diferent. Nosaltres entenem que el màxim de creixement hauria de ser vint mil; quan un creix molt, doncs, a vegades no està..., o la capacitat o la qualitat surten perjudicades. Entenem que, segons la mitjana, sobretot europea, la dels Estats Units és encara molt més baixa, les universitats no tenen una mida de cinquanta i seixanta mil alumnes, sinó que una xifra mitjana és entre quinze i vint mil, i nosaltres ens volem aturar en la xifra de vint mil.

La gran discussió és si som generalistes o especialistes. Jo crec que aquest és un tema, avanço, però crec que és el gran problema del sistema, que hem fet tots de tot. Nosaltres estem al mig, és a dir, no va ser, jo no vinc aquí a explicar que això ho vam fer expressament o que això és a causa de la meua intervenció, tot i que en aquests moments sóc la rectora degana perquè fa nou anys que sóc rectora, em queda un any per acabar, però diguem-ne..., i d'aquests vint anys a la universitat en porto la meitat; per tant, diguem-ne, tinc un bon coneixement de la situació. En qualsevol cas, la manera com es van agregar ja va fer que vam néixer amb aquesta especialitat i hem continuat. Tenim l'àrea tecnològica, en el camp de biociències, enginyeria i les TIC; tenim l'àrea de *management*, conegut per ESADE, però també altres institucions ho fan més lligat en..., un àmbit empresarial més lligat al camp tecnològic, com és el cas de l'IQS i la Salle. I pràcticament la meitat dels estudis ocupen la part de ciències socials i humanístiques.

De fet, amb el canvi de Bolonya no hem ampliat els nostres estudis, sinó que els hem reduït, i hem anat a intentar en aquestes àrees ser els millors. Vull dir que ja fa molt de temps que això ho hem aturat, de créixer indiscriminadament. Això es trasllada, doncs, en disset centres, facultats, però, bàsicament, trenta-dos graus –en teníem al voltant de quaranta-cinc, per tant, s'ha anat reduït–, màsters, postgraus i doctorats.

Per què dic que som singulars? Doncs, alguns indicadors. Potser, l'indicador més important és el primer, sincerament, perquè, clar, en aquests moments on el fracàs escolar o la taxa d'abandonament, jo crec que és una de les grans preocupacions des del punt de

vista de l'estudiant, però també des del punt de vista econòmic, no ens n'oblidem... Ara estic parlant de sistema, eh?, no estic parlant només de la meua universitat. Doncs, nosaltres tenim una taxa d'abandonament la més baixa del sistema, indiscutiblement, i molt –molt– superior a la mitjana, tant de Catalunya com de l'Estat. La taxa de graduació és del 64 per cent, també és molt alta. I aquí hi vull apuntar uns dels problemes que sé que és compartit amb el sistema. Si jo aquí trec el camp de les enginyeries puja quasi al voltant del 80 per cent. Tenim un problema compartit, jo crec, dintre del sistema; doncs, que els estudis..., i per això no tenim enginyers, eh?, no... Insisteixo que m'avanço una mica perquè jo crec que a vostès els interessa no només la nostra universitat sinó també la comparativa. Aquest país necessita enginyers, els estudis d'enginyeria són difícils; jo crec que a vegades no els els facilitem suficientment als estudiants, i tenen l'índex d'abandonament més alt. Això, doncs, els ho puc apuntar.

Curiosament, quan et pregunten quins són els estudis més demandats enguany per al curs vinent són els d'ADE, amb ESADE, infermeria, publicitat i ciències de l'esport, que és la darrera. Té a veure amb el mercat laboral? Probablement no, eh? Però, vull dir, això és un flux que jo crec que els estudiants han de ser lliures per poder triar el que més els agradi; i, en tot cas, tenim diferents tendències.

Això, diguem-ne, com es trasllada aquesta bona docència, aquests bons resultats? Doncs, amb una major qualitat en la inserció laboral. I una xifra que jo crec que també és interessat, que som un 30 per cent més que la mitjana emprenedors. I crec que en un moment, doncs..., no me'n recordo quin polític ho va dir, però que «formem bons funcionaris però no som capaços de formar emprenedors», crec que és una xifra, doncs, a tenir en compte, probablement molt lligat al tipus d'estudi.

I entrem en aquesta singularitat, en la recerca. És una recerca que des de l'inici ha estat orientada als reptes socials. No ens podem permetre, i, d'això, ara se'n comença a parlar, però no ens podem permetre deixar una total llibertat als investigadors a fer el que volen, perquè, finalment, doncs, nosaltres busquem una recerca amb un triple retorn, creant coneixement, que això pugui retornar tant als docents, perquè, bàsicament ha de tornar a les aules, i també en projectes de transferència. Quina és la, diguem-ne...? Aquí tenen els grups, cinquanta grups de recerca, vint-i-dos acreditats, que d'alguna forma la nostra recerca... Tornaria, ara no cal que torni a la transparència, però a les tres àrees de l'especialitat. Per tant, no fem recerca en tot, sinó que fem recerca en l'àrea de *management*, recerca en el camp de la «bio» i en el camp de les tecnologies, i recerca en l'àmbit de ciències socials, diria, com a punt estrella, el camp de l'educació. Si després volen preguntar una mica més sobre l'orientació de la recerca, encantada.

Quin és el problema principal que tenim en recerca? Dintre del tema pressupostari i econòmic... Jo no entro en els diferents models europeus, no em sentiran aquí, no perquè pensi que és bo o no, però reivindicar l'ano-

menat «model xec escolar», no hi entraré. El sistema català està format bàsicament en un sistema públic, hi ha algunes universitats privades, és un tema que podríem discutir o no; jo el deixo completament de banda perquè crec que en aquests moments seria una discussió estèril. En canvi, en el camp de la recerca és impossible fer una divisió, la recerca no pot ser mai pública o privada. Llavors, la nostra experiència, almenys la que jo vaig tenir quan vaig començar, és que nosaltres podíem arribar a projectes competitiu a Europa sense cap tipus de problema, de fet, en tenim molts, i, en canvi, teníem absolutament tancades les portes en el nostre país, tant a nivell català com espanyol. Suposo, doncs, herències de les que... Bé, tenim el que tenim.

Ara, en aquests moments, això no passa, a les convocatòries públiques competitives hi podem accedir, tant a les catalanes com a les espanyoles. Però nosaltres..., sense un finançament basal en el camp de la recerca serà impossible poder sobreviure, perquè les dificultats són immenses. Per tant, jo crec que és una fal·làcia, perquè la recerca reverteix sempre en el país. Hem de seleccionar els millors investigadors. De fet, en molts països, doncs, s'estan creant estructures més àgils i transformant alguns centres en centres d'origen jurídic privat, perquè és més fàcil la gestió, i, per tant, jo crec que... Deixo de banda, hi insisteixo, la discussió en el camp dels estudiants; els estudiants escullen si van a una universitat pública o a una universitat privada, és la seva decisió, jo aquí no m'hi fico.

En el camp de la recerca fa uns cinc anys vam signar un primer conveni amb la Generalitat d'una quantitat petitíssima, són 400.000 euros, és un inici simplement, doncs, d'ajuda, però jo crec que aquí és una de les coses que un futur... I, a més a més, nosaltres estem absolutament oberts, disposats, a compartir amb qui sigui, perquè, ho torno a dir, s'han acabat els grups petits. Nosaltres tenim l'experiència d'aquesta agregació estratègica de deu centres que ha costat molt, que té dificultats de governança, però que no em puc ni imaginar el que seria ara, doncs, una petita universitat a ESADE, una petita universitat a la Salle, una petita universitat a casa dels jesuïtes... Jo crec que seria un resultat pessim. Per tant, l'experiència d'agregació és molt bona, ho trasllado al sistema, i crec que és molt bona l'agregació públic-privat.

Una singularitat és en el camp internacional. Vam ser la primera universitat privada de l'Estat, i em sembla que només una altra ho ha fet, de ser avaluats per l'EUA, que és l'Associació Europea d'Universitats. I després tenim acreditacions, sobretot en el camp del *management*, de les principals agències de qualificació mundials. Això, com es trasllada? Doncs, una xifra que... Això ho va publicar fa molt poc l'AQU. Per tant, són estadístiques contrastades amb l'enquesta d'inserció laboral de totes les universitats del sistema. Estic mirant com vaig, president.

El president

Quatre minuts.

Esther Giménez-Salinas

Acabo amb això i... Bàsicament estan millor preparats.

Hi ha un tema fonamental, que és el tema de les llengües. Jo els ho trasllado perquè aquest país no parla bé cap llengua; el català i el castellà sí, però no parla bé l'anglès. Nosaltres fem molts cursos en anglès, però nosaltres donem als estudiants des de primer no només preparació de l'anglès, sinó també preparació en altres llengües. Per a mi és cabdal, eh? Després també hi torno si volen.

Estem amb aquesta experiència de l'agregació. Hem fet una nova agregació amb Deusto, Comillas i nosaltres, per... El motiu va ser la presentació del campus d'excel·lència. En aquests moments, doncs, és una agregació que funciona bé i que s'ha traslladat a tres universitats nord-americanes: a Georgetown, Boston College i Fordham, a Nova York. És evident que tenim convenis amb moltíssimes altres universitats, però aquestes formen part d'aquesta agregació estratègica. Jo vaig estar, precisament, el mes d'abril en aquestes tres universitats, i el focus fonamental és en el camp de la recerca.

I respecte al... Els deixo aquesta transparència. Jo crec... M'havia apuntat aquí, però, bé, els ho dic així..., no cal que ho miri. Jo crec que tenim molt bones universitats a Catalunya, no estic tan segura que tinguem un bon sistema, ho dic amb prudència, eh?, jo crec que tenim molt bones universitats. De fet, només cal mirar els rànquings del país, i les universitats catalanes estan molt ben situades; per tant, tenim bones universitats.

Què ha passat amb el sistema universitari? El sistema universitari va créixer en uns anys sense, no diria cap, però sense..., amb poca planificació, i, per tant, els resultats han estat universitats que individualment són bones, però que moltes vegades repetim els graus, repetim els màsters, repetim els grups de recerca... I, per tant, ho torno a dir, tenim molt bones universitats, no ho dic jo, públiques i privades, les tenim, vull dir, només cal mirar-ho, com ens situem. Jo no vull fer més propaganda de la meua, perquè sembla..., quan un explica la seva..., perquè acabem estimant..., no acabem, comencem i acabem estimant la nostra feina i el nostre treball; per tant, això no és una propaganda ni molt menys. Catalunya té molt bones universitats, hi insisteixo, mirem els rànquings, mirem com estem, però el nostre sistema no s'assembla gens no només al sistema francès, sinó tampoc... Jo conec molt el sistema alemany; de fet, encara dono alguna classe en alguna universitat d'Alemanya, i el nostre sistema com a sistema s'hi assembla poc.

Si la crisi és l'oportunitat de racionalitzar, doncs, potser sí, però jo crec que no podem perdre molt de temps, que ens hi hem de posar de veritat, perquè el temps canvia amb una rapidesa brutal. Perquè la reconversió, per exemple, que han fet alguns països –si a algú li interessa conec molt bé també la de Finlàndia, real, no la que llegim en els papers, sinó la reconversió real–, doncs, té poc a veure amb moltes de les coses que fem aquí. I jo crec que, en principi, en general, les institucions són molt resistents

al canvi; llavors, només –només– quan estàs al final i veus que ho has de fer... I, per tant, si entre tots, doncs, podem ajudar a aquest canvi tan necessari jo crec que amb aquesta iniciativa seva han posat un punt més per poder-ho fer.

I amb puntualitat, jo crec que quasi germànica, també finalitzo.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, rectora.

Compareixença

del rector de la Universitat Abat Oliba per a informar sobre les polítiques d'universitat, recerca i innovació (tram. 357-00028/09)

Té la paraula el rector Carlos Pérez del Valle.

Carlos Pérez del Valle

(rector de la Universitat Abat Oliba)

Moltes gràcies, president. Jo crec que, després de la intervenció de la rectora Tubella i de la rectora Giménez-Salinas, la meua presentació és una presentació d'un model una mica diferent, o molt diferent, perquè és una universitat molt més petita, amb unes dimensions i uns problemes també diferents.

Jo faré una presentació de com funciona la universitat. La Universitat Abat Oliba va ser aprovada per una llei del Parlament, de 4 de juliol del 2003. Això vol dir que és, jo crec, l'única universitat..., sí, segur, l'única universitat de Catalunya que ha estat aprovada després de la Llei d'universitats de Catalunya, de la LUC. Això té, i pot sonar una mica reivindicatiu, però ens planteja un problema respecte al Consell Interuniversitari de Catalunya, ja que la llei presenta la presència de tots els rectors i els representants de les universitats a la Conferència Interuniversitària de Catalunya, però preveu només la presència de tres universitats privades a la junta, per dir-ho així, «executiva», entre cometes, del Consell Interuniversitari de Catalunya. I això suposa que nosaltres..., jo, com a rector, no puc estar present a la junta, sóc l'únic rector de les universitats de Catalunya que no puc estar present a la junta del CIC. Això jo crec que confirma alguna de les coses que ha dit ara mateix la rectora Giménez-Salinas, no?, perquè hi ha un problema d'adaptació del sistema també a noves circumstàncies.

La Universitat Abat Oliba com a universitat és una universitat jove, però està fundada sobretot sobre l'antic centre adscrit a la Universitat de Barcelona, que era el centre d'ensenyament privat de dret més antic de Catalunya, des de 1973. Pot ser que des del punt de vista del model..., i explicaré una mica per què el model és diferent. Perquè el model que es va presentar en el moment de la fundació de la universitat era un model de *college*, per dir-ho així, és a dir, no vol tindre unes dimensions grans, per la mateixa vocació

de la universitat; és una universitat amb vocació de no ser gran, de créixer en funció dels títols i no en funció dels alumnes per títol.

El model existeix en alguns països d'Europa. És veritat que, per exemple, a Alemanya el model està més especialitzat en facultats, privades o públiques, a matèries concretes, molt determinades, i a França, en instituts universitaris especialitzats, però amb una dimensió de més estudis que, per exemple, es planteja a Alemanya..., no ho sé, a la Bucerius Law School, a Hamburg, o, per exemple, a França, amb més estudis, l'Institut d'Études Supérieures de la Vendée.

El model, com dic, també, com que era una universitat jove, des del punt de vista de la planificació dels estudis, el canvi de Bolonya ha estat un canvi que nosaltres no hem degut notar massa. Per què? Perquè nosaltres ja coneixíem, quan vam fer els primers plans d'estudis, ja coneixíem perfectament quines eren les exigències de Bolonya, perquè la fundació de la universitat és molt posterior a això. Van fer-ho en molts títols algunes universitats catalanes que ja coneixien les exigències de Bolonya més o menys, i es van adaptar els plans d'estudis a la situació de Bolonya abans. A nosaltres ens va passar amb tots els estudis, i per això el canvi no ha sigut un canvi, per dir-ho així, traumàtic.

La nostra oferta acadèmica és una oferta actualment de vuit graus oficials de Bolonya, particularment, doncs, ciències socials, a excepció de psicologia. Respecte a la demanda dels graus, hi ha també alguns graus amb una sobredemanda, per dir-ho així, que són fonamentalment psicologia, en un 150 per cent l'any passat; dret, en un 130 per cent, i magisteri, educació primària i infantil, en un 120 per cent. Això respecte al model d'universitat.

Respecte als estudiants. El nombre d'estudiants és de..., tinc les dades d'enguany, són 1.569 estudiants, dels quals 946, és a dir, més o menys mil, són alumnes de graus; tots els altres, alumnes de postgrau, a excepció de dos-cents, que són de llicenciatura de segon cicle amb metodologia semipresencial, que també és una qüestió que està al mig de la metodologia presencial i de la metodologia virtual, amb la qual nosaltres hem fet algunes experiències, però ara mateix no estem fent noves coses.

Respecte al..., és veritat, i, com ha dit la rectora Tubella, el perfil..., quan canvia una mica el mètode canvia també el perfil de l'alumnat. El nostre alumnat semipresencial és un alumnat professional, funcionari, etcètera, que vol tindre una complementació de la seua formació amb un títol nou oficial; a diferència del que passa amb els alumnes de grau, que en un 97 per cent són alumnes que, segons els cursos però, no passen dels divuit als vint-i-quatre anys, com és normal en la metodologia semipresencial. Ja és més divers..., el perfil de l'alumnat és molt més variat segons el curs del postgrau, perquè això ja depèn del grau de professionalització, de capacitació per a la professió de cadascun dels postgraus, quin sentit tenen, o quin sentit de formació continuada. Perquè és evident que els postgraus de capacitació professional tenen un alum-

nat més jove, mentre que els de formació continuada tenen un alumnat amb més edat.

Respecte a la inserció laboral dels alumnes, nosaltres sí que tenim a la universitat... Quan jo vaig arribar de rector..., jo la veritat és que tinc molta menys experiència que les rectores que han parlat abans que parlés jo; jo no només fa dos anys, encara no hi arriba, que sóc rector, però tenim, per dir-ho així, un servei de la universitat, que és l'Observatori Laboral, que hem transformat en un institut de recerca; en un institut de recerca perquè ha canviat el mètode, per dir-ho així, de la comprovació de la inserció laboral dels estudiants. No només ens interessa la inserció laboral, que, d'això, en fem estudis normalment per cuinar absolutament totes les enquestes que tenim; ho hem fet l'any passat respecte de publicitat, i tenim un 98 per cent dels estudiants que estan treballant en llocs en els quals es requereixen els mateixos estudis de publicitat, que en temps de crisi no és un resultat que es pugui deixar de banda, jo crec que és important. Però el que més ens interessa des del punt de vista de l'Observatori Laboral, que treballa també amb un grup de promoció d'empresadors, és, sobretot, quines són les competències, quines són les habilitats que els nostres empresaris volen dels nostres joves. La qüestió no és com ho estem fent de bé, que això podem dir que ho fem bé, jo crec que a Catalunya es fa molt bé, sinó com va canviant el mercat laboral i com estudiem els canvis que es van produint al mercat laboral, no?

Bé, respecte a la governança de la universitat, jo també hauria de dir algunes coses. La Universitat Abat Oliba CEU és una universitat privada, és una universitat privada sense ànim de lucre, però és una universitat privada. I això suposa, com a totes les universitats privades, que depenem..., perquè la llei ho exigeix, tenim constituït un patronat, i el patronat és l'òrgan col·legiat de govern màxim de la universitat. El patronat, com a totes les universitats privades, té per això, a les normes d'organització i funcionament de les universitats, algunes competències determinades, com és, per exemple, el nomenament del rector, no?

Però la qüestió respecte del patronat en el nostre cas, atès que la Llei d'aprovació de la universitat diu que nosaltres som propietat de la Fundació San Pablo CEU..., això ens fa, des del punt de vista de l'activitat universitària, també més propers a, sobretot, dues universitats fora de Catalunya, que és la Universitat CEU Cardenal Herrera, de València, i la Universidad San Pablo CEU, de Madrid, que són un altre model d'universitat, per dir-ho així, perquè tenen molts més alumnes, jo crec que totes dues tenen aproximadament setze mil alumnes, crec recordar, i són un altre model d'universitat, però nosaltres també treballem amb... Nosaltres, per exemple, enguany presentarem un projecte de campus d'excel·lència internacional d'agregació de les tres universitats del CEU. I el principi fonamental per presentar el projecte és perquè hi ha un punt de governança, per dir-ho així, comuna, o de mètode de treball comú. Bé, això respecte de la governança.

El rector compta –i això té molta importància, perquè és una diferència de la Universitat Abat Oliba CEU

amb les altres dues universitats del CEU– amb tres consells assessors: el Consell Assessor, que és un model consultiu, és el model més o menys del consell social de les universitats públiques, amb la presència de representants de la societat catalana; el Consell Acadèmic, amb catedràtics, que ho han sigut de la universitat o d'altres universitats, fonamentalment públiques, de Catalunya, i el Consell d'Antics Alumnes, que té el rang també de consell assessor de la universitat. Per què? Perquè nosaltres també pensem que la política d'antics alumnes, que, per exemple, és una política interessant, des del meu punt de vista, la que té la Ramon Llull, sobretot algunes de les parts de la Ramon Llull, jo crec que és una política interessant per a tot el sistema, no només per a les universitats sinó per al sistema, perquè això suposa que els estudiants que han passat pel nostre sistema tenen sempre un punt de referència a les nostres universitats. I això jo crec que és un tema més de política..., no només de política pròpia de la universitat, que també, sinó també del sistema universitari.

Bé, respecte a la internacionalització de la universitat. Jo diria que la internacionalització de la universitat passa per quatre nivells diferents, no?

El primer, la internacionalització dels estudis. La internacionalització dels estudis suposa la internacionalització dels títols. Nosaltres tenim..., això passa, jo crec, per dues o tres estratègies diferents: estudis que tenen com a objectiu exclusiu matèries de caràcter internacional, sobretot en els postgraus, nosaltres en tenim dos: Economies Emergents, per exemple, o Finançament Internacional; estudis que tenen una organització, una estructura, internacional, sobretot pel tema de la llengua, almenys un 50 per cent en anglès, nosaltres també en tenim; i la doble titulació, l'acord amb altres universitats que possibilita la titulació en una universitat i en una altra, perquè l'estudiant pot canviar la posició un semestre o un altre, és a dir, un Erasmus continu, per dir-ho d'alguna manera, no?, i això també ho comencem a tindre sobretot en direcció d'empreses. Bé, això d'una banda.

D'altra banda, la internacionalització dels estudiants. Nosaltres jo crec que tenim un problema a tota la universitat de l'Estat, que són les dificultats de vegades que trobem per la internacionalització dels nostres estudiants, normalment pel problema de la llengua, del coneixement de la llengua estrangera, però estem avançant. Nosaltres tenim uns bons resultats d'admissió d'estudiants, normalment tenim el 10 per cent dels estudiants, a les aules, estrangers, des de segon de grau, i això també possibilita la internacionalització progressiva de la universitat.

I, després, la internacionalització dels professors, que passa també per la tasca de recerca, sobre la qual parlaré després.

La política de beques. Jo crec que és important també dir que nosaltres dins de la política de beques tenim en conjunt una aportació d'ajuts i beques de 796.000 euros sobre uns ingressos per matrícula de 2 milions i mig d'euros. Això suposa un esforç molt important de la fundació, i sobretot perquè som una

universitat privada, però, per la nostra sensibilitat social, volem també fer un esforç sobretot cercant entitats privades que puguin cobrir el cost econòmic dels nostres estudiants. Ja he dit que sobre uns ingressos d'enguany de 2 milions..., que són molt grans, perquè no tenim molts estudiants, de 2 milions, crec recordar, i mig, són 790.000 euros d'ajuts.

Respecte a la recerca. Això és un problema en una universitat petita, sobretot és un problema personal pel meu cas, perquè, si es pensa en un perfil determinat dels professors universitaris, abans de ser rector, era el meu perfil. Però és un problema, per què? Per dues coses. Primer, perquè tenim pocs professors, i això suposa crear projectes, que és el que hem fet, amb el finançament extern, tenim finançament privat, per possibilitar tindre projectes amb finançament públic; d'una banda. D'altra banda, perquè hem de crear, segur, projectes interdisciplinaris, perquè, si no, no tenim a una àrea suficients professors per desenvolupar un projecte de recerca. I és el que estem fent.

I només dues coses. Jo, respecte a la qüestió general de la planificació del sistema, que es deia abans. Jo ja he dit que tinc menys experiència i no puc parlar sobre l'experiència. Sí que em preocupa una cosa, eh?, em preocupa que la planificació, que jo sóc partidari d'una planificació que faça més racional el sistema..., poder retallar la capacitat de creativitat de la mateixa universitat, que és molt pròpia de la universitat.

I una segona qüestió, que jo crec que ens afecta a tots, molt especialment a les universitats privades, que tenim més recerca també en les ciències socials, és el treball de transferència del coneixement de les ciències socials. Quan parlem de transferència del coneixement, el model és sempre el de la transferència tècnica. Jo crec que estem fent coses en la transferència del coneixement a les ciències socials, però jo crec que és una preocupació essencial del mateix sistema català, perquè jo crec que hauria de ser un dels punts en els quals, per la mateixa estructura econòmica que nosaltres tenim a Catalunya, podríem ser punt de referència també fora de Catalunya.

Res més.

I moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Els grups parlamentaris, per tal de preguntar, tenen un termini màxim entre tres i quatre minuts. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyora Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Gràcies, president. Rectors, rectora, rector... Telegràficament. El nostre grup parlamentari va exposar la necessitat de fer un pacte l'any 2012 entorn, precisament, d'educació superior i del sistema universitari de Catalunya. Tindrem, per tant, temps de parlar de què és el que fem.

Però voldríem fer-los quatre preguntes a tots vostès. Com la crisi ha afectat les seves universitats? Tant les

que reben finançament públic –el cas de la rectora de la UOC–, com també les privades. Tenim estudiants que no poden pagar? Taxes, beques i crèdits? Aquest és un debat que haurem de tenir en aquest pacte que fem, però aquest és un punt..., també amb convenis amb empreses.

Segon. Quin és el percentatge –em sembla que el rector de l'Abat Oliba ho ha dit– d'estudiants de fora de Catalunya?

El tercer tema important: haurem de definir com es finança la recerca, però també la cooperació entre universitats i entre centres, per fer..., perquè el model Cerca de Catalunya permet perfectament fer convenis amb universitats privades. I, per tant, una altra cosa és la pròpia de les universitats, perquè aquí sí que tenim un debat, que té a veure amb l'AQU, d'avaluació de les universitats on el tema de la recerca és important, excepte que fem, com a molts països, universitats que fan més recerca i altres que no, perquè no tothom ha de fer de tot. Ara parlàvem de Finlàndia, rectora de la Ramon Llull, tenen 41..., són 5 milions d'habitants, eh?, 41 universitats: 16 que en diuen «de recerca», per entendre'ns, en llenguatge europeu, i 25 d'aplicades. Us dic això perquè... O 28 a Suècia: 17 de recerca i 11 aplicades. O a Holanda, 39 d'aplicades, que en diuen «aplicades», per entendre'ns, 13 de recerca: 52. Per tant, no és el nombre, el problema, és el com.

Nosaltres estem d'acord, eh?, a estudiar el finançament de la recerca, tranquil·lament, en base al contracte programa que hem de fer amb les universitats públiques i com ho fem. I també revisió de taxes, preus públics, beques i crèdits.

I, per últim, molt important, la transferència. Jo crec, rectores i rector, que sí que la transferència és un dels elements més importants per a totes les universitats, amb independència de si són generalistes, si són especialitzades, si són territorials..., en fi, jo crec que forma part del que pensen que la societat catalana els acusa, per entendre'ns, eh? I, per tant, aquesta és la quarta pregunta, relacionada amb com crear empresa, com mantenir les empreses, o com orientar les empreses, siguin grans, mitjanes... M'ha interessat molt, rectora de la UOC, el tema de microempreses, un tema importantíssim per al nostre país, perquè, si no, seran tot franquícies, i el teixit empresarial que teníem, fins i tot el comerç, està desapareixent, perquè no saben adaptar-se en el món, i en això la universitat és molt important.

Però tan important..., això és com ho deia el rector de l'Abat Oliba, que crec que hi ha molt coneixement de ciències socials i pedagògiques a les universitats, i, en canvi, poc aplicat. Fracàs escolar i atur diferencial, per posar dos temes. Com revertim això a la societat? Quina interlocució hem de fer amb la societat que decideix per utilitzar tot això? Perquè, clar, ens ho podem anar mirant, però no és només el sistema educatiu. Aquí ens ha passat alguna cosa. És culpa de formar malament els professors? És culpa d'una societat que ha donat poc valor a l'educació? En fi, està, més que segur, recercat, per dir-ho així. I, en canvi..., he posat dos exemples, eh?: per què, això que ja sabíem,

no s'ha invertit l'atur diferencial amb l'excés pes del sector immobiliari en els últims anys, que explica una part de l'atur diferencial.

Transferència, eh?, en aquests temes, que em sembla que seran els més importants, rectors. I moltes gràcies. Ho deixem aquí, tindrem molt temps per debatre, espero, en relació amb el sistema universitari de Catalunya.

El president

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Moltes gràcies, senyor president. Dono la benvinguda a les rectores de la Universitat Oberta de Catalunya, de la Universitat Ramon Llull, i al rector de la Universitat Abat Oliba, i als seus col·laboradors. I jo també faré unes preguntes per als tres, que després, doncs, vostès veuran en quina mesura les volen o poden respondre.

A mi, doncs, m'ha semblat molt important el que ha comentat de..., no sé si es refereix al mapa universitari català, però la necessitat del sistema reconvertir el sistema. Si per sistema..., abans en la compareixença anterior se n'ha parlat, del mapa universitari català, potser és a aquest sistema al que es referia vostè amb l'altra paraula. Però sí que m'agradaria, doncs, si s'hi podrien estendre els tres una miqueta més aquí, ja que és el que ens interessa, almenys al meu grup, i a mi particularment, de cara a futures lleis, o a canviar lleis, o etcètera, millorar una legislació que influeix en el funcionament.

I l'altra cosa és, respecte a Bolonya, si bé, d'una banda, sembla que ja va néixer una universitat amb els graus de bell principi, i les altres, doncs, s'hi han anat adaptant, i la UOC tindrà les seves particularitats en l'adaptació a això..., volia preguntar, com que és un sistema molt vinculat, o molt dirigit, a l'ocupabilitat dels estudiants, molt orientat pràcticament, d'alguna forma pràctica, si no pensen que a les seves universitats queda una mica descuidada la part teòrica i aquesta base, doncs, que es pot entendre com..., no ho sé, deiem «humanístiques», es deia «social», es deien «actituds», es deien una sèrie de coses, o, simplement, teòrica, pròpia de la universitat des de sempre. Si això pot perjudicar una mica, o com ho veuen vostès.

Només això. Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Chumillas. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, president. Intentarem aprofitar al màxim aquests tres minuts de què disposem. També he de dir que ens ho han posat..., entenem que ens ho

han posat molt fàcil, les intervencions de les rectores i del rector, perquè crec que, des del nostre punt de vista, han focalitzat en aquells aspectes que per nosaltres eren més interessants de conèixer avui: el model de governança, finançament, els canvis necessaris, recerca, transferència de coneixement, i l'especialització o no especialització, aliances, treball en xarxa, federació, com deia la doctora Giménez-Salinas, entenent les diferències evidents que hi ha entre les tres universitats.

Compartim especialment el repte, que poder hi feia més incís la doctora Tubella, però que també els altres dos rectors han esmentat, de..., la realitat ha canviat moltíssim, molt ràpid, i cal fer canvis per adaptar la governança a aquesta nova realitat del segle XXI.

Especialment interessant trobem nosaltres la millora de la representativitat de la comunitat universitària en aquesta governança, i el necessari canvi en metodologia i perfil de la docència. Si poguessin aprofundir una miqueta més en quins són els canvis que han anat operant especialment en aquest perfil de la docència, ens interessaria molt de saber-ho.

Com també, personalitzant en el cas de la UOC –i després aniré a una altra qüestió de les altres universitats–, les funcions i les tasques que ha anat desenvolupant aquest vicerectorat d'Innovació del qual ha parlat, fins al moment, i el grau d'aplicació en millores que ha tingut en aquesta nova organització.

Pel que fa al sistema de beques, també poder aprofundir-hi una mica més; ho ha fet el doctor Pérez del Valle, però quin és el sistema de beques i d'ajuts a l'estudi que tenen. I, en el cas de la doctora Giménez-Salinas, també aprofundir una miqueta més, si és possible, ja sé que tampoc no disposem de gaire temps, en aquesta formació en valors que apuntava en aquest resum de cinc punts clau, que crec que són clau i donen en el clau d'aquesta formació en valors de què parlava, tan necessària.

I aquí ho deixaria. Agrair-los la seva compareixença i la capacitat de síntesi i alhora d'aprofundiment en la matèria.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Batalla.

Dolors Batalla i Nogués

Moltes gràcies, president. En primer lloc, agrair la presència de les dues rectores i el rector, i les seves explicacions que ens han fet de les respectives universitats. I també agrair l'esforç que han fet de fer una valoració global del sistema, perquè jo coincideixo amb la intervenció que m'acaba de precedir, en el sentit que s'han avançat ja a bona part d'algunes de les qüestions que plantejàvem, i que, per tant, doncs, no s'han limitat només a parlar del seu projecte concret i de la seva pròpia universitat, sinó que ja han donat resposta a bona part d'algunes de les coses que

nosaltres teníem..., almenys particularment tenia previst preguntar.

De totes maneres, han coincidit en un aspecte, que és que diuen, si no ho recordo malament: «Tenim bones universitats, però no sé si tenim un bon sistema.» En el sentit, a més a més, que els canvis al món van tan ràpids i tot que cal repensar... I, per tant, seria un bon moment, en aquesta conjuntura també de crisi econòmica, de recessió, etcètera, de fer-ne una oportunitat, no?, com sabem.

Com que estem en aquest marc i compartim aquesta necessitat, jo els preguntaria, com he fet en altres casos anteriors a altres rectors, que, deixant de banda el tema del finançament, que entenem i compartim..., i, per tant, quan se'ns deia també: «Si no hi ha finançament basal per a la recerca, això no és viable», d'acord. Però dic, deixant de banda el tema del finançament, perquè sabem que en bona part les universitats..., ara no és el cas de tots vostès, perquè hi han les privades, i, per tant, és una mica *sui generis*, no? Però, tenint en compte que les universitats en bona part estan finançades per la docència i, en canvi, són valorades per la recerca, perquè això, almenys en les públiques en bona part és així, deixant de banda el tema del finançament, que en som conscients i que s'ha de resoldre, quines són les amenaces, les..., o sigui, si haguéssim de fer una anàlisi DAFO, allò, pinzellada, de dir: «El sistema...» Perquè no n'hi ha suficient de dir: «S'ha crescut, hi ha hagut una expansió, no hi havia ben bé una planificació, calen aliances estratègiques des del punt de vista de col·laboració...» Molt bé. Doncs, si poguessin fer..., allò, breument dir: «Anirien...» –a forma de titulars–, «passarien, al nostre parer, per aquí, no?»

I ja només una última cosa, s'ha citat també. Hi han universitats a Europa que el model..., com a sistema tenen universitats que són completes, que fan de tot, les tres missions –transferència, recerca i tal–, i d'altres aplicades, o escoles superiors. Nosaltres aquí aquest sistema no el tenim així. Des del grup nostre considerem que és un bon model, si més no, a tenir en compte, que això també podria comportar repensar la formació secundària no obligatòria en el cas, per exemple, de la formació professional. Aleshores, la pregunta és si consideren que aquest seria un bon model, evidentment, fent i adaptant-lo a les nostres possibilitats. Perquè la sensació que tenim també és que en molts casos es prioritza tant la recerca, cosa que compartim, però que de vegades potser hi ha una excessiva pressió també al personal docent amb el tema de la recerca i en els resultats, i això es menysté en el cas de la docència, no? Per tant, tenint en compte això, que aquesta atenció existeix, és real, doncs, potser no en tots els graus o totes les universitats han de fer exactament de tot, no? I, per tant, una mica si poguéssim anar cap a aquest model dual. Que tampoc vol dir que una universitat s'hagi d'especialitzar en una cosa, sinó que pot tenir diferents graus, en què a alguns hi hagi més recerca, en d'altres no, i això també adaptar-ho en els criteris de selecció, d'entrada en el sistema del personal docent, etcètera, no?, o sigui, en el sentit de poder tenir també el major equilibri entre el temps que

es dedica a la recerca i el temps a la docència, que puguem tenir personal docent investigador i personal investigador docent, per entendre'ns, no?

I, a grans trets, això seria, més tot el que ja han dit la resta de companys.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per tal de respondre, i en el mateix ordre que abans han fet les seves intervencions, tenen la paraula per un termini de quatre-cinc minuts, eh? Ho dic perquè vostès mateixos m'han demanat que acabéssim en una hora determinada, igual que els portaveus, vull dir... D'acord. Té la paraula la doctora Tubella.

Imma Tubella Casadevall

Bé, parteixo amb desavantatge perquè intentava organitzar-me les preguntes per no anar fent una per una, però no sé si ho he fet bé; poder la rapidesa amb què ho he fet fa que m'oblidi alguna cosa, no seria la meva intenció.

Primer, les molt concretes. Percentatge d'estudiants de fora: al voltant del 30 per cent. Tenim estudiants de setanta-sis països. Bé, s'ha de tenir en compte que, és clar, és la nostra estructura, eh?, vull dir, que té mèrit, però no tan potser..., però tampoc vull treure'm mèrit, però el 30 per cent d'estudiants són de fora de Catalunya i estan a setanta-sis països.

Sobre el vicerectorat d'Innovació, el que ens preocupava més quan vam crear el vicerectorat d'Innovació era evolucionar en el mètode, en el mètode pedagògic. Nosaltres ja teníem un mètode pedagògic diferent, on el professor no era al mig, era l'estudiant el que era al mig, però creïem que havíem d'evolucionar, que teníem molts instruments; les tecnologies de la informació i de la comunicació ens oferien molts instruments per evolucionar en aquest mètode, tot el tema de la tecnologia mòbil, tot aquest tipus de qüestions. I el que estem fent és..., hem evolucionat el model d'aprenentatge, i ara ja no posem l'estudiant al mig, sinó el procés d'aprenentatge. El que és important és el procés d'aprenentatge. És una mica difícil contestar en quatre minuts això, però, vaja, tot el que es fa en el laboratori d'innovació reverteix, és per revertir després en els continguts, en l'estructura tecnològica del campus, en el model pedagògic.

I sobre el tema..., per anar a coses concretes, després aniré a la qüestió del sistema. Sobre el tema dels *col·leges*, compte amb les dades que donàvem, perquè sí que és veritat que, de Finlàndia, en donàvem dades molt importants, etcètera, però moltes no són universitats de recerca, són *colleges*, són petites... O sigui, que compte amb el model. Jo diria que els *colleges* serien una bona mesura per treure pressió a professors que algunes vegades estan més preocupats pel currículum, perquè els posem pressió amb això, que no per la mateixa docència, i és importantíssima la recerca, però també és molt important la docència. I potser alguns

dels mals que tenim en aquests moments, d'abandonament, i d'una certa contestació del professor, són a causa d'això, perquè el professor en molts casos ha interpretat que la docència era la segona cosa, la torna que havia de fer per estar a la universitat.

Sobre el tema de la crisi, com ha afectat la crisi a les nostres universitats, simplement dir, bé, que ens ha afectat amb les retallades que calien. En el cas de la UOC, perquè té una governança diferent, jo vaig demanar a l'aleshores conseller Huguet que em deixés..., que em permetés aplicar el 5 per cent de retallada en el capítol de personal directament en el pressupost de personal, i no al lineal. Això ell ho va veure molt clar, i em va permetre reorganitzar la universitat. O sigui, el lineal per mi no era bo, i, en canvi, això em va donar un instrument de gestió que em va anar molt bé en un moment donat, doncs, de no fer substitucions, de no fer tota una sèrie de coses, que em va ajudar a acabar de reorganitzar la universitat.

Però una cosa interessant és des del punt de vista dels estudiants. Des del punt de vista dels estudiants hem crescut moltíssim. Segurament, hem crescut moltíssim pel model d'universitat que som, amb estudiants adults, etcètera, és lògic, però la UOC ha crescut moltíssim en el moment de la crisi. O sigui, en el moment de l'anunci de la crisi la UOC va créixer, no només amb formacions a mida, o amb ateneus, o amb..., deixo el SOC entre parèntesis, sinó que en les titulacions homologades també va créixer moltíssim.

I sobre el tema de l'abandonament. Sobre el tema de l'abandonament, els estudiants abandonen, i per què? A nivell internacional està claríssim que els estudiants abandonen per aquest canvi cultural que no hem sabut assumir les institucions educatives. I fins i tot s'estan establint operacions *on line* entre secundària i universitària, per exemple, per atrapar, tornar a atrapar estudiants que han deixat la secundària, i es va cap a hibridacions, etcètera. Simplement diré, per centrar-ho aquí, que nosaltres, preocupats per aquests estudiants que ens venien directament de la selectivitat, que en el nombre global no és important, és un 3 per cent, però si analitzem algun semestre arriba al 30 per cent, cosa que no és cap broma, hem fet un focus grup a Facebook, amb un Facebook que hem fet amb estudiants d'aquests que tenim nosaltres de menys de vint anys, o sigui, que han vingut directament de selectivitat.

Ho he fet jo personalment, eh?, el que passa és que jo era transparent, per no atabalar els estudiants. L'ajudant de recerca que teníem va venir un dia i em va dir: «Imma, és que no parlen de tecnologia, que estrany!» No és estrany que no parlin de tecnologia, per ells la tecnologia és transparent. De què ens parlaven? De flexibilitat. O sigui, un estudiant de divuit anys ens deia que havia vingut a la UOC perquè podia estudiar des d'on volia, quan volia i com volia. I aquest és aquest canvi cultural dels nostres joves en relació amb els mitjans de comunicació, en relació amb les seves amistats, en relació amb les seves relacions, i també en relació amb la seva manera d'educar-se. Per tant, s'ha de tenir en compte. O sigui, una universitat a distància no és la solució, han d'anar a una universitat presencial, però s'ha de tenir en compte.

I sobre els sistemes, estic absolutament d'acord amb el que ha dit la rectora Giménez-Salinas, que tenim molt bones universitats, però no està tan segura que tinguem un bon sistema. Hi ha un problema de governança molt important en el sistema, s'han de fer canvis radicals en el sistema, s'han de fer economies d'escala, s'ha de cooperar, s'ha de col·laborar, hem d'acceptar que tenim un sistema molt ric, però l'hem d'enriquir més, hem de tenir *colleges*, segurament, hem de tenir universitats aplicades.

I, vaja, jo crec en la universitat de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, rectora. Té la paraula la rectora Esther Giménez.

Esther Giménez-Salinas

A veure, la crisi ens afecta com a tothom, no sé si més o menys, perquè és indiscutible que notem la crisi, per exemple, perquè estudiants que ja estan en la nostra universitat en un moment determinat no poden continuar els estudis..., no, no poden, no; no poden continuar *pagant* els estudis, eh? No havia passat amb certa freqüència, però estan ja estudiant, estan en la nostra universitat, i el que sí que els puc dir és que en cap cas deixaran d'estudiar; per tant, buscarem..., o busquem totes les solucions possibles, perquè ja estan a la nostra universitat, i, per tant, han de poder acabar els seus estudis.

Nosaltres tenim un sistema de beques i d'ajudes que està al voltant dels 5 milions d'euros, i que es reparteix tant amb algunes ajudes que arriben per part del ministeri..., però la part més important, una mica més de 3 milions, surten del nostre propi fons. Un tema que s'ha plantejat, i jo crec que això és una còpia una mica del model dels Estats Units, és que els exalumnats als quals els ha anat molt bé, o que la vida els va molt bé, puguin contribuir una mica a pagar una part als nous estudiants que entren. Però això són cultures de diferents països que no sempre encaixen en el nostre sistema. Però sí que és veritat que la cultura que al que li va millor ha d'ajudar l'altre, i, fins i tot, si forma una xarxa o un coneixement, doncs, és molt important.

Des del meu punt de vista, jo crec que... Vaja, disculpin, perquè a vegades parlo amb una rotunditat... Jo crec que és impossible que tots ho fem tot, i, per tant, sigui *college*, sigui com és el sistema d'origen alemany de les *Hauptschulen*... Als Estats Units nosaltres coneixem, tots plegats, potser deu o vint universitats; n'hi ha més de cinc mil; per tant, hi ha moltes universitats que són universitats més lligades al sector pràctic.

Quin és el problema nostre, per exemple? Doncs, que ara tenim una immensa dificultat amb les escoles d'infermeria, amb les escoles de mestres, perquè potser no serà un doctor, o no serà un investigador. Jo crec que ens hem carregat les diplomatures que funcionaven en determinats àmbits molt bé per ara fer doctors, haver de fer un tipus de recerca que potser no va enlloc, i, en canvi, una part molt..., disculpin la meva

claredat, eh?, per una part molt instrumental i molt necessària. El que passa és que per poder-ho fer bé també necessitem que determinades professions tinguin un gran prestigi social. Me n'estic anant de tot el que em demanaven, disculpin, eh?, però han sigut molt interessants les seves intervencions. Per tant, no podem predicar en el desert, de dir: «Hem de fer *col·leges*, hem de fer...» Si no prestigiem els mestres, si no prestigiem les infermeres, si no prestigiem determinats àmbits professionals, que són fonamentals per al país...

Per tant, no ve tant perquè ara siguin ja..., definitivament tenen quatre anys i estan dintre de la universitat, sinó que el canvi més important és el canvi del prestigi, del reconeixement, que són factors fonamentals. I és igual com siguin les universitats, si unes són més pràctiques, si unes estan més adreçades a la pràctica, i altres són més tecnològiques; el tema fonamental és que quan surten la societat reconegui que tenen un gran valor, i no els el donem.

Quants estudiants internacionals tenim? Tenim un 12 per cent d'internacionals. No parlo... En alguns estudis tenim molts estudiants de fora de Catalunya, que, d'això, tampoc se n'ha parlat. En alguns estudis tenim quasi un 25 per cent d'estudiants de l'Estat espanyol i de fora de Catalunya. I no tenim cap problema amb immersió lingüística, a fer-ho en català, etcètera. Per tant, jo crec que aquest és un mercat que també és important.

I, quant a la transferència, jo crec que vam fer fa uns anys un gran salt en el tema de la recerca, però aquest enamorament –disculpin les paraules– entre universitat i empresa no s'ha produït. I la transferència té un factor fonamental, que és qui ha de fer productiu aquell producte. Vull dir, que no es tracta només de què significa la transferència, que això tingui una aplicació directa, que això es pugui... Llavors, aquest enamorament..., i els ho diu una rectora d'una universitat que té contracte amb més de 3.000 empreses, i que la nostra relació amb les empreses és molt bona, però s'ha de produir més que això, s'ha de produir un acte de confiança mútua, de sentir que s'està fent el mateix, no? Per tant, jo crec que el greu problema del tema de la transferència és aquesta relació universitat-empresa, que l'hem començada, però que potser queda molt per fer.

Bona part de reconvertir el sistema, crec que ja li ho he contestat.

I respecte a Bolonya, les humanitats. És que Bolonya són dos fulls. Bolonya segurament no és res del que nosaltres... Bolonya en aquest país és una burocràcia que no és exactament el que diu Bolonya. Bolonya diu moltes altres coses molt millors que les que estem fent aquí; el que passa és que som uns *jacobinos*, tenim aquest reglamentarisme molt ficat en el cap, i quan volem desregularitzar, regulem tant –tant, tant– que convertim el sistema en un altre tema. Però jo, en absolut..., nosaltres moltes vegades diem també que el nostre sistema era pro Bolonya, perquè la relació mestre-alumne és molt important, ha estat sempre la clau, i les humanitats. Vull dir, no es pot parlar..., però

jo les humanitats les reivindico bàsicament també per als enginyers, també..., vull dir, que no només a carreres d'humanitats, sinó que carreres científiques tinguin també una bona part d'humanitats.

Però tot això, com deia vostè, ho han de fer els professors, tot això..., i els professors no es canvien així, d'avui a demà. I creem vicerectorats d'innovació docent, creem tot això, però la transformació del professorat, sobretot del professorat que està al voltant, jo diria, dels cinquanta anys..., vull dir, que els molt joves ho faran, i ho faran bé; els més grans, doncs, no ho podran fer, però hi ha tota una generació intermèdia de professorat en què el canvi és fonamental. Perquè, en definitiva, no podem parlar de plans d'estudis si no tenim aquesta innovació.

A nosaltres ens va bastant bé una cosa que anomenem «jornada d'innovació pedagògica», que és on els docents intercanvien les bones pràctiques. I enguany ho hem fet també amb altres universitats. És a dir, tots aquells que estan innovant, i que potser la seva innovació no és per un *paper*, o no té el gran valor per a publicar-ho en determinades revistes, però l'intercanvi de què és el que està fent cada professor amb les seves assignatures, amb... I, per tant, és una cosa que la vam començar fa tres o quatre anys. És veritat que nosaltres tenim dintre de la nostra universitat una institució, que és Blanquerna, que és especialista en el camp de l'educació, i que, per tant, això sí que és transferència interna respecte a determinades pràctiques.

Com vaig de temps? Encara em queda...

El president

L'ha esgotat, però és tan interessant el que diu que...

Esther Giménez-Salinas

No, no, però jo no em vull allargar més del temps que m'han donat, perquè... Per tant, si he esgotat el meu temps, per respecte a tothom, finalitzo aquí.

I jo crec que podem tenir infinitat d'oportunitats informals d'intercanviar opinions; almenys en el meu cas n'estaria encantadíssima.

El president

Moltes gràcies, rectora. Té la paraula el rector Carlos Pérez.

Carlos Pérez del Valle

Sí. Respecte de l'efecte de la crisi. Jo crec que hi han dos efectes diferents. Un, de la banda de la docència. Nosaltres la veritat és que no ho hem notat, al contrari. Però això està molt estudiat per les universitats americanes, que saben perfectament que les universitats privades, per un fenomen curiós, en temps de crisi tenen més alumnes, normalment. No sé exactament quin és el motiu, però això passa moltes vegades, i ho han estudiat algunes universitats americanes. Però hi ha un punt de referència important, que és que per-

drem possibilitats de finançament públic a la recerca; i això és a un termini que és més llarg, però ho notarem, segur –segur.

Segon, respecte del sistema. Jo diria que el sistema, o la concepció del sistema, passa també, i estic d'acord amb el que s'ha dit, per una fixació d'objectius. Per exemple, jo crec que Catalunya té una situació preferent per ser un pol d'atracció de postgrau, precisament per la tradició d'IESE i ESADE, per exemple, no? Però podem ser un pol d'atracció, que ja ho som, però encara més, d'atracció de postgrau. Hauria de ser un objectiu del sistema. El sistema ha de definir no només sistemes de governança, sinó també objectius.

Tercera cosa. S'ha parlat de la qüestió de l'acreditació dels professors. Jo crec que hem de parlar del problema dels models de professors, no? Perquè, igual que deia la rectora Giménez-Salinas, del problema dels estudis d'infermeria, també el professorat d'infermeria i el professorat de magisteri és un professorat que normalment no té..., almenys en algunes àrees de coneixement no té les mateixes indicacions per tradició, des del punt de vista de la recerca. Clar, si pensem quina és la nostra norma d'acreditació a AQU..., com es diu l'acreditació de professorat agregat? Recerca. Com es diu l'acreditació de catedràtic? Recerca avançada. Jo no dic que hàgim de deixar d'acostar la recerca, al contrari, però hem de pensar com treballem això, i si hem de tindre diferents models de professors o no, que és una altra cosa.

Respecte a la transferència del coneixement. Jo crec que hi ha, i crec que vostès ho han dit, no?, però una relació molt especial entre la possibilitat d'emprenedoria dels nostres estudiants i la transferència del coneixement. Jo crec que es pot fer, i que, precisament, Bolonya té algunes oportunitats respecte de la metodologia docent. Ara diria una altra cosa respecte de Bolonya. Però sí que és veritat que algunes de les coses que són presents a Bolonya ens permetran, crec, o ens permetrien, tindre un punt de referència important respecte a l'emprenedoria dels estudiants. Un exemple, per què no fem –que ho fem de vegades, però no sistemàticament, nosaltres ho fem, però jo crec que es podria fer millor– els treballs de fi de grau de Bolonya, projectes d'empresa? Per què no pensem en un sistema de finançament públic dels projectes de fi de grau premiats com a projectes d'empresa? Jo crec que hi han moltes idees que es podrien desenvolupar en el sentit que dic.

I respecte a Bolonya... I jo acabaré, crec que no esgotaré el meu temps, no? Respecte de Bolonya, quina és la diferència que es troba a Bolonya? N'hi han moltes, que és veritat que es poden fer moltíssimes coses, però jo crec que hi ha una exigència molt vinculada a la governança. Jo crec que ha canviat, o ha de canviar, substancialment la coordinació respecte de la docència; en parlàvem la rectora Tubella i jo abans d'entrar. Però és això: un dels canvis més importants és el reforçament dels poders dels qui tenen..., inclús el canvi de model de governança de la universitat, que sempre ha estat, pel model tradicional de les universitats públiques, dels deganats i dels directors de departament, per un model, que existeix en altres universitats europees, de direccions d'estudis, per dir-ho així, que tinguin un control més estricte de com es va fent això i com es pot millorar, i una valoració més correcta.

Moltíssimes gràcies. I jo també estaria encantat de parlar tantes vegades com vostès vulguin de les qüestions que hem parlat ara.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, rector i rectores. La veritat és que han estat unes compareixences força il·lustratives, on hem après moltes coses, i on, si m'ho permet, doctora Giménez, agraiïm una mica la vehemència quan algú ens explica quelcom amb la seva rotunditat i la seva passió. Hem après moltes coses, hem après que la nostra universitat és una universitat més eficient del que ens pensàvem, que no està tan desconnectada de la realitat i del món del treball i econòmic, i que és veritat que li cal un nord i una estabilitat tant en polítiques com financerament. És a dir, jo crec que hem après moltes coses. Els ho agraiïm. Prenem nota del que ens ha dit, que els agradaria continuar parlant amb nosaltres; jo crec que tant des de la comissió com dels grups parlamentaris farem esforços per establir molts ponts de diàleg i trobar aquest marc.

Els agraiïm profundament les seves explicacions.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i dotze minuts.

SESSIÓ NÚM. 10

La sessió s'obre a dos quarts de cinc de la tarda i cinc minuts. Presideix Joaquim Llena i Cortina, acompanyat de la vicepresidenta, Milagros Fernández i López, i del secretari, Antoni Balasch i Parisi. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Ramona Barrufet i Santacana, Dolors Batalla i Nogués, Anna Figueras i Ibàñez, Lluís Guinó i Subirós, Neus Munté i Fernández i Josep Sicart i Enguix, pel G. P. de Convergència i Unió; Daniel Font i Cardona, Marina Geli i Fàbrega i Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla, Rafael López i Rueda i M. Dolors Montserrat i Culleré, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Dolors Camats i Luis, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Anna Simó i Castelló, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'Antoni Argent Ballús, president de l'Associació Educativa i Formativa TbcClass, davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informi sobre el projecte educatiu «Millorem» (tram. 356-00111/09). Daniel Font i Cardona, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats amb la consellera d'Educació sobre el compliment de la Moció 30/IX del Parlament de Catalunya, sobre la sisena hora en l'educació primària i l'elaboració d'un pla contra el fracàs escolar (tram. 354-00045/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
3. Sol·licitud de compareixença del president i de la direcció del Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya davant la Comissió d'Ensenyament i Universitats perquè informin sobre el projecte de la Biblioteca Digital de Catalunya (tram. 356-00125/09). Marina Geli i Fàbrega, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Els Pins de Moja, a Olèrdola (Alt Penedès) (tram. 250-00244/09). Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 44, 50).
5. Proposta de resolució sobre la supressió del criteri de tenir familiars exalumnes del centre per a resoldre situacions d'empat en el procés de matriculació per al curs 2011-2012 (tram. 250-00083/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 27, 31).
6. Proposta de resolució sobre l'execució de les obres de l'Escola Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00194/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 32).
7. Proposta de resolució sobre l'execució de les obres de l'Institut Pere IV, de Barcelona (tram. 250-00195/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 33).
8. Proposta de resolució sobre l'execució de les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona (tram. 250-00196/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 40, 33; esmenes: BOPC 74, 9).
9. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona (tram. 250-00197/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 34).
10. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona (tram. 250-00198/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 34).
11. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona (tram. 250-00199/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 40, 35; esmenes: BOPC 74, 10).
12. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola dels Encants, de Barcelona (tram. 250-00200/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 35).
13. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona (tram. 250-00201/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 36).
14. Proposta de resolució sobre el projecte de construcció de l'Escola Univers, al barri de Gràcia de Barcelona (tram. 250-00202/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 36).
15. Proposta de resolució sobre el projecte de construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona (tram. 250-00203/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 37).
16. Proposta de resolució sobre el projecte de construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona (tram. 250-00204/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 37).
17. Proposta de resolució sobre l'inici de les obres de l'Escola Agnès, a Sitges (Garraf) (tram. 250-00208/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 40).

18. Proposta de resolució sobre diverses actuacions en centres educatius públics de Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00214/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 40, 44).

19. Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Escola Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00295/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 46).

20. Proposta de resolució sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Institut Pere IV, de Barcelona (tram. 250-00296/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 47).

21. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona (tram. 250-00297/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 47, 47; esmenes: BOPC 74, 16).

22. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona (tram. 250-00291/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 44).

23. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona (tram. 250-00299/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 48).

24. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona (tram. 250-00298/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 47, 48; esmenes: BOPC 74, 16).

25. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola dels Encants, de Barcelona (tram. 250-00292/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 45).

26. Proposta de resolució sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona (tram. 250-00300/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 49).

27. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Univers, de Barcelona (tram. 250-00289/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 43).

28. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona (tram. 250-00290/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 44).

29. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona (tram. 250-00288/09). Grup Parlamentari Socialista, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 47, 43).

30. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Agnès, de Sitges (Garraf) (tram. 250-00302/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 52, 65).

El president

Molt bona tarda, senyores i senyors diputats. En primer lloc, si m'ho permeten, donar la benvinguda a tots els representants, bàsicament als membres de la comunitat educativa de l'Escola Els Pins de Moja, a Olèrdola, i, en nom de tots ells, donar la benvinguda al seu alcalde.

Després de parlar amb els diferents portaveus, començaríem els punts de l'ordre del dia, amb el benentès que hi ha una proposta d'agrupació que ja hem fet arribar a tots els portaveus, que bàsicament consisteix en agrupacions dels punts 6 i 19, 7 i 20, 8 i 21, 9 i 22, 10 i 23, 11 i 24, 12 i 25, 13 i 26, 14 i 27, 15 i 28, 16 i 29, 17 i 30. I els punts que es veurien en primer lloc serien les sol·licituds de compareixença.

Sol·licituds de compareixença

d'Antoni Argent Ballús, president de l'Associació Educativa i Formativa Tbcass, perquè informi sobre el projecte educatiu «Millorem» (tram. 356-00111/09) i del president i de la direcció del Consorci de Biblioteques Universitàries de Catalunya perquè informin sobre el projecte de la Biblioteca Digital de Catalunya (tram. 356-00125/09)

Atès que les sol·licituds de compareixença, menys una, veurien bé tots els portaveus que les podríem aprovar, si no em diuen el contrari, excepte el punt número 2, per assentiment. Els sembla bé? *(Pausa.)* No votem aquestes dues.

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera d'Educació sobre el compliment de la Moció 30/IX del Parlament de Catalunya, sobre la sisena hora en l'educació primària i l'elaboració d'un pla contra el fracàs escolar (tram. 354-00045/09)

I, en canvi, sí que sotmetríem a votació, o a la defensa, en el seu cas, el punt de l'ordre del dia número 2, que és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats amb la consellera d'Educació sobre el compliment de la Moció 30/IX del Parlament de Catalunya, sobre la sisena hora en l'educació primària i l'elaboració d'un pla contra el fracàs escolar; presentada pel Grup Parla-

mentari d'Esquerra Republicana. Senyora Simó, vol defensar-la, o no?

Anna Simó i Castelló

Simplement vull posar-la a votació. Crec que és prou clar i evident, i, per tant, posar a votació aquesta qüestió, atès que és una moció que entenem que s'ha de complir, i, en tot cas, que la consellera pugui donar les seves explicacions al respecte.

El president

Gràcies, senyora Simó. El torn en contra per...

Neus Munté i Fernández

Moltes gràcies, senyor president. I, simplement, per una qüestió de mètode. Nosaltres el que entenem és que estem en ple període de control de compliment d'aquesta moció, que, efectivament, va ser aprovada pel Ple del Parlament el passat mes de juny, un període de compliment que abasta fins al proper mes d'octubre. Per tant, entenem que aquesta sollicitud de compareixença no pertoca, i que en el proper període de sessions, de ben segur, només iniciar-se aquest període de sessions, entre d'altres qüestions importants, la mateixa consellera d'Ensenyament compareixerà en aquesta comissió per tal d'informar sobre l'inici de curs. I de ben segur que en aquell moment, o en d'altres posteriors, es podrà substanciar qualsevol qüestió també relacionada amb el compliment d'aquesta moció. Hi insisteixo, estem perfectament dins del període del compliment d'aquesta moció.

Moltes gràcies.

El president

Per tant, la sotmetríem a votació.

Vots a favor de la sollicitud de compareixença?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 8 vots en contra, 6 a favor i 2 abstencions.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola
Els Pins de Moja, a Olèrdola
(Alt Penedès) (tram. 250-00244/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Els Pins de Moja, a Olèrdola, Alt Penedès, presentada per diversos grups parlamentaris: el Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Per a la seva defensa, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialista, el diputat Roberto Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Si em permet, començo la meua intervenció saludant l'alcalde d'Olèrdola, per tant, dels mogencs i mogenques, tots els veïns i veïnes del nucli de Moja i veïns d'Olèrdola i del Penedès, els regidors i regidores que els acompanyen, els membres de la comunitat educativa, la directora del centre, que ens acompanyen, i també els alumnes del centre, que jo crec que és una de les mostres d'aproximació de la vida parlamentària a la realitat local i a la realitat escolar. Jo crec que serà una experiència realment molt subratllable, que els nens que avui ens acompanyen, que vénen a veure com debatem i discutim sobre el projecte de la seva escola, l'escola a la qual assisteixen, puguin dir en el seu dia: «Jo vaig ser al Parlament el dia que es parlava de l'Escola Els Pins de Moja i de la construcció del seu nou edifici.»

President, la història és ben senzilla, d'aquesta escola. És una escola que ja té un camí recorregut, és una escola que està funcionant en aules prefabricades, però, malgrat això, malgrat aquestes limitacions de caràcter físic d'aquesta escola, en canvi, hi ha hagut una comunitat d'interessos en el si de la comunitat educativa, un impuls municipal, un recolzament de la població, i tenim una escola amb un projecte educatiu d'alt nivell, amb una formació d'alt nivell, amb unes..., realment amb un molt bon clima educatiu.

I el convido, president, el dia que vostè vulgui a visitar-la, com l'hem visitat aquí un grup de diputats, per poder valorar *in situ* que, malgrat les dificultats físiques, en una comunitat que creu en l'educació, des del mestre, el pare, fins i tot els nens que estan implicats i implicades en el procés educatiu, el tema pot funcionar i pot tirar endavant.

L'ajuntament ha fet els seus deures, ha fet la cessió urbanística corresponent perquè hi hagi un emplaçament per a la nova escola. L'Administració de la Generalitat ha trigat –i jo també aquí reconec la part de responsabilitat que ens pertoca a l'Administració pública–, o triga, a donar resposta, a dir el sí definitiu a la redacció del projecte d'aquesta escola i a la construcció d'aquesta escola. Redacció del projecte que, fins i tot, el mateix ajuntament, amb l'ànim d'avançar, no de posar pals a les rodes, no de quedar-se exclusivament en la reivindicació, sinó de fer un primer pas, ha anunciat i ha comunicat al Departament d'Educació que està disposat a avançar els diners de redacció del projecte perquè es pugui fer el projecte de l'escola.

Amb tots aquests elements jo crec que només ens queda que aquesta Comissió d'Educació del Parlament de Catalunya doni avui el suport a aquesta iniciativa, que està redactada en els termes que està posada en la mateixa proposta de resolució, que és: «Que s'inclouï de forma immediata en la programació d'inversions la construcció de l'edifici del CEIP Els Pins, de Moja, a Olèrdola, perquè les obres puguin finalitzar abans d'acabar l'any 2012.»

Discutíem a peu dret abans de començar aquest debat sobre el tema dels límits, però jo crec que el més important avui és que surti el compromís d'instar el Govern a fer el projecte, i després fer el calendari de les obres. Però, en tot cas, hi ha una data que nosaltres plantejàvem, que tenia aquesta consideració de límit suficient. Però, en tot cas, no ha de ser la limitació, el que sí que ha de ser la limitació és que diguem que sí a aquest projecte, que diguem que sí a aquesta escola, i que el nucli de Moja, a Olèrdola, tingui la segona escola. En té una altra, el Circell, que també té un alt nivell educatiu, però que aquesta d'Els Pins pugui tenir assegurat el seu futur.

I per això jo els demano el suport de l'únic grup de la comissió que no és signant d'aquesta proposició, que és el Grup de Convergència i Unió.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor Labandera. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula la senyora Dolors Montserrat.

M. Dolors Montserrat i Culleré

Moltes gràcies, senyor president, honorable president. Permeti'm que faci una salutació a tots els membres, a l'AMPA, als nens de l'escola, als alumnes, evidentment, al claustre, a tots els que avui assisteixen a la comissió en el Parlament de Catalunya en defensa de millorar i d'aconseguir l'escola que es mereixen.

Com a penedesenca dic sí a l'escola de Moja, dic sí a l'Escola Els Pins, i m'afegeixo i faig meves totes les paraules que acabem d'escoltar de l'il·lustre diputat senyor Roberto Labandera.

Com a penedesenca conec perfectament que Olèrdola té un gran i un bon nivell educatiu en totes i cadascuna de les seves escoles. És cert que té aquesta escola, que està feta amb barracons, que són barracons que no estan units per tindre un espai comú, i que necessiten a igualtat de condicions una escola que, evidentment, sigui merescuda i tingui, doncs, les capacitats que les altres tenen.

Hi ha una qüestió insòlita, president: que un ajuntament, en uns moments de dificultats, no d'ara, perquè la crisi ja ha fet petjada des de fa uns quants anys a casa nostra, que un ajuntament com és Olèrdola posi a la disposició de la Generalitat de Catalunya, del Departament d'Ensenyament, uns terrenys per poder construir una escola, ja parla de la noblesa, de les ganes, de la il·lusió i de la bona educació i ensenyament que s'està portant a terme en aquest municipi. Que un ajuntament, com l'ajuntament que fins i tot el tenim aquí present, disposi la bona voluntat, i aprovat pel Ple de l'ajuntament en aquest any, que disposi que es pugui disposar dels diners, si la Generalitat de Catalunya no pot, si el departament té dificultats, per tal d'elaborar..., disposar econòmicament de la redacció del projecte, ja indica l'interès d'un poble. Perquè un alcalde i els seus regidors, siguin del color que si-

guin, pel sol fet de ser alcaldes i regidors, conjuntament amb l'AMPA, i conjuntament amb la direcció de l'escola, representen tot un poble. Per tant, crec que això ens indica la necessitat que hi ha de portar a terme aquesta escola.

Jo sé i conec, per part de la consellera, que hi ha una bona disposició. I permeti'm també que li digui, senyor president, que ahir, en el debat de pressupostos, i en el debat de les esmenes, es va aprovar una esmena, presentada pel Partit Popular de Catalunya, i en comissió, que la va defensar el meu company, el senyor Chumillas, que diu –en lleigeixo un trosset–: «Igualment, en el mateix termini esmentat, presentarà un informe que contindrà una anàlisi de les necessitats i la programació d'actuacions per tal d'establir les prioritats a l'hora de portar a terme les següents infraestructures educatives.» I entre elles, aquestes infraestructures educatives, hi ha l'Escola Els Pins, de Moja, a Olèrdola.

Sóc conscient que en la proposta de resolució que tots els grups parlamentaris hem presentat, senyor president, diem que el Parlament de Catalunya insti el Govern a establir que tot..., perdoni, on ho tinc?: «Instar el Departament d'Ensenyament que inclogui de forma immediata en la seva programació d'inversions la construcció de l'edifici del CEIP Els Pins, de Moja, a Olèrdola, perquè les obres puguin finalitzar abans d'acabar l'any 2012.»

Sóc conscient que si acabem d'aprovar una esmena, com li comentava, ahir en el Parlament de Catalunya, i que serà ratificat en el proper Ple del dia 20 i 21 d'aquest mes de juliol, serà difícil encabir «que les obres finalitzin dintre de l'any 2012». Jo voldria oferir, per tant, una possibilitat, per tal que tots els grups parlamentaris, i seguint una mica aquell pape-ret tan bonic que cadascun dels diputats del Parlament de Catalunya que vam assistir a una reunió, conjuntament amb l'escola, ens van donar els nens..., doncs, que poguéssim aconseguir que avui s'aprovés una proposta de resolució que, potser amb una esmena *in voce*, senyor president, poguéssim anar a parar que, a aquesta construcció de l'edifici CEIP Els Pins, de Moja, a Olèrdola, les obres poguessin iniciar-se abans no acabés l'any 2012.

Probablement, altres grups parlamentaris poden trobar més idònia una paraula tècnica que pugui ajustar-se més a la realitat. I, per tant, tindríem dues realitats, la d'avui, que s'aprovarà, encara que falti un grup, però suposo que pel vot ponderat s'aprovarà aquesta iniciativa parlamentària. És evident que entre l'esmena aprovada ahir i la d'avui aconseguirem el que diuen els nens: «Ho aconseguirem. Segur que tindrem una escola guapíssima, justa, ecològica, solidària, creativa, integradora, sense prejudicis, sense res innecessari, senzilla i alegre, com podria ser tot.»

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. El meu grup també vol començar amb una salutació a tota la comunitat educativa de l'Escola Els Pins que avui ens acompanya, i, una mica, retornar-los l'hospitalitat amb què ens van rebre al grup de diputats i diputades que els vam anar a visitar a l'escola, i que avui esperem que ells se sentin tan ben acollits aquí com ens van acollir a nosaltres quan els vam anar a escoltar i quan vam anar a explicar quin era el posicionament dels nostres grups a l'escola mateixa, i que abans el senyor Labandera i la senyora Montserrat hi feien referència.

La segona és afegir-nos a les raons que ja s'han donat per defensar la necessitat que hi hagi la construcció d'aquesta escola. Entre altres, no perquè, com en altres projectes educatius, o en altres centres escolars, doncs, ara estan en una situació, evidentment, provisional, perquè estan en una escola que és evident que té provisionalitat la situació en què es troben, sinó perquè, si no es dona sortida i si no s'acaba amb la provisionalitat en què està vivint l'Escola Els Pins, el que pot acabar tenint risc és el mateix projecte escolar, la mateixa existència del centre. I això que en la comunitat educativa hi és present i és un temor..., l'aprova-ció de la proposta de resolució d'avui i de l'esmena, que deia la senyora Montserrat i de la que després li diré, ajudaria a aclarir i a esvaïr d'una vegada..., que la provisionalitat es pot entendre per moltes qüestions i, per tant, doncs, l'existència de barracots es pot entendre per un període provisional, però el que ja ningú qüestiona és que l'Escola Els Pins és una escola que existeix i que ha de continuar existint en el futur.

Jo crec que la millor prova seria, per tant, l'aprova-ció d'aquesta proposta de resolució, que ningú posa en dubte que aquesta escola existeix i ha de continuar existint en el futur, perquè una altra cosa és entendre més o menys, doncs, les dificultats de la construcció en un moment determinat, però que l'escola ha de continuar existint. I, sobretot, perquè, amb la seva presència, avui, aquí i amb la feina que han estat fent, el que ens demostren és que hi ha una comunitat educativa al darrere d'Els Pins, que des de l'alcalde fins a la més petita de les futures alumnes que, avui, ens acompanyen aquí, hi ha tota una realitat a darrere d'aquest projecte d'escola, que és la millor garantia que això és una escola de qualitat. Perquè, quan des de la institució, des dels docents, des dels pares i mares, des dels alumnes es treballa en la mateixa direcció, és la millor garantia que allò és una bona escola, estigui on estigui.

Per tant, el nostre grup sí que faria èmfasi en la necessitat que aprovéssim aquesta proposta de resolució. La senyora Montserrat feia referència a l'esmena del seu grup parlamentari en els pressupostos; també vull assenyalar que hi ha una esmena presentada pel Grup Socialista, el Grup d'Iniciativa i el Grup d'Esquerra que demanava la inversió per a l'any vinent per començar les obres d'aquesta escola, que no va ser aprovada en paral·lel. I, per tant, esvairia, per dir-ho així, tots els dubtes, esmenes de pressupostos a banda, si avui poguéssim aclarir clarament que el projecte d'escola és una realitat, que s'ha de construir i indepen-

dentment dels calendari que, finalment, doncs, el Govern tingui a bé acordar o pugui decidir.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Camats. De tota manera, jo ja he entès que hi havia una esmena o una proposta d'esmena *in voce*. Hi han d'estar d'acord tots els grups parlamentaris i me l'haurien de fer saber, abans de sotmetre-la a votació; espero que així ho facin. Té la paraula la senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Una salutació a tots els pares, mares, infants, docents, direcció i l'alcalde que sou aquí. Si avui es debat aquesta proposta de resolució, és per la vostra capacitat de generar complicitats que heu tingut. Així ho va demostrar, convidant-nos a visitar *in situ* les instal·lacions dels barracots i de poder parlar amb tots vosaltres i amb els alumnes. I, per tant, el primer reconeixement que aquesta proposta de resolució és fruit, com deia, de la vostra capacitat de sumar i de buscar complicitats. Ho va fer, en el seu moment, el mes de gener, fent que tot el Ple municipal, per unanimitat, s'hi mostrés favorable, i el que s'ha fet és agafar la moció que es va aprovar en el Ple i tal qual presentar-la, per una majoria dels grups d'aquesta cambra, aquí, en aquesta comissió.

Nosaltres vam poder veure unes instal·lacions que estan, diguem-ne, molt ben aprofitades, per dir-ho d'alguna manera, amb tot l'afecte, intentar treure el màxim de partit a un espai que existeix des de l'any 2006 i que hi falta, doncs, espai i es comparteixen aules; la biblioteca estava juntament..., té tres utilitzacions alhora, no hi ha ni espai per al joc a fora ni per practicar esport. I, en tot cas, per tant, es fa molt necessari poder disposar d'una escola nova perquè el projecte educatiu continuï amb tota la força amb què s'està duent a terme per l'esforç de tothom.

També remarcar que aquestes complicitats, diguem-ne, impliquen no només l'ajuntament, sinó totes les entitats del poble. No fa gaire més de dos mesos que va ser capaç d'ajuntar, diguem-ne, totes les entitats de Moja i d'Olèrdola, vaja, per tal de donar suport a aquesta demanda vostra. I, per tant, jo crec que aquests consensos i aquesta unanimitat, avui, per força, s'han de traslladar a aquesta comissió.

Hi ha hagut una proposta d'esmena *in voce* per part de la diputada Montserrat, del Partit Popular. Jo gosaria fer-ne una altra, per tal de facilitar les coses: perquè les obres en lloc d'acabar-se abans d'acabar l'any 2012 es puguin acabar durant el curs 2012-2013, per exemple; seria una opció que dona un cert marge per intentar, doncs, facilitar les coses. Si no es veu clara aquesta esmena, doncs, ho deixariem com està, però és per poder facilitar que el Grup de Convergència i Unió s'hi pugui sumar còmodament i amb tranquil·litat de prendre decisions ara que no puguin, després, no complir, eh? Jo ja ho entenc, per això faig aquesta proposta de «durant el curs 2012-2013».

De qualsevol manera, això ho deixo sobre la taula. I demano que aquestes complicitats que han arrossegat la comunitat educativa en sentit més ampli de Moja i d'Olèrdola, doncs, també puguin ser-hi al cent per cent en aquesta comissió, en aquest moment.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Simó. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. En primer lloc, evidentment, saludar l'alcalde, els regidors d'Olèrdola, la directora de l'Escola Els Pins, els membres de l'AMPA, tot i que ja els he saludat abans i amb alguns he mantingut contacte durant aquests darrers mesos.

L'escola és un centre prioritzat en la programació, valem el recorregut i el caràcter pedagògic de l'escola, i es mantindran contactes, perquè, tot i estar d'acord amb l'actuació, el departament vol analitzar i valorar quina ha de ser l'actuació precisa en la construcció de l'edifici del CEIP d'Els Pins, de Moja, a Olèrdola.

Ens posicionarem amb abstenció a la proposta, no pas perquè no estiguem d'acord en la construcció, ans al contrari, el departament la té prioritzada i programada, sinó per raons de temporalitat, ja que totes..., i les esmenes *in voce* considerem que no són suficients, ja que es vol fer, ho repeteixo, una actuació més adient per tal de solucionar el problema de l'edificació del CEIP Els Pins, i la temporalitat que s'especifica és materialment impossible complir-la. Repeteixo, doncs, que ens abstindrem en el sentit..., d'acord en la construcció, no en la temporalització, que és il·lògica, segons el desenvolupament que han de seguir els diferents projectes.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per tant, entenc que no hi ha lloc per a l'esmena *in voce*. Només es pot fer l'esmena *in voce* si l'accepten tots els grups. Vostè es pot abstenir, però pot acceptar l'esmena *in voce*. Si el seu grup parlamentari no l'accepta, no podem acceptar l'esmena *in voce*. Guanyen un any, de tota manera, eh? Ho dic, perquè, a efectes pràctics, vostès guanyen un any...

Ramona Barrufet i Santacana

Sí, sí, acceptem l'esmena *in voce*. I una altra cosa, president... (*Veus de fons.*) Teníem una esmena presentada nosaltres i la retirem.

El president

És evident, eh? Moltes gràcies.

Per tant, sotmetríem la proposta de resolució amb l'esmena *in voce* incorporada...

(*Veus de fons.*)

«Esperarem que les obres acabin abans de finalitzar el curs 2012-2013.»

(*Pausa.*)

M. Dolors Montserrat i Culleré

President, vostè la llegirà, oi?

El president

La llegirà el secretari de la Mesa.

M. Dolors Montserrat i Culleré

El secretari. Estupend.

(*Remor de veus.*)

El president

Sí, sí, la pot llegir, secretari.

El secretari

Sí; gràcies, president. Diu així: «Instar el Departament d'Ensenyament que inclogui de forma immediata en la seva programació l'edifici del CEIP Els Pins, de Moja, a Olèrdola, perquè les obres puguin acabar-se durant el curs 2012-2013. Palau del Parlament, 14 de juliol de 2011.»

El president

Per tant, sotmetríem la proposta de resolució a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada amb 8 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

(*Aplaudiments en el sector del públic.*)

Si us plau, si us plau. Entenem la seva expressió de joia, però no és normal en aquestes comissions fer-la. Jo ho entenc. Aprofito per saludar-los un cop més i, atès que aquesta comissió té una connotació especial, dir-los dos coses. Normalment, a la vida, amb il·lusió, coratge i voluntat i perseverança s'aconsegueix tot, però... Ho dic pels veïns i veïnes d'Olèrdola. Sapigueu que, a més a més, aquí, teniu una cosa que els que fa temps que som diputats n'anomenem «el clan penedesenc», que bàsicament és el grup de diputats d'aquest territori que sempre estan d'acord, siguin de la formació que siguin, no? (*Rialles.*) Per tant, jo crec que us en podeu anar tranquils. I, atès que hi ha un volum considerable de visitants, interrompríem un minut la comissió perquè pugueu marxar i per acomiadar-vos. Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i es reprèn a les cinc i tres minuts.

El president

Senyores i senyors diputats, reprenem la comissió, tot i que, informalment, ja l'havíem reprès.

Proposta de resolució

sobre la supressió del criteri de tenir familiars exalumnes del centre per a resoldre situacions d'empat en el procés de matriculació per al curs 2011-2012 (tram. 250-00083/09) (retirada)

Els anuncio que s'ha retirat el punt de l'ordre del dia número 5.

I, a continuació, veuríem els punts 6 i 19, amb el benentès que els portaveus de les propostes de resolució presentades faran una defensa una mica més extensa en el temps d'aquesta primera proposta de resolució, ja que els set, vuit següents punts de l'ordre del dia fan referència a situacions similars i abreujaran una mica més.

Proposta de resolució

sobre l'execució de les obres de l'Escola Fluvià, de Barcelona (tram. 250-00194/09)

Per a la seva defensa, té... Punts números 6 i 19, presentats pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds i el Grup Parlamentari Socialista.

Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Efectivament, el nostre grup parlamentari ha presentat tot un seguit de propostes de resolució que responen a les necessitats educatives i de construcció d'equipaments educatius a la ciutat de Barcelona, i són les que anirem, doncs, debatent a continuació.

Dèiem que ens entretindríem una mica per explicar l'origen de per què aquests equipaments i no d'altres. Es tracta de tota una sèrie d'escoles i instituts, que alguns ja estan en funcionament de forma provisional en barracots, altres encara no és el cas, però que van ser, per dir-ho així..., formen part del paquet d'equipaments que, en el seu moment, tant l'Ajuntament de Barcelona com el Govern de la Generalitat van conveir, van signar, van acordar que calia anar construint a la ciutat de Barcelona. Part d'aquests equipaments s'han anat fent en els darrers anys; altres encara estan o estan pendents, i aquests són uns dels que queden, aquí, pendents.

El mes de febrer d'aquest any, al febrer de l'any 2011, alguns d'aquests equipaments que avui presentem van ser llistats en una proposició a la Comissió d'Educa-

ció i Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i van ser aprovats per la majoria, amb l'abstenció, en aquest cas, d'algun grup, però amb la pràctica unanimitat de tota la resta de grups municipals, per assenyalar que aquests, certament, eren els equipaments educatius que la ciutat necessitava de forma més urgent.

Val a dir que l'aprovació, en aquell moment, no va ser gratuïta. Tot just veníem d'un anunci del Govern de la Generalitat de..., començaven, per dir-ho així, els anuncis que les retallades afectarien també la construcció i els equipaments públics també a la ciutat de Barcelona. No només es van anunciar, sinó que es va materialitzar l'aturada d'obres d'algun d'aquests equipaments, en el cas, per exemple, de la primera de les escoles que veurem, l'Escola Fluvià, a Sant Martí, i que, per tant, tenien un impacte directe ja a les construccions que estaven previstes a la ciutat i que ja s'estaven en algun cas fent.

Per tant, en aquell moment l'Ajuntament de Barcelona va voler deixar clar que aquests eren equipaments necessaris, que són equipaments necessaris i que, en alguns casos, es tracta ja d'obres iniciades, com diem, o fins i tot obres que estan, doncs, previstes i, en alguns casos, previstes fins i tot pel Govern de la Generalitat.

En el cas, com dic, de l'Escola Fluvià, és de les escoles en què es van aturar les obres a principi d'any. Cert és que, després, es van reprendre i que ara hi ha, pel que sembla, una previsió de fi d'obres que podria ja anar avançant al curs vinent, però, en tot cas, cap al novembre d'aquest mateix any, per tant, amb el curs ja avançant, però, en tot cas, ja abans que acabi el curs vinent o abans que acabi aquest any. I, per tant, nosaltres entendríem, més enllà de l'aprovació, doncs, del que diu el text literal de la mateixa proposta de resolució, que diu: «Reiniciar les obres o garantir la continuïtat de l'execució», sabem que aquestes obres ja s'han reprès, però, en tot cas, de garantir que, com a mínim, el calendari que està previst i que s'ha comunicat o s'ha traslladat, en aquest cas, a l'ajuntament serà aquest.

Com que un dels elements que diu la nostra proposta de resolució i que és recurrent en totes les propostes de resolució que hem presentat és que cal tenir informada la comunitat educativa, sí que ens agradaria que, com a mínim, hi hagués una certa previsió, si pot ser, en aquest cas, pel grup que dona suport al Govern, una certa confirmació que el calendari que, en aquests moments, s'està treballant per part del centre, doncs, és aquest i que, per tant, abans que acabi l'any les obres estaran acabades.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'execució
planificada de l'Escola Fluvià,
de Barcelona (tram. 250-00295/09)

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per prendre posició sobre aquestes propostes de resolució relacionades amb les obres de l'Escola Fluvià, de Barcelona. El Grup Socialista ha preparat un conjunt de propostes de resolució, com també ha fet algun altre grup de la cambra, per aclarir la situació exacta dels equipaments escolars de la ciutat de Barcelona, alguns dels quals estan paralitzats, d'altres endarrerits, d'altres amb dates d'execució poc clares. La voluntat, per tant, d'aquest conjunt de propostes sobre l'Escola Fluvià i les que vénen a continuació té a veure amb l'interès que té el Grup Socialista per veure si, amb el debat a la comissió, es poden aclarir les dates o, com a mínim, la situació processal, diguem-ne, de l'execució i endegament de les corresponents obres.

L'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat varen aprovar un mapa d'ensenyaments obligatoris a la ciutat de Barcelona el 10 de maig del 2006, com tothom sap; es va fer el mapa de les necessitats que hi havia.

Ambdues institucions varen dissenyar, després, un pla d'equipaments educatius amb un període de voluntat de planificació, diguem-ne, que era dels anys 2008 al 2011; és a dir, l'últim any era aquest que estem ara, que, ara mateix, hauria de tenir la seva revisió en el pressupost del 2011, perquè hi ha uns endarreriments, no? Això es va signar el 24 de gener del 2008; és a dir, teníem mapa, tenim pla d'equipaments.

Aquest pla es comprometia a la construcció i a la rehabilitació o millora de dotze nous centres educatius, a més de molts altres objectius, però deia: «Construirem dotze centres educatius nous, a més de rehabilitacions i obres puntuals en altres equipaments.»

La inversió conjunta per a aquests objectius era de 411 milions d'euros, que és una quantitat realment important; 150 milions d'euros d'aquesta quantitat corresponien a l'Ajuntament de Barcelona, i 261 milions d'euros d'aquesta quantitat corresponien a la Generalitat.

La part corresponent a l'ajuntament està totalment esgotada, però la part corresponent a la Generalitat no està esgotada i amb un procés de despesa o d'execució d'aquesta despesa realment lent. I, per tant, en l'acord de finançament d'aquest pla, hi ha una manca important, que és, justament, la part de la Generalitat, que no acaba d'executar-se o d'aparèixer en els moments que ha d'aparèixer o en el moment que s'havia acordat que aparegués d'una manera efectiva.

Sent que, en aquest moment, la inversió de l'ajuntament, doncs, ja està realitzada i liquidada, tot i que el finançament d'equipaments escolars és una funció exclusiva de la Generalitat, però hi havia aquest acord

pel mig, és exigible i és exigible a la Generalitat el compliment de la seva part del compromís sobre una competència que és pròpia i exclusiva de la Generalitat de Catalunya. Proposem, per totes aquestes raons –hi ha un pla, hi ha un acord firmat entre l'ajuntament i la Generalitat, s'ha esgotat ja la quantitat corresponent a l'ajuntament– i la urgència dels equipaments, votar a favor de la proposta de resolució sobre la base del text d'Iniciativa, que és un text extremadament semblant al presentat pel Grup Socialista i que creiem que pot resumir perfectament la voluntat d'aclarir el futur de l'Escola Fluvià, de Barcelona.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. No hi han esmenes presentades. Per tal de posicionar-se el Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Ens congratulem que, després d'uns quants mesos, doncs, sense saber què faria el Govern respecte de tantes i tantes obres d'escoles en marxa, unes començades, unes altres en projecte, unes altres etcètera, a mig construir, doncs, es vagi aclarint el panorama. I veiem que l'Escola Fluvià la tenim inclosa en el grup de CEIP i escoles que, amb Convergència i Unió, hem quedat que es prioritzarien o que es tindrien en compte a l'hora de fer un mapa concret de les obres del proper curs.

Llavors, per part nostra, donaríem el nostre assentiment que això es tiri endavant.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Doncs, reiterar totes les argumentacions que s'han donat al voltant de la necessitat de continuar amb el termini previst de finalització de les obres de l'Escola Fluvià, de Sant Martí.

Dir que nosaltres, a més a més, també ho hem presentat com a esmenes a l'articulat als pressupostos, esmenes que, de moment, no han prosperat, però que mantenim vives per al Ple. I, en tot cas, anunciar, per tant, en conseqüència, també el vot favorable d'Esquerra Republicana a aquestes dues propostes de resolució.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Em permeto, abans del posicionament, fer una prèvia molt breu, perquè voldríem agrair públicament la disponibilitat i l'atenció dels diputats dels grups parlamentaris, tant dels diputats territorials i, en especial, dels portaveus de grup, en el diàleg, en les anàlisis i valoracions de les propostes. Després, ens posarem d'acord o no, però penso que és una manera de garantir una efectivitat i una actitud que porta a l'objectiu, que estic segura que compartim, que és el de millorar, arranjar i corregir les condicions de les infraestructures dels centres educatius. Per tant, reitero l'agraïment.

En la proposta s'insta el Govern de la Generalitat a garantir l'execució de les obres de l'Escola Fluvià i a informar la comunitat educativa del centre i l'ajuntament del nou termini previst de finalització de les obres.

Es tracta d'una escola de dues línies en substitució de l'actual escola del mateix nom, ubicada actualment en mòduls provisionals.

L'execució de les obres està garantida, i s'informarà del termini previst de finalització. Per tant, la nostra posició serà acceptar la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, sotmetríem a votació la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedarien aprovats, amb el benentès que és el text que aprovem de la proposta inicial del punt número 6, d'Iniciativa per Catalunya Verds, i quedaria retirat el redactat de l'altra proposta. Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre l'execució de les obres de l'Institut Pere IV, de Barcelona (tram. 250-00195/09)

El següent punt de l'ordre del dia són l'agrupació de dos propostes de resolució, la 7 i la 20, presentades pels mateixos grups. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. En aquest cas, es tracta del mateix paquet d'equipaments que ja hem dit. En aquest cas, és l'Institut Pere IV, de Barcelona. El professorat d'aquest institut ja està treballant a dins del centre per començar amb normalitat el curs 2011-2012 –així ens consta. I, en tot cas, el mateix que hem reiterat abans: l'aprovació de la proposta de resolució,

si vingués acompanyada de la confirmació de la data de finalització de les obres, o ni que fos provisionalment, ajudaria molt a donar credibilitat. I, per tant, entendríem que, quan nosaltres demanem, doncs, que hi hagi la informació a la comunitat educativa i a l'ajuntament, si pogués ser per part del grup que dona suport al Govern, aniria molt bé.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de l'execució planificada de l'Institut Pere IV, de Barcelona (tram. 250-00296/09)

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per defensar les propostes de resolució sobre execució de les obres de l'Institut Pere IV, de Barcelona, per les mateixes raons que hem explicat al punt anterior, que forma part dels equipaments de la ciutat de Barcelona relacionats amb el Pla d'equipaments. Hi ha un mapa, hi ha un pla, hi ha un acord Generalitat-ajuntament, hi ha un compromís de la Generalitat. I, per tant, ens sembla que seria bo votar favorable a aquesta resolució, en la mesura que permet urgir l'execució d'unes obres d'una escola que és absolutament necessària.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Sí. Gràcies, senyor president. Igual que en el punt anterior, també aquest institut forma part de l'acord a què hem arribat amb Convergència i Unió, i, per tant, hi votarem favorablement.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Tot i que la partida de construcció d'aquest institut, una construcció programada per a aquest any, doncs, no ha estat aprovada en els pressupostos de la Generalitat, malgrat una esmena d'Esquerra Republicana, nosaltres pensem que és bo que pugui haver-hi, al-

menys, l'esperança que això tiri endavant d'una manera o d'una altra i en un termini raonable de temps. I, per tant, hi donarem suport.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. La proposta insta el Govern a garantir l'execució de les obres de l'Institut Pere IV, de Barcelona, i a informar la comunitat educativa del centre i l'ajuntament del nou termini previst de finalització de les obres.

En tant que el centre ha sortit a l'oferta d'escolarització el curs 2011-2012 amb dues línies de primer d'ESO, l'execució de l'obra està garantida i s'informarà d'aquest termini, però, ho repeteixo, és una obra nova, situada al carrer Camí Antic de València, actualment està en obres i ha sortit a l'oferta d'escolarització del curs 2011-2012.

El nostre posicionament és a favor de la proposta.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre l'execució de les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona (tram. 250-00196/09)

Els dos següents punts de l'ordre del dia són els punts 8 i 21. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. En aquest cas, es tracta també d'un nou equipament en el mateix paquet, que és el de l'Escola Mediterrània de Barcelona. Faig notar, per això, als grups parlamentaris que, el 9 de juny, aquesta mateixa comissió ja va aprovar una proposta de resolució, en aquell cas, presentada pel Grup Popular de Catalunya, que demanava també que iniciessin no només les obres, sinó que, en concret i amb molt més detall, la proposta que aquesta comissió va aprovar demanava que, sense demora, els tràmits necessaris per a la licitació del projecte de construcció del nou edifici d'aquesta escola fossin efectius abans d'acabar el curs escolar 2010-2011. El curs escolar ja

ha acabat i, per tant, el que volem..., i que, per tant, demanava que les obres comencessin durant el 2011.

La nostra proposta de resolució el que no vol ser és anar endarrere del que ja es va aprovar en aquesta comissió el 9 de juny, ni molt menys, sinó que el que pretén és garantir que es va endavant i que, per tant, malgrat que no hi hagi hagut aquest efectiu inici del projecte de construcció abans d'acabar el curs, com a mínim sigui abans que acabi..., durant el 2011, i, per tant, doncs, acabar de reblar el clau sobre el que vam aprovar el mes de juny.

Per tant, en aquest sentit, no entendríem o no acceptaríem l'esmena que se'ns ha presentat. De totes maneres, creiem que hi ha intenció de retirar-la, perquè entendríem que l'esmena el que significa és anar endarrere, perquè va endarrere del que ja va aprovar la comissió. I l'aprovació de la nostra proposta el que vindria a reforçar és que cal accelerar l'acompliment de la resolució ja aprovada, perquè, de moment, no hi ha hagut moviment en el que es va aprovar el mes de juny.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona (tram. 250-00297/09)

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per defensar aquestes propostes de resolució sobre l'execució de les obres de l'Escola Mediterrània de Barcelona, per les mateixes raons que en les propostes anteriors, que fan referència al Pla d'equipaments de Barcelona i al seu estat d'execució. El Grup Socialista proposa una votació favorable a l'execució de les obres de l'Escola Mediterrània en els termes que consten en la proposta.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Hi han dues esmenes, tant al punt 8 com al 21. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Sí, efectivament, retirem les esmenes, tant a la proposta 196 com 297, ja que estaven presentades abans que hi haguessin tots els acords de l'Escola Mediterrània de la comissió.

El president

Gràcies. Amb el benentès que votàriem el punt 8, el text, la part propositiva del punt 8, i retirarien les esmenes, eh?

Vots a favor? (*Veus de fons.*)

Ai, perdó –perdó. (*Veus de fons.*) Perdoni –perdoni. L'afany de voler anar ràpid... Queda encara el torn de posicionaments i, a més a més... Jo, el que sí que li agrairia, senyora Barrufet, si no li sap greu, ho dic de cara a l'economia de tot el procés, si es posicionés davant del que farà amb les esmenes, si les retira o no o...

Ramona Barrufet i Santacana

Sí, sí...

El president

Ja que els grups...

Ramona Barrufet i Santacana

...retirem les esmenes...

El president

Les retirem?

Ramona Barrufet i Santacana

Sí, les retirem.

El president

D'acord, d'acord. Molt bé.

Perdonin, eh? Per a la defensa del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Doncs, tenim aquesta vella coneguda de l'Escola Mediterrània, i em sap greu no haver pogut fer o no haver-nos pogut posicionar o haver considerat que no ens havíem de posicionar a favor de tantes obres com ens fan falta i que, avui, sembla que estem aprovant, però, finalment, s'ha aclarit el panorama i ara és quan ens sembla que toca fer-ho. Per això, ens ha agradat molt tenir, ara, aquesta nova proposta, de la qual votarem, lògicament, a favor.

Gràcies.

El president

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Doncs, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana es posiciona a favor de poder substituir ja els prefabricats i que pugui haver-hi una escola com Déu mana,

encara que s'hagi desestimat l'esmena que hem entrat a l'articulat dels pressupostos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per tant, sotmetríem la proposta de resolució a votació.

Vots favorables?

Ramona Barrufet i Santacana

President, el posicionament, el faig en un moment, que no l'he fet anteriorment. He parlat de la retirada de l'esmena.

El president

Ah, no, però sí que... Faci'l, faci'l, senyora Barrufet, però sí que li demanaria, ja que estem tots, allò, comprimts, si ho pot fer en un cop, li ho agrairém.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Però frenem una mica, perquè prendrem mal, perquè portem un ritme molt accelerat, penso, ara, eh?

És molt curt el posicionament, però no l'he fet. Només dir que l'Escola Mediterrània està prioritzada pel departament, i té previst un acord de govern.

Ens posicionarem a favor de la proposta.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona (tram. 250-00197/09)

Els dos següents punts de l'ordre del dia són el 9 i el 22. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Ràpidament, per defensar l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona. En aquest cas, es tracta d'un institut que tenia el finançament aprovat per part del Govern, però que les obres encara no han estat iniciades ni hi ha calendari previst. I, per tant, l'aprovació de la nostra proposta de resolució el que vindria és a garantir que

aquestes obres començaran. I ens agradaria, a més a més, també conèixer si hi ha un calendari aproximat de quan es podran dur a terme.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona (tram. 250-00291/09)

Per a la defensa d'una de les propostes de resolució, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Es tracta de garantir l'inici de les obres de l'Institut Fabra i Coats, de Barcelona, en la mesura que és un equipament, com els que hem comentat abans, del Pla d'equipaments de Barcelona i del mapa signat i dels acords signats entre ajuntament i Generalitat. Proponem una votació favorable a la proposta de resolució.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Sí. Només per dir que ens hi posicionarem favorablement. Entenem que ja s'han donat les condicions suficients perquè es tiri endavant aquest projecte.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Posicionament favorable per a la dotació i l'inici de les obres d'aquest institut de Sant Andreu, malgrat que l'esmena a l'articulat que vam presentar no fos votada favorablement.

El president

Gràcies, senyora Simó. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Atès que el finançament i l'inici de les obres estan garantits, ens posicionem a favor de

la proposta de resolució de l'Institut Fabra i Coats, al barri de Sant Andreu, de Barcelona.

Gràcies, president.

El president

La proposta de resolució, amb el benentès que és el text de la primera d'elles, a votació.

Vots favorables?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona (tram. 250-00198/09)

El següent punt de l'ordre del dia és l'agrupació de dues propostes de resolució, la 10 i la 23. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Es tracta d'un nou equipament, en aquest cas és l'Institut Viladomat, de Barcelona. En aquest cas, no està prevista ni la redacció del projecte executiu, tampoc hi ha el finançament previst per part de l'institut, malgrat ser un dels equipaments necessaris a la ciutat i formar part d'aquest pla o d'aquest paquet d'equipaments que el mateix ajuntament a la seva comissió va aprovar i va defensar i va sol·licitar. Per tant, demanariem l'aprovació de la proposta de resolució per garantir que hi hagi el finançament adequat i l'inici de les obres.

El president

Moltes gràcies.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona (tram. 250-00299/09)

Té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per recolzar la proposta de resolució que ha presentat Iniciativa i també el Grup Socialista, relacionada amb les obres de l'Institut Viladomat, de Barcelona, en la mesura que forma part també del Pla d'equipaments que estem tractant i defensant, en el sentit que s'executin les obres corresponents a cada una d'aquestes escoles i institucions educatives. Demanem el vot favorable a la proposta.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Doncs, atès que també aquest institut forma part del compromís a què hem arribat amb Convergència i Unió que es tiraria endavant, doncs, donarem suport a aquesta proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

També el Grup d'Esquerra donarem suport a aquesta proposta, per les mateixes raons adduïdes anteriorment.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Les obres de l'Institut Viladomat estan prioritzades en la programació del Departament d'Ensenyament. Es tracta d'una obra nova. L'ajuntament ha cedit el solar i, atenent aquesta priorització, el nostre posicionament serà a favor de la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Atès que tots els grups han expressat la seva posició favorable a aquesta proposta de resolució, els proposo que ho fem per assentiment. D'acord? (*Pausa.*) Doncs, quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona (tram. 250-000199/09)

Els següents punts de l'ordre del dia, l'11 i el 24. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Es tracta també d'un nou equipament, en aquest cas, a l'Eixample, l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona. Demanem la votació favorable a una proposta de resolució que garantiria l'inici de les obres d'aquest equipament. Unes obres

que ja estaven aprovades pel Govern de la Generalitat i que, a més a més, ja estaven adjudicades i que, per tant, ja haurien d'haver començat i que haurien de garantir que, al més aviat possible, l'escola pogués començar en el nou centre i, per tant, tenir les condicions adequades.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona (tram. 250-00298/09)

Té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per les mateixes raons que els equipaments anteriors, hem presentat una proposta de resolució que coincideix amb la d'Iniciativa també sobre el mateix tema, en el sentit que s'asseguri l'inici de les obres de l'Institut Angeleta Ferrer, de Barcelona. Com saben, està a prop de la plaça Monumental i en una zona que està necessitada d'aquests equipaments. Consegüentment, demanem el vot favorable per a aquesta proposta.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Hi han esmenes presentades. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. Retiraríem també les esmenes, atès que van ser presentades en un moment en què encara no s'havien fet les prioritacions.

Posicionament?

El president

Si vol posicionar-se...

Ramona Barrufet i Santacana

Es tracta d'una construcció prioritzada, com he dit, pel Departament d'Ensenyament; per tant, hi votarem a favor. Però si... Permeti'm fer una reflexió, perquè, en l'exposició de motius de les propostes presentades, es fa referència a les retallades. La situació actual obliga a prendre un seguit de decisions gens agradables, ni volgudes ni desitjades, sinó imposades per la situació actual, que no estic valorant en aquest moment.

Heus aquí la voluntat del Govern, en aquest cas, del Departament d'Ensenyament, establint unes priorit-

zacions, que és el que estem veient avui amb aquestes propostes de resolució, per tal d'intentar respectar pactes, convenis i acords que s'havien contret amb la finalitat d'anar millorant, en la mesura de les possibilitats, situacions de precarietat i de necessitats en les infraestructures escolars, sense prometre i comprometre el que, en aquests moments, no és possible. Tant de bo la situació no obligués a prioritzar i es poguessin dur a terme les actuacions que tots considerem importants i necessàries en les infraestructures escolars, que és el que ens ocupa.

Votarem a favor de la proposta de resolució.

El president

Gràcies. Per al torn de posicionament del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Tant de bo, com deia la diputada Barrufet, no fos necessari prioritzar les obres, sobretot, en equipaments destinats a ensenyament, però, com que ha de ser així i aquest forma un dels que hem demanat que es prioritzi, votarem a favor de la proposta.

Gràcies.

El president

Gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

El Grup Parlamentari d'Esquerra hi votarem favorablement, com en la resta d'equipaments educatius que s'han d'impulsar del paquet que estableix aquesta inversió de més de 400 milions d'euros.

Gràcies.

El president

Gràcies. Si els sembla, ho podríem fer per assentiment, atès que tots vostès han expressat el seu vot favorable. *(Pausa.)* Per tant, quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola dels Encants, de Barcelona (tram. 250-00200/09)

Els següents punts de l'ordre del dia són el 12 i el 25. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. En aquest cas, estem defensant la necessària construcció d'un nou equipament,

que nosaltres proposem que sigui l'Institut Escola dels Encants, a Barcelona. Cert que, en aquest cas, estem parlant d'un equipament nou, d'un equipament que és possible que tots el..., és a dir, que tots els tràmits i tots els marges..., no estiguin esgotats tots els tràmits per tal que puguem parlar de la imminent construcció o decisió del Govern de poder aprovar el centre, perquè, certament, la cessió del solar s'ha fet molt imminentment. I, per tant, és evident que és de més recent aprovació o determinació la necessitat que implica el centre, però l'aprovació de la proposta de resolució també seria l'acompliment, per dir-ho així, que hi ha voluntat de complir amb el projecte de la construcció d'un institut escola, que és part de la reivindicació de la comunitat escolar, no només de fer una escola, sinó que aquesta ja sigui també un institut escola en els Encants.

Gràcies.

El president

Gràcies.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola dels Encants, de Barcelona (tram. 250-00292/09)

Té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Igual que en els altres equipaments, estem a favor de la construcció d'un institut escola als Encants, de Barcelona, que, d'altra banda, també és un equipament, igual que tots els altres, inclòs en el pla de Barcelona i en el mapa de Barcelona i en els acords ajuntament-Generalitat. Consegüentment, demanem el vot favorable.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. I, com que, efectivament, s'ha de prioritzar, nosaltres hem considerat que aquest no era un equipament a prioritzar o que n'hi havia uns altres, millor dit, que s'haurien de prioritzar per davant, atès el cost i la situació que comporta un institut escola.

Llavors, per això, en aquest cas, ens posicionarem en contra de la proposta.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana donarà suport a aquesta proposta de resolució, a més a més, en el model d'institut escola, que és tal com l'hem consignat també en les esmenes a l'articulat dels pressupostos per al 2011 i que no han estat acceptades.

El president

Moltes gràcies, senyora Simó. Per posicionar-se el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. L'escola, que no l'institut Escola dels Encants, tot i que està a dins del paquet que estem parlant d'aquests acords entre la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, no té el finançament garantit.

El planejament urbanístic va ser aprovat definitivament, i, al juny d'aquest any 2011, es va entrar a inscripció de registre. La cessió del solar al departament està prevista per al setembre-octubre del 2011. Està, per tant, pendent d'acord de govern. Com ja he dit, el finançament no està garantit, així com tampoc està garantit l'inici de les obres de l'Escola dels Encants.

La proposta de resolució insta el Govern a garantir el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Escola dels Encants; per tant, entenem que s'insta a la transformació de l'Escola dels Encants en institut escola. Tornarem a argumentar que els instituts escola, d'acord amb el que estableix la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, són centres que, entre d'altres ensenyaments de règim general, imparteixen educació primària i educació secundària, com tots sabem. Però, mentre no es desplegui el decret de règim jurídic dels centres educatius, no tenen definida la seva personalitat jurídica. En la mateixa línia, no està regulat l'aspecte patrimonial ni està resolt quina administració i en quines condicions s'ha de fer càrrec de les despeses de funcionament i manteniment del centre. Actualment, com sabem, en el cas de les escoles, aquestes despeses les assumeixen les entitats municipals i, en el cas dels instituts, les assumeix la Generalitat de Catalunya.

D'altra banda, el nou equip del Departament d'Ensenyament considera bàsic analitzar el model d'institut escola i el seu impacte en el sistema educatiu, tant a nivell pedagògic, com social i econòmic, ja que aquesta tipologia de centre haurà de conviure amb escoles, on només s'impartirà infantil i primària, o amb instituts de secundària, que podran o no impartir batxillerats i/o cicles formatius.

Tenint en compte aquestes premisses, es considera que, malgrat els inconvenients que pugui generar la consideració de la proposta de programació dels instituts escola, ja comunicada verbalment i, en alguns casos, difosa a la comunitat educativa i als sectors implicats, és més prudent desplegar prèviament el model d'institut escola, tant pel que fa a la seva personalitat

jurídica com patrimonial, a banda de la seva organització.

En aquest cas, el nostre posicionament és de no-acceptació de la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies.

Per tant, sotmetriem la proposta a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quedaria rebutjada amb 6 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona (tram. 250-00201/09)

Els següents punts de l'ordre del dia són el 13 i 26. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats. Els reitero que, cada cop que sotmetem a votació una de les dues agrupacions de propostes de resolució, sempre acabem acceptant el text de la proposta de resolució que té el número d'ordre del dia més baix, que, en aquest cas, és la d'Iniciativa per Catalunya. Té la paraula, senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president, pels seus aclariments. En aquest cas és per defensar la proposta de resolució següent, que demana la construcció d'un institut a Barcelona, l'Institut Vallcarca, per tal que aculli l'actual CES, la secció que ja funciona d'educació secundària Bosch i Gimpera, per tant, per donar viabilitat i sortida, perquè aculli l'equip docent i l'equip d'alumnes que ja estan treballant com a CES i que ja existeixen com a tal.

En aquests moments, el finançament no està aprovat. Caldria, per tant, revisar el projecte executiu i, per tant, que hi hagués garantia que aquest finançament tirarà endavant i que, per tant, l'institut, per tal de donar sortida, hi insisteixo, al centre, que ja funciona, doncs, pogués executar-se.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Proposta de resolució

sobre el finançament i l'inici de les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona (tram. 250-00300/09)

Té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Sobre les obres de l'Institut Vallcarca, de Barcelona, en la mesura que també forma part dels plans d'equipaments comentats abans i dels compromisos signats entre l'ajuntament i la Generalitat, proposem la votació favorable.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Sí. Pel que s'acaba de dir, aquí, els dos portaveus anteriors, doncs, nosaltres també ens posicionarem a favor d'aquest projecte.

El president

Gràcies, diputat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Com amb la resta de construccions d'aquest pla que s'ha esmentat, també hi donarem tot el suport.

Gràcies.

El president

Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. En base a l'argumentació que ja s'ha comentat dels acords presos entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, pel que fa al Pla d'equipaments educatius de construcció, rehabilitació i millora de centres educatius públics de Barcelona, les obres de l'Institut Vallcarca estan prioritzades pel Departament d'Ensenyament.

Per tant, votarem a favor de la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Reia, però, en tot cas, li feia un comentari a la senyora Anna Simó, que no ens havia aclarit si hi havia esmena al pressupost.

Atès que tots han expressat el seu vot favorable, si els sembla, votarem per assentiment. *(Pausa.)* Per tant, quedaria aprovada la proposta de resolució per assentiment.

Proposta de resolució

sobre el projecte de construcció de l'Escola Univers, al barri de Gràcia de Barcelona (tram. 250-00202/09)

Els següents punts de l'ordre del dia serien l'agrupació de les propostes de resolució números 14 i 27. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. En aquest cas, com a gràcia d'adopció, defenso la construcció de l'Escola Univers, del barri de Gràcia de Barcelona, que en aquests moments està en la plaça del Poble Romani en mòduls prefabricats, a l'espera que el nou equipament en el carrer Bailèn, de Barcelona..., i, per tant, que sigui l'equipament, l'escola definitiva.

El projecte executiu d'aquesta escola ja està signat des del mes de febrer. A més a més, l'empresa adjudicatària ja està escollida, és la mateixa empresa municipal de Barcelona, perquè també hi han d'anar altres serveis municipals, en el mateix centre, però el finançament no està garantit. I, amb aquesta proposta de resolució, el que voldríem és garantir que aquest finançament hi serà i que l'escola, que ara no pot posar gaires barracots més, perquè a la plaça ja no hi caben, doncs, podrà tenir les obres acabades, perquè els alumnes es puguin traslladar al centre definitiu.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Univers, de Barcelona (tram. 250-00289/09)

Té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Com a gràcia autèntica, de naixement, no d'adopció (*rialles*), em plau defensar les obres de l'Escola Univers, que estan ubicades al barri de Gràcia, que, com tota la resta d'equipaments que hem comentat, forma part dels mateixos compromisos. Conseqüentment, demanem la votació favorable.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Moltes gràcies, senyor president. Doncs, pel mateix motiu que la resta de propostes, que és un dels equipaments que hem demanat a Convergència i Unió que

prioritzin i ens interessa que es tirin endavant, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Senyor diputat. Té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Hi donarem el nostre vot favorable, com en la resta d'equipaments d'aquest pla, als quals també hem presentat esmena als pressupostos.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. La proposta de resolució insta el Govern a respectar els convenis signats amb l'Ajuntament de Barcelona per a l'elaboració del projecte executiu de l'Escola Univers, del barri de Gràcia, així com el conveni de finançament per a la construcció del centre i informar la comunitat educativa i l'ajuntament del calendari previst de funcionament del nou centre.

Les obres de l'Escola Univers estan prioritzades pel Departament d'Ensenyament. L'Ajuntament de Barcelona i el departament van signar un conveni el 17 de desembre de 2010 per a la redacció del projecte executiu per a les obres d'aquesta nova construcció de l'Escola Univers de dues línies a la ciutat de Barcelona.

D'acord amb l'establert en aquest conveni, l'ajuntament és l'administració encarregada de licitar el concurs per a l'adjudicació de la redacció d'aquest projecte, i, com ha dit la senyora Camats, està adjudicada a l'empresa BIMSA i inclourà, a més de l'escola, una escola bressol i un aparcament.

Votarem a favor de la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Si els sembla, ho faríem per assentiment, ja que tots han expressat el seu vot favorable. *(Pausa.)* Per tant, quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre el projecte de construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona (tram. 250-00203/09)

Els següents punts de l'ordre del dia són el 15 i 28. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. En aquest cas, es tracta de l'Escola Can Fabra, de Barcelona. Es tracta d'una situació molt similar al que acabem de defensar en el cas de l'Escola Univers, amb un conveni signat per fer el projecte executiu, amb aquest projecte adjudicat també a l'empresa municipal de Barcelona, a l'empresa BIMSA, i, per tant, pendents també que el finançament sigui aprovat per tal que l'inici de les obres es pugui començar.

El president

Gràcies, diputada.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona (tram. 250-00290/09)

Té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per donar suport a la idea, al projecte de construcció de l'Escola Can Fabra, de Barcelona, que considerem també necessària en el marc del Pla d'equipaments de la ciutat. I, per tant, demanem el vot favorable.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Doncs, aquestes propostes de resolució, tant la d'Esquerra Unida com la... Tant la d'Iniciativa Verds com la del Partit Socialista... Perdó, és la primera vegada que ho dic i m'ha sortit malament. Doncs, fan referència a un equipament que nosaltres hem demanat que prioritzi Convergència i Unió, i ens agrada veure-ho aquí. Per tant, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Chumillas. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Hi donarem el nostre vot favorable.

El president

Gràcies. Té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. El conveni entre l'Ajuntament de Barcelona i el departament per a la redacció del projecte executiu de Can Fabra, del barri de Sant Andreu, està signat. El farà l'ajuntament a través de BIMSA, i el projecte executiu inclourà, a més de l'escola, una escola bressol i un aparcament.

Les obres de Can Fabra estan prioritzades. Per tant, la nostra proposta serà a favor de la proposta de resolució.

El president

Gràcies, senyora diputada. Si els sembla, ho faríem per assentiment. *(Pausa.)* Per tant, quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre el projecte de construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona (tram. 250-00204/09)

Els següents punts de l'ordre del dia són el 16 i el 29. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. Finalment, per defensar la proposta de resolució per tal que les obres de l'Escola Sant Martí, en aquest cas, comencin. Es tracta també d'un equipament necessari, d'un equipament convingut, d'un equipament també que està amb el projecte executiu elaborat i amb l'obra adjudicada i, per tant, pendent que hi hagi el finançament perquè les obres puguin començar. I creiem que l'aprovació de la proposta de resolució garantiria que aquest finançament arribés al més ràpidament possible.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona (tram. 250-00288/09)

Ara té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president. Per recolzar la proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Sant Martí, de Barcelona, que, com totes les altres, forma part del Pla d'equipaments.

Ens sembla de gran utilitat el procés seguit a la comissió, pel fet que, autènticament, estem aclarint el procés que seguirà cada una d'aquestes construccions, de comú acord amb els altres grups de la cambra. Suposa això la voluntat dels grups que estem a l'oposició,

però també el compromís del grup que està al Govern. Consegüentment, l'objectiu de presentar tot aquest conjunt de propostes té aquest sentit, que és el d'aclarir el procés a seguir en cada una d'aquestes escoles.

Consegüentment, també en aquest cas, l'Escola Sant Martí, de Barcelona..., per a aquesta escola, demanem el vot favorable.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Deia que també aquestes propostes de resolució d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa com del Partit Socialista de Catalunya fan referència a un equipament que nosaltres hem contemplat com a prioritari. I, per tant, doncs, donarem suport a ambdues.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Hi donarem també el nostre vot favorable.

El president

Gràcies. Té la paraula la senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. L'Escola Sant Martí és una obra nova, signat el conveni de projecte i de l'obra entre l'ajuntament i el departament; el projecte executiu està finalitzant, però està pendent de licitació. Hi ha conveni de finançament per a la construcció. Actualment, aquesta escola està ubicada en mòduls provisionals.

El finançament i l'inici de les obres està garantit. Per tant, acceptem la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Per tant, si ho troben oportú, ho faríem per assentiment. *(Pausa.)* Quedaria aprovada per la unanimitat dels presents.

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres de l'Escola Agnès, a Sitges (Garraf) (tram. 250-00208/09)

Els següents dos punts de l'ordre del dia, presentats, en aquest cas, pel Grup Parlamentari Socialista i pel

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa té la paraula el senyor Daniel Font. El punt número 17.

Daniel Font i Cardona

Intervindrà el senyor Roberto Labandera.

El president

D'acord. Té la paraula el senyor Roberto Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Autèntica velocitat, la d'aquesta comissió. Encara pensava que trigariem una mica més. Bé, l'Escola Agnès, de Sitges, és una escola adjudicada, és un projecte que el Govern anterior de la Generalitat i l'Ajuntament de Sitges van acordar impulsar ja des de l'any 2011, però, doncs, que, per raons inexplicables o de forma no justificada, el Govern actual ha suspès la seva execució.

El dia 28 de febrer, i coneixedor el Govern municipal de Sitges d'aquesta situació, va manifestar-se de forma plenària i va demanar el compliment del pacte, de l'acord i l'execució d'aquesta obra.

I és per això que la proposta de resolució, molt clarament, diu: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar d'immediat les obres de l'Escola Agnès, de Sitges, a fi que el nou edifici pugui entrar en funcionament el curs lectiu 2012-2013.» Espero el suport de la comissió a aquesta iniciativa.

El president

Gràcies, senyor Labandera. Ara... Anem així de ràpids perquè portem, gairebé, dotze hores prèvies de comissió, i ja ho entenc. Normalment, no és així.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola Agnès, de Sitges (Garraf) (tram. 250-00302/09)

Per a la defensa de la proposta de resolució, presentada amb el número 30, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, senyor president. Com ja s'ha exposat, l'Escola Agnès, de Sitges, ja tenia adjudicada la construcció d'una nova escola, perquè està en mòduls prefabricats des de fa cinc cursos al costat d'una altra escola, de l'Escola Maria Ossó. Va haver-hi diversos endarreriments, a l'hora d'executar la planificació del nou centre, aquest ha estat el darrer. I, per això, presentem aquesta iniciativa, atès, com deïem, que ja va ser adjudicada la construcció el passat mes d'octubre a una UTE, integrada per IMASA, Ingeniería y Proyectos, SA, i Construcciones Copro, perquè es fes de manera industrialitzada.

Hem arribat a una proposta o, en tot cas, hem plantejat una proposta de transacció, que, en tot cas, també s'ha posat a disposició de l'altre grup parlamentari, del PSC, que ha presentat l'altra proposta. I, en tot cas, ja serà des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió que puguin explicitar quin és el contingut d'aquesta transacció a la qual hem arribat.

Moltes gràcies.

El president

D'acord. Entenem que és un nou text a partir de les dos propostes de resolució, que, en tot cas, abans que es posicionin els grups, si volen donar lectura... (*Pausa.*) Ho faran vostès. Molt bé. No hi han esmenes presentades, no?, en tot cas? (*Pausa.*) Per a la seva defensa... No hi han esmenes? (*Veus de «No.»*) Per al torn de posicionament, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Sí. Doncs, nosaltres ens posicionariem també a favor, com en els altres equipaments.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. En principi, estem d'acord amb les propostes de resolució presentades. Sí que ens agradaria conèixer la proposta, perquè sí que hi ha un decalatge important; uns demanen que estigui prevista a l'inici de curs següent i l'altre, a l'altre curs; i, per tant, doncs, aclarir, finalment, el calendari, però donant suport a la iniciativa.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. La proposta de resolució que se'n havia presentat marcava un termini del curs 2011-2012, entenent, doncs, que s'havia presentat en un moment en què, potser, encara era possible. Per tant, en la transacció que hem realitzat tant amb el Grup d'Esquerra Republicana com amb el Partit Socialista de Catalunya, la proposta de resolució queda dient: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar d'immediat la construcció de la nova Escola Agnès, de Sitges, per tal que estigui en funcionament el curs 2013-2014.»

El president

Si els sembla, ho faríem per assentiment, i quedaria aprovada la proposta de resolució amb aquest text transaccionat, eh? (*Veus de fons.*)

Perdonin, estem parlant amb la Mesa i amb el lletrat. Sí, atès que no hi han esmenes presentades a les propostes de resolució, se li ha de donar un tractament d'esmena *in voce*, si tots vostès ho accepten. En cap cas, una transacció, eh? D'acord? (*Pausa.*) Llavors, ho signen tots els grups.

Proposta de resolució

sobre diverses actuacions en centres educatius públics de Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00214/09)

El darrer punt de l'ordre del dia, el número 18, una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Socialista. I, per a la seva defensa, té la paraula el senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyor president; per defensar la Proposta de resolució sobre diverses actuacions en diferents centres educatius públics de la ciutat de Gavà. A finals de gener, l'Ajuntament de Gavà va rebre, informalment, per part de l'organització dels Serveis Territorials del Departament d'Ensenyament, la notícia que el proper curs 2011-2012 no s'obriria la matrícula al grup de P3 de l'Escola Joan Salamero, de Gavà, i que hi havia la intenció de tancar el centre a partir del curs 2012-2013.

La preocupació i efectiva implicació de l'Ajuntament de Gavà per aquest tema es va concretar en aquell moment en una carta que l'alcalde va adreçar tant a la consellera d'Ensenyament com al director dels Serveis Territorials d'Educació del Baix Llobregat, que havia fet aquesta comunicació, en què se'ls transmetia el total desacord amb la mesura anunciada, tant pel fons com per la forma, no?

Paral·lelament, Gavà, com tothom sap, compta en la seva oferta d'educació secundària obligatòria amb l'Institut Bruguers. L'Institut Bruguers va ser inaugurat a l'octubre de 1968, és a dir, fa molts i molts anys. L'edifici ha anat patint ampliacions a causa d'anar-se adaptant a les diferents necessitats derivades de l'aplicació de les noves lleis i de les mesures administratives successives.

Actualment, l'Institut Bruguers és un dels dos instituts públics de la ciutat; per tant, el 50 per cent de les famílies que opten per l'escola pública confien l'educació dels seus fills i filles als professionals d'aquest centre, l'Institut Bruguers.

Les administracions han de vetllar, en general, per la viabilitat dels serveis públics. I, en aquest sentit, es posa de manifest que l'actual Institut Bruguers necessita tirar endavant, tal com estava previst, el pla de reforma total del centre.

Per tot això, la construcció del nou Institut Bruguers, projecte redactat, pressupostat i presentat a l'ajuntament, és una prioritat del centre docent i del municipi, no? És una prioritat local indestruïble, en aquests moments.

L'alcalde de Gavà i el conseller d'Educació van signar, amb data 27 d'octubre de 2010, el protocol de col·laboració entre el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà per a la coresponsabilització en el període 2010-2014, en què es preveia que ambdues administracions col·laboressin en una mateixa direcció, en aquest sentit.

Un dels punts que tracta aquest protocol, el punt 1.1.7 de l'annex, diu textualment que: «El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà valoraran la necessitat de transformar l'Escola Gavà Mar com a tercer tema, en relació amb els equipaments de Gavà, en un institut escola i realitzaran els tràmits oportuns per poder donar-hi resposta.» Per tant, hi ha tres qüestions relacionades amb l'institut de Gavà, que apunten a la següent proposta de resolució relacionada, com dic, amb els equipaments educatius de la ciutat de Gavà.

Primer, no tancar l'Escola Joan Salamero i mantenir-la oberta més enllà del curs 2012-2013.

Segon, executar la reforma integral a l'Institut Bruguers, d'acord amb el projecte presentat, i iniciar aquesta reforma no més enllà d'aquest curs escolar, tot garantint la seguretat de l'alumnat i la qualitat dels ensenyaments que allí es desenvolupen.

Tres, fer efectiu el punt 1.1.7 de l'annex 1 del protocol de col·laboració entre el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà, per a la coresponsabilització en el període 2010-2014 en tot allò que es refereix a la transformació de l'Escola Gavà Mar en institut escola.

Aquesta proposta de resolució, que fa referència a tres realitats educatives diferents a la ciutat de Gavà, és la que proposem aprovar positivament.

Hi ha una proposta d'esmena *in voce* que, si els grups de la cambra de la comissió accepten que es presenti, presentaríem de manera conjunta entre el Grup de Convergència i Unió i el Grup Parlamentari Socialista, relacionada amb el punt 3. L'esmena *in voce* modificaria el punt 3 de la proposta de resolució inicial, dient el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a fer efectiu el punt 1.1.7 de l'annex 1 del protocol de col·laboració entre el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà, per a la coresponsabilitat en tot allò que es refereix a la transformació de l'Escola Gavà Mar en institut escola.»

Dit això, si els grups hi donen assentiment, acceptaríem aquesta esmena *in voce* i, per tant, la proposta de resolució quedaria modificada amb aquesta esmena incorporada; si els grups no acceptessin la incorporació de l'esmena *in voce*, votaríem la proposta de resolució tal qual.

El president

Entenem que els punts 1 i 2 queden igual i l'esmena *in voce* s'incorpora al punt 3.

Daniel Font i Cardona

Sí, exacte; exactament, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Sí. Només per dir que, atès que l'Institut Bruguers i el CEIP Joan Salamero estan dintre del pla que contemplem, no hi ha cap problema.

Respecte del tercer punt, que fa referència a un institut escola, tampoc serem més papistes que el papa i, si Convergència ja ha fet una transacció i li sembla bé i té diners, doncs, també hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Chumillas. Té la paraula la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Sí. La senyora Camats ja ha tornat. (*Rialles.*) El nostre grup parlamentari dona suport a la proposta de resolució tal qual està presentada, perquè coneixem les necessitats locals de Gavà; així ens ho fa arribar també la gent mateixa de Gavà, la necessitat que aquesta escola, finalment, no es tanqui, el Joan Salamero, i que, per tant, el P3 pugui avançar; la necessitat que les obres que ja s'han adjudicat de l'Institut Bruguers, doncs, finalment, també comencin i, per tant, que hi hagi continuïtat a la reforma pendent, a la reforma integral de l'institut. I entenem la necessitat que hi hagi el compliment d'aquest protocol entre l'ajuntament i el Govern.

Hem sigut coneixedors, ara mateix, d'aquesta esmena, que podem entendre, però fem notar que la proposta de resolució inicial del Grup Socialista demana l'acompliment del compromís entre l'ajuntament..., del protocol, per dir-ho així, entre l'any 2010 i l'any 2014. L'esmena que es vol proposar és que es tregui el calendari; per tant, entendríem que el que s'està sol·licitant és que hi hagi un compliment d'aquest conveni més enllà, com a mínim, de l'any 2014. Bé, si no hi ha més remei, suposo que..., la iniciativa no és nostra i, per tant, doncs, si el Grup Socialista accepta l'esmena, nosaltres hi donarem suport. Però fem constar que estariem parlant d'uns terminis més que raonables, si l'institut escola no es pot fer o no es pot convertir l'escola en institut escola abans de l'any 2014. I, per tant, volíem fer constar aquest punt.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Camats. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, president. Compartim les necessitats triples que s'expressen en aquesta proposta de resolució, que formen part també de les demandes d'Esquerra Republicana al municipi de Gavà. És més, el primer punt ja va ser debatut i votat en la Comissió d'Ensenyament del dia 9 de juny, a partir d'una proposta de resolució que vam presentar el mateix Grup d'Esquerra i que va obtenir el suport de la majoria dels grups d'aquesta comissió. I ara estem a l'espera, doncs, que el Govern doni compliment a aquesta resolució aprovada el proppassat 9 de juny.

Per aquestes raons i per les que he adduït de compartir absolutament les demandes que aquí s'hi fan, hi votarem favorablement, amb el benentès també que ho fem en el punt 3, amb l'esmena *in voce* que s'ha presentat.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Senyora Barrufet, té la paraula.

Ramona Barrufet i Santacana

Pel que fa al primer punt de la proposta de resolució, el fet que es planteja sobre el centre Joan Salamero, ha estat tractat ja en comissió, per tant, en seu parlamentària, va ser votat i, per mandat parlamentari, ja s'està tirant endavant.

Pel que fa al segon punt, el departament té previst i prioritzat en la planificació de construccions escolars les obres de substitució de l'Institut Bruguers.

El 23 de febrer de 2011, l'empresa adjudicatària del concurs per a la redacció del projecte executiu va entregar la maqueta al Departament d'Ensenyament, que està pendent d'aprovació per part de la secció de supervisió de projectes del Departament d'Ensenyament.

Es demana executar la reforma integral de l'Institut Bruguers, d'acord amb el projecte presentat, garantint la seguretat de l'alumnat i la qualitat de l'ensenyament que allí es desenvolupa. Entenem garanties aquestes condicions i està encetat el projecte.

Votarem afirmativament també en el punt 2.

I, pel que fa al punt 3, hem transaccionat la proposta de resolució amb el Grup Parlamentari del Partit Socialista, que no tornaré a llegir. Gavà Mar, transformació en institut escola. Entenem que estem en el marc dels desplegament de la llei que ha de regir, gestionar i dotar de personalitat jurídica els instituts escola, però oberts al diàleg per a aquesta figura educativa a Gavà, remetent-nos al punt 1.1.7 de l'annex del protocol que s'ha esmentat i que diu textualment: «El Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà valoren la necessitat de transformació de l'Escola Gavà Mar en institut escola i realitzaran els tràmits oportuns per poder donar-hi resposta.»

Per tant, entenem que, pel que s'ha dit de la temporalitat, no està desplegat l'institut escola i al que se'ns insta és a continuar aquest acord entre el Departament d'Educació i l'Ajuntament de Gavà, que pensem que sí que es va fent. I, per tant, també hi votarem a favor.

El president

Gràcies. Senyor Font, m'havia demanat la paraula. Suposo que per fer algun aclariment al voltant de l'esmena *in voce*.

Daniel Font i Cardona

Sí; només un aclariment amb relació a les dates de la qüestió que ha sorgit sobre els terminis. En la mesura que el Govern fa la valoració de la necessitat temporal d'executar un projecte i unes obres i demana una mica més de temps, ens sembla a nosaltres que, en la mesura que suposa també un compromís ferm del Govern per realitzar aquest institut escola, se li havia de fer la confiança d'aquesta demanda que feia, amb el benentès que l'esmena *in voce* presentada fa una referència explícita i clara al punt 1.1.7 de l'annex 1 del protocol de col·laboració entre el Departament d'Ensenyament i l'Ajuntament de Gavà, a propòsit, justament, d'aquest institut escola. En la mesura que fa referència a aquest punt, que és ben

explícit i que està signat en el seu dia, ens ha semblat que era suficient, en aquests moments d'estat d'execució o d'impuls d'aquesta institució, per aprovar en aquesta comissió.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Font. Algun aclariment més? (*Pausa.*) Per tant, si els sembla, ho podem fer per assentiment també. (*Pausa.*) Quedaria aprovada per assentiment.

Els agraeixo la seua brevetat i concisió. I fer-los avinent, abans d'aixecar la sessió, que, arran de les compareixences dels rectors, que, evidentment, jo crec que tots en fem una valoració força positiva, han sorgit moltes demandes de rectors que visitem alguna de les universitats, algun dels centres. Si vostès fan confiança a la Mesa, farem una proposta d'algunes visites determinades, combinant una part de relació amb la gent del rectorat i també visitant alguna de les instal·lacions de cadascuna d'aquestes universitats.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i tres minuts.